

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1671

1996-2000.

СРПСКИ РАДИКАЛИ ГРАДИЛИ

2000-2001.

ДОСМАНЛИЈЕ ВАНДАЛСКИ РУШЕ

СРПСКИ РАДИКАЛИ НА ИНТЕРНЕТУ!

Пут до истине иде преко

WWW.SRS.ORG.YU

**Српска
радикална
странка**

*Памет, знање и поштење!
Мудрост, храброст, поверење!*

Обећавали су реформе и демократију, добили смо прогоне и хапшења. О томе неки ћуте. Рекли су да ћемо боље живети, удесетостручили су порезе и цене. Живот обичног човека постаје неподношљив. За само неколико недеља интернет презентација Српске радикалне странке постала је најпосећенија у односу на све друге политичке странке. Путем интернет презентације Српска радикална странка сваког дана издаје саопштења за јавност, а сваког петка преноси комплетан садржај конференције за новинаре председника Странке, др Војислава Шешеља.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ ПО ЦЕНИ ОД 1000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, Трг победе 3, Земун
Све информације на телефон: 011/316-46-21**

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника:

Марина Рагуш

Помоћници главног

и одговорног уредника:

Елена Божић-Талијан,

Огњен Михајловић и Вук Фатић

Издање припремила:

Жана Живаљевић

Техничко уређење, компјутерски прелом:

Северин Поповић

Унос текста:

Весна Марић

Фоторепортер:

Марко Поплашен

Лектура:

Весна Арсић

Секретар редакције:

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета:

др Ђорђе Николић

Заменик председника Издавачког савета:

др Бранко Надовеца

Издавачки савет:

др Војислав Шешељ, Томислав Николић,

др Никола Поплашен, Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазић, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

За штампању:

Мирослав Драмлић

Штампа:

"Етикета", 20. октобра 2,

11307 Болеч, 011/806-30-28

Редакција прима пошту на адресу:

"Велика Србија", Трг победе 3, 11080

Земун; рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем

1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цена огласа за издање у 100.000 примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

ТРАНСПАРЕНТНИ МРАК

Стигао је у Земун са октобром неки злодух (и Руси су по злу запамтили своју Октобарску револуцију). У градску кућу на Тргу победе 1 улази само ко мора. Кабинет новог земуноског градоначелника и општинске владе, ваља од грађана који су их изабрали, чувају Кербери. И то је незаборавно транспарентно.

После годину дана, рад ове локалне самоуправе у мрклом је мраку. Кафкијански замак клонирао је безброј Јозефа К. Сви су у процесу.

Запослени не знају докле ће имати посао, још мање због чега могу добити радну књижицу у руке. Ђутање је злато, а нерад и климоглавство најбоља одбрана од грешке вредне отказа. Неизвесности нема само за оне чији је "пех" што су посао добили у периоду од 1996. до 2000. године. Довољан разлог за њихов одстрел је политичка хипотека да су их запослили радикали. Досова одмазда коштала је хлеба више од стотину породица. Упражњена места "технолошких вишкова" препуњена су подобним партијским кадровима. Јавности је транспарентно сервиран само први, половични део кућне драме, онај о великој гужви под кровом. Истину да је дуплиран број запослених, прогутао је мрак.

Темеље овог Скадра на Дунаву ДОС је армирао лажима и клеветима које је лансирао на страницама гласила "независних грађана Земуна", "Земунске хронике". Климави алиби за сопствене нечасне радње и неспособност, општински челници су изградиле на бесмислицама, измишљотинама и конструкцијама о "грдним крађама, малверзацијама и неподопштинама" својих претходника.

Паланачки дух досових функционера показао је своју ускогрудост, малограђанштину и слепило пред очигледном чињеницом да Земун и његови грађани још увек живе и остварују визије које су иза себе трагирани српски радикали. Многе пакосне лажи нових (мало)грађана исмејала је година протраћена у "лову на вештице", а ми их тек сада, документовано, демантујемо. Време је учинило своје, а дела, као најтрајније сведочанство, надживела и градитеље и клеветнике.

ДОС ради оно што најбоље уме: остаће запамћен по свом рушилачком доприносу као српски Херострат.

Фалсификат свих предизборних обећања владајуће коалиције непорециво је, чини се, прозрео анонимни писац графита на зиду једног земуноског пасажа, који је спрејом прекрстио у "Демократску окупацију Србије". Транспарентно, зар не?

Жана Живаљевић

ВЕЋ ОТПИСАНИ

И присталице су изрекле последњу опомену. Чачак против Ђинђића. Не презају ни школама да закину оно што је њихово. Радници "Колубаре" се покајали. Два жута картона - искључење власти

Прву годишњицу пуча у режији Демократске опозиције Србије, 5. октобра 2000. године, окончаног насилним, рушилачким преузимањем власти у држави, челници и присталице ове коалиције прославили су медијском парадом и самохвалисањем. Да утисак како се точак историје на овом делу Балкана окреће узпразно буде комплетан, постарао се главни режисер "спектакла", републички премијер и првак Демократске странке, др Зоран Ђинђић.

Све телевизије у својим ударним информативним терминима пренеле су његов говор са конгреса ове партије, одржаног у амбијенту који је тако волео брачни пар Милошевић-Марковић, у великој дворани Сава центра. За крупне речи и високе оцене изречене о свом једногодишњем "доприносу", што је први симптом болести губитника, народа тога дана, у симболичном броју окупљен на београдским улицама, као да није имао слуха. Наравно, овај део стварности уредници су тек овлаш поменули, на крају својих емисија, ваљда ради симулирања демократије. Тиранија већине и демократија не иду заједно.

Све у свему, ДОС је уприличио прославу која је највише подсећала на дочек давно заборављене Титове штафете. Сви се некако мргоде, а певају.

Игре су, ипак, за оне који чврсто стоје на земљи, покварили глад и беда. Ове године у њима нису узели учешће радници "Колубаре", који су упорним вишедневним штрајком показали шта мисле о својим дојучерашњим узданицама.

У сенци "велике прославе" центар Београда тога дана, око 15 часова, заглаушиле су сирене и бука огромних чачанских шлепера. Оне, којима су и сами челници ДОС-а одали признање као најсрчанијима у прошлогодишњем "освајању" зграде Савезне скупштине, дочекала је шачица истомисленика, под заједничким геслом "Задња опомена". Овога пута као да нису били доброшли. Ништа необично, што већ

није виђено. Само су актери неки други.

Година суноврата

Чачани су стигли у Београд у дугачком конвоју од 60 шлепера, у пратњи драгачевских трубача. Највише овацја Драгачевци су измамили док су свирали "Отписане". На багеру Цоа, који је својим оруђем пре годину дана први провалио у зграду Савезног парламента, окићеном паролама страшног разочарења у себе и друге, најгласнија је била: "Скинули смо их лако, и вас ћемо

тако".

Активисти ДОС-а делили су пролазницима жуте картоне

Градоначелник Чачка, Веља Илић, дочекан је погачом и домаћом ракијом.

"За ових годину дана урађено је сувише мало да би грађани били задовољни. Остало је много старих кадрова, много оних који су били перјанице Милошевићевог режима, врло се споро ради. Велико је незадовољство у Србији. Ово је наша последња опомена. Видите и сами колики је одзив људи који су дошли из Чачка и унутрашњости у

овој несташици пара, горива. То је снага народа која се тешко зауставља.

Ово је опомена Влади и министрима да не смеју да се удаље од народа, рудара. Они више немају времена.

Ако се не дају избори, мора се дозволити реконструкција Владе. Ако нешто не иде, мора се ампутирати.

Мене је јако изненадила изјава републичког премијера да неће дозволити измене у Влади. То нико не сме да каже. У свакој Влади мора да се мења оно што је лоше и да се доводе нови људи који ће дати боље резултате. Надам се да ће и премијер и сви остали схватити ову нашу поруку.

Мора да се ради много брже и ефикасније, једноставније.

Основни проблем свега је што смо ми имали један заједнички циљ - рушење Милошевића. А после су настали појединачни циљеви странака, јер се очекују веома брзо избори. Свака странка и сваки лидер сада имају свој лични циљ".

Илићу се на степеништу Савезне скупштине придружио сада већ бивши потпредседник Владе Србије, лидер Социјалдемократије, Вук Обрадовић. Протеклу годину, човек који није преживео Ђинђићев морални и кадровски линч, лаконски је оценио као "најцрњу".

(Не)извесна будућност

Међу окупљеним грађанима - маса незадовољних.

"Ово треба свима из ДОС-а да буде заиста последња опомена. Живимо у нади већ 60 година", каже Миодраг Дојић, који је допутовао на овај дан из Сремске Митровице.

Двојица пријатеља, Зоран Јеремић и Дејан Петровић, стоје скрштених руку и коментаришу скуп. Пристају на разговор.

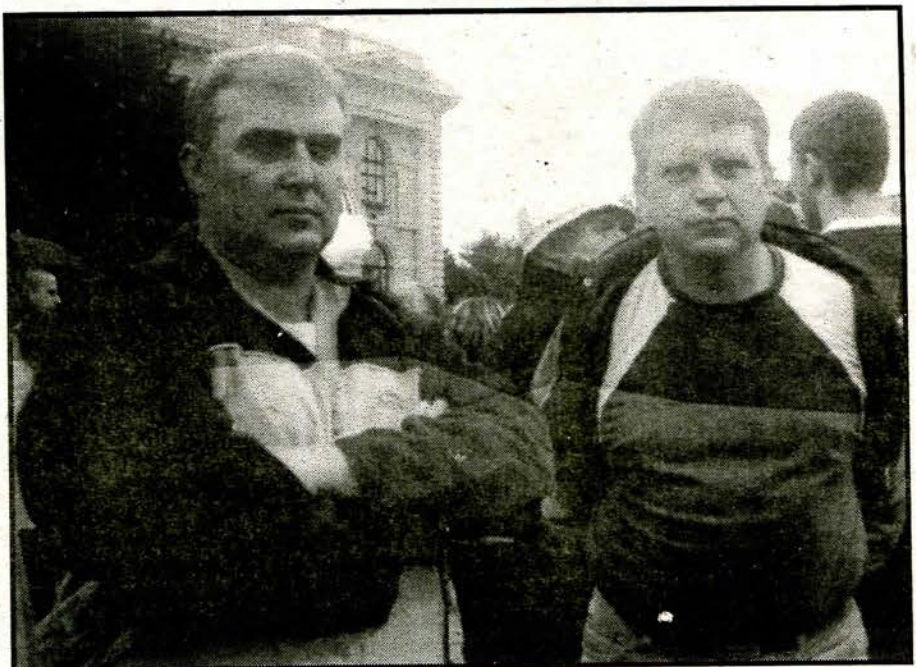
"Све је горе и горе. Ови су све покра-

ли и никоме ништа. Народ никад теже није живео. Плате стоје у месту, а цене скачу у небеса. Још мало до зиме да народ огладни и почне да се смрзава, па ће изаћи на улице".

"Криминал цвета свугде где су демократе. Харају, чуда праве по Чукарици са Човићевим чаушима. Где је Ђинђић, са Човићем на власти, подразумева се да је легло криминала. Ништа се није променило", прича Дејан Петровић.

Зоран Јеремић ради у ЕПС-у. О ситуацији у овом гиганту Јеремић без страха говори:

"Све го лопов до лопова. Никад није било горе, нема реда, нема пара, нико ништа не ради, општи је хаос. Ми смо пријавили своје директоре, који су покрали четири милиона марака. Нико их не дира, нико их не хапси, људи имају ергеле, станове. Врана врани очи не вади".

"Ја радим у раковачком ИМП-у. Ништа се није променило. Остао нам је стари директор. Фирма је пропала, може да послује само ако се у њу уложи. Али, нико за то не хаје. Дрскост ових нових лопова боде очи. Имам поуздане информације да су ставили шапу на школе којима капне нека валута из програма "Школама за демократију". Пола суме намењене за пет чукаричких школа су покрали, и све то води председник општине Чукарица и његов кум", прича Дејан Петровић.

"Колубара" окренула леђа

У маси затичемо и средовечног Мирољуба Ивановића из Степојевца. На глави му српска шајкача, обучен је у тевет јакну, на леђима му име фирме у којој ради - "РЕИК Колубара". Солидарност са незадовољним Чачанима, разочараним грађанима, у име "својих" изразио је управо униформом.

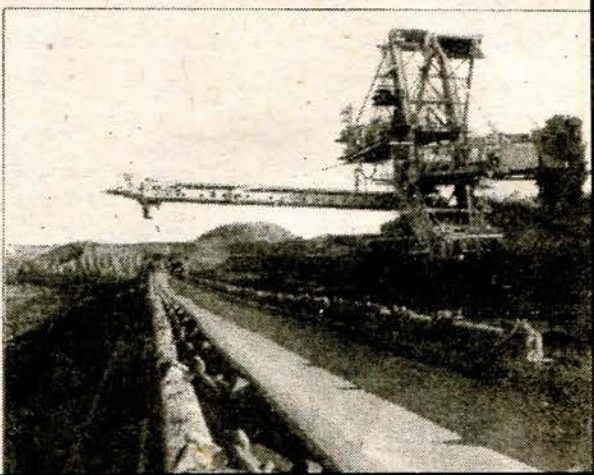
На питање зашто је дошао на прославу годишњице, 5. октобра, Ивановић је одговорио: "Из револта. Све што су нам обећали, масно су нас слагали. "Колубара" је прошле године била један од носилаца протеста против покушаја изборне крађе, међутим, оно што је обећавао штрајкачки одбор бившег синдиката, који је био партијски, а сада само променио владара, пало је у воду. Они исто раде и много нам је горе него што је било.

Смењују се непослушни, неистомисљеници, фирма се реорганизује на један начин који нас води искључиво у пропаст. Они кадрови који су нас водили у амбис, успешно су се претворили на још боља места. Међу популарне саветнике. Дебело су плаћени. Покрива их Демократска странка, то је сигурно, и то смем да тврдим, јер знам шта се дешава.

U štrajku 16.000 rudara „Kolubare“

Đinđić: Štrajk je politički, Vlada neće pristati na ucene. Od sinoć u štrajku i rudari još devet ugljenokopa u Srbiji

strane 3-17.

BEOGRAD - Aktivisti „Otpora“ delili letke da podsete vlast na predizborna obećanja

FOTO: M. CVETKOVIĆ

ВЛАДА СРБИЈЕ ПОВОДОМ ОБУСТАВЕ РАДА У „КОЛУБАРИ“

КОПОВИ ПУНИ ПОЛИТИКЕ

Штрајк рудара је политичке, а не социјалне природе и нећемо реаговати на уцене, јер осим о платама запослених у Колубари, морамо водити рачуна и о потрошачима, као и о електроенергетском систему, а знамо ко стоји иза штрајка - истакао републички премијер др Зоран Ђинђић

Бивши председник Општинског одбора Демократске странке постављен је уместо директора Жуњића. За Жуњића се зна да је починио бар једну доказану проневеру од 600.000 марака везану за западно поље. Тај комуниста је и даље функционер у ЕПС-у, под заштитом новог генералног директора, Ђерића.

Министар Ђелић без стида и срама обмањује јавност да је просек плата у комбинату 16,5 хиљада динара. У мом последњем коверту, и поред 30 година стажа, са превозом и топлим оброком било је 11.000 динара. И моја плата чини неки просек.

Али, зато неки око Жуњића примају по 84.000 динара. Таквих има 240!

У суботу, 29. септембра, славила се годишњица Колубарске битке. Новопечени синдикалци, Ранковић и Вучелић, шенили су пред генералним директором Електропривреде Србије. А ти исти су после неколико дана прогласили штрајк!

Овај штрајк има дебеле основе. Ђинђић и његове демократе би хтеле да ставе шапу на РЕИК „Колубара“, која има 17.200 запослених.

У време летњег ремонта за комби-

нат су издвојена средства из буџета Србије, али су пулени премијера и његових послушника имали приоритет у набавци делова и опреме. Део новца који РЕИК дугује Влади, завршио је у приватним џеповима.

С обзиром на састав Самосталног синдиката, сумњам да има ко да све ове ствари изведе на чистац и успешно оконча штрајк. Тешко. Нисам члан ни Самосталног ни Независног синдиката. Из Самосталног сам отишао, а у Независни нећу да уђем, јер су потпуно под контролом Ђинђићевих људи. Немам ништа против те странке, али имам против онога што раде и чему су склонии.

Учествовао сам у штрајку „Тамнаве“, био присутан у свим превирањима, био испендречен 4. октобра 2000. увече, кад су упали војска и полиција - звали смо организовано раднике да масовно подрже све оно што се десило пре годину дана. А сад нам је три пута горе! Јавашлук је неподношљив. Сачувај Боже шта се дешава. Посла за рашчишћавање има за читав један век! Али, од свега тога ништа.

Зашто министри и Влада, ако већ хоће да нас продају и приватизују, као

и целу државу уосталом, не кажу на чему смо? Зашто РЕИК у ЕПС корпорацији? Зашто нам не врате тај један жиро рачун који су нам социјалисти узели пре 10 година? Зашто су наставили да раде исти посао? Зашто нам не кажу са колико средстава располажемо, а оно што дугујемо ЕПС-у, вратићемо.

Хоћемо да знамо на чему смо, а не да свој век и здравље страћимо за туђ рачун, да ништа не знамо. Можда је и то транспарентно?

Ја сам инвалид рада последњих пет година. Инвалидитет сам стекао захваљујући „бризи“ о радницима. Мењао сам радна места. Улагано је у некакву заштитну опрему, средства за те намене су се одвајала, а радници немају ни чизме да ваљају.

Али је зато инвестирано у катао да се греје Лазаревац, да неке крупне зверке сачувају своју кожу. О сиротињи, наравно, нико не брине.

Сви смо ми у истој кожи. Али, радници сада траже, то им је пре годину дана обећано, да се сведу рачуни, да знају колико вреде.

Мора коначно да се обелодани колико је произведено, шта се коме и зашто

даје, јер је у питању судбина више десетина хиљада људи.

И Црљане и Термоелектрану Обреновац снабдевамо ђумором из нашег Комбината, а никада не знамо за чији и колики интерес. Таква политика је вођена последњих 10 година, а још гора у протеклих година дана, само не економија чистих рачуна", распричао се наш ојађени саговорник, Миролуб Ивановић.

Батине и дијабетес

Са рукама подигнутим изнад главе, држећи два жута картона, наш суграђанин, иначе радник у пропалој фирми, а хонорарни колпортер, Момчило Нинковић (40), протумаčio нам је своју поруку актуелним властима:

"Два жута картона значе аутоматско искључење по фудбалским правилима. То по ДОС-овим новим правилима сигурно не важи. Они би хтели да владају унедоглед. Ништа од оног што су обећа-

ли нису испунили. Направили су само први корак - смене, али то би са сваким ко би се нашао на њиховом месту уследило кад нема Милошевића.

Народ је незадовољан. Ово је велика опомена за ДОС и његове владе.

А два жута картона су за Владу Србије. Она се бави сама собом. Ђинђића има превише у медијима, чиме се ствара лажна слика да је на сваком месту и да много ради. Али, Боже мој, авион је ударио у Светски трговински центар, па нема донација! И тако, унедоглед, изгледа његова аргументација.

Поново ће устати кука и мотика! ДОС не може ни да започне оно што је обећао - суштинске промене, реформе. Досовци су опседнути собом и позиционирају се за неке нове изборе. А обећања су лудом радовања.

Само се међусобно оптужују, браќају надлежности, увлаче народ у своје врзино коло.

Од комуниста сам добио батине, од ДОС-а дијабетес".

Очигледно, иако је прва постава ДОС-а са телевизијских екрана пре говорила о разлозима фијаска своје политике, него што је смела да ређа "успехе", народ из оне "незваничне верзије" већ их је отпицао. У предизборној клими, каква је створена, све шансе су на страни оних који служе отаџбини, животу и будућности.

„ЧЕСТИТКА” РАДНИКА „КОЛУБАРЕ” И КАМИОНЦИЈА ИЗ ЧАЧКА ПОВОДОМ ГОДИШЊИЦЕ ДОЛАСКА ДОС-а НА ВЛАСТ

Рудари огорчени изјавом Ђинђића, тешке машине блокирале Београд

Већ трећи дан је како рудари „Колубаре” истражују и не производе угља и да нико из пословодства ЕПС-а и Владе Србије није дошао у овај колектив од 17.000 радника.

Рудари страшно чекају долазак министра рударства и енергетике Горана Новаковића и републичког премијера Зорана Ђинђића на преговоре.

Рудари су огорчени изјавом представника актуелне власти посебно изјавом Зорана Ђинђића да је истрајк мотивисан не социјалним већ искључиво политичким разлозима, јавља наш дописник М. Симић.

Изјава др Војислава Коштулице да иза истрајке не стоји ДОС направила је на различита реакција међу радницима који истичу да су прошле године лидери ДОС-а дијалогно били у „Колубари” а данас, 5. октобра, некога нема и да су забрављени.

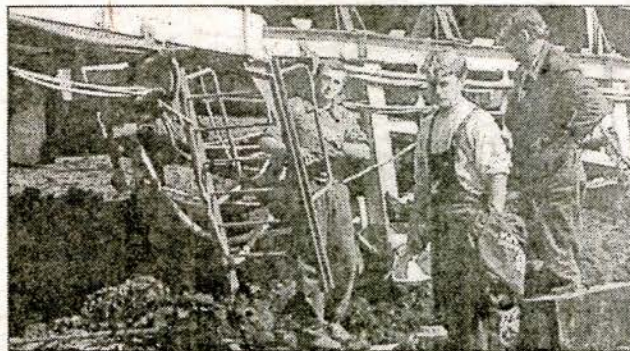
Колона више стотина аутомобила, аутобуса,

цила њиховог долазка био је обилазак Савезне скупштине којим су сини на симболичан начин обележили годишњицу догађаја од петог октобра. Многи грађани који су јуче дошли на плато испред Савезног парламента носили су заставе и транспаренте. Иако није било плаширано, колона се увукла према Новом Београду па је шири центар града био блокиран што је изазвало саобраћајни колапс у коме

градски превоз као и таксимети нису радили, увериле су се „Јутарње новине”.

Председник Нове Србије Велимир Илић рекао је на платоу испред Савезне скупштине у Београду да није задовољан досадашњим променама и изразио наду да ће и премијер Србије схватити да влада мора да се реконструише и да у реформе крене много брже.

Чачане, који су дошли у пратњи трубача, доче-

Истражачи у „Колубари” у очекивању долазе министара

као је председник једног крила Социјалдемократије Вук Обрадовић са

својим присталицама и стотинак грађана. На свим возилима која су

стигли из Чачка нахвалили су се пароле „Последња опомена властима”.

УСПЕХ ПРИПАДНИКА ВРАЊСКОГ СУП-а

Албанци возили камион пун лажних марака

ВРАЊЕ - Возачима у Браву јуче је достављено саопштење за јавност од стране СУП-а у којем се истиче да су криминалистичка и потражна полиција у Прешеву 4

упрели Висар Садик (25) из Ораовце код Прешева, који је пронашао и одузео чак 486 фалсификованих новчаница у апошњем од по 500 марака, вали укупно 243.000

Бугарске у Југославију био је у Београду. Ибрахим (20) из Приштине. Против осумњачених поднете је кривична пријава, а истражни судија Скрпјаног суда у Браву одредио

**Анкета: Земунци о једногодишњем учинку
досове владавине у њиховој општини**

БРОД БЕЗ КОРМИЛАРА

Изневерена предизборна обећања. Што више рада, то мање пара. Досовци се нигде не могу подичити делом, само рушењима. Од општине никакве вајде

Прву годину владавине ДОС-а у општини Земун, према мишљењу њених житеља, које смо замолили да оцене "учинке" ове разнородне коалиције, обележила је, најсажетије - потпуна апатија. Притом, анкетирани узорак становништва ове јединице локалне самоуправе, осим тога што припада свим старосним групама, од најмлађих до најстаријих, и углавном је различитог друштвеног статуса и професија, донекле може бити заиста меродаван да да суд ове врсте, јер је на својој кожи осетио више начина владања.

Наиме, Земунци су до 1996. године, када су на локалним изборима српски радикали освојили апсолутну већину у општинској скупштини, живели под влашћу социјалиста. Бирачи ове београдске општине тада су се опростили од дотадашње инертне, саможиве, би-

рократизоване и корумпиране челне поставе и своје поверење указали следбеницима политике др Војислава Шешеља.

Са ове временске дистанце, мандат српских радикала искоришћен је да се надокнади педесет протраћених година, а резултати су и данас видни на сваком кораку: никла су нова насеља (Бусије, Грмовац, Плави хоризонт), урађена нова и модернизована постојећа дотрајала инфраструктура, а мала привреда и приватно предузетништво доживело непоновљив замах, захваљујући разумевању духа времена који је испољила радикалска гарнитура.

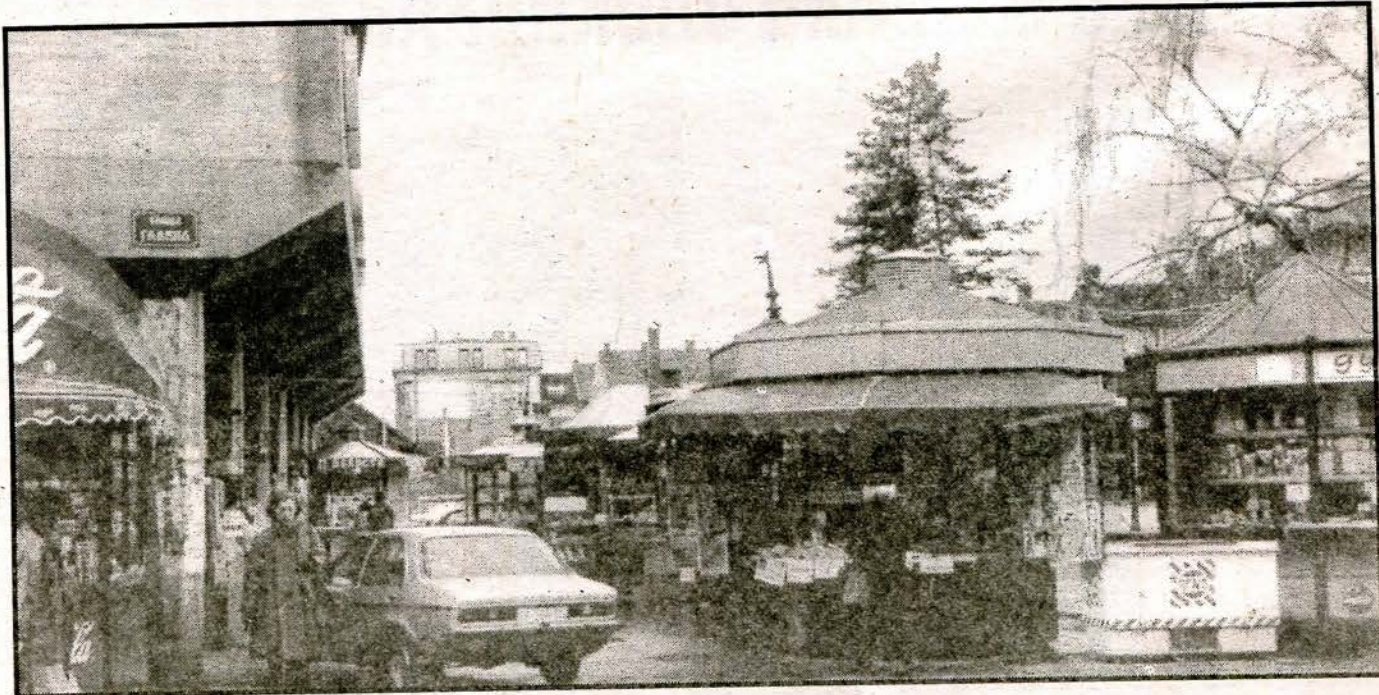
ДОС је наследио готово завршену визију правог модерног града у који је Земун прерастао од запостављене градске општине. За годину дана власт ДОС-а је могла да учини више да није

ништа радила, сем делила плате, него што је рушила, кочила и уништавала. вођена острашћеношћу и политичком одмаздом, све радикалске тековине.

Ову стварност жигосали су управо они чија судбина умногоме зависи од досовог општинског сервиса, грађани Земуне и, симптоматично, у најбољој мери они који су дуго говорили, али одустали од жеље да њихов коментар свега онога што нам се догодило последњих дана објавимо под пуним именом и презименом.

Промене на паширу

Горан Пећанац (34), преводилац и професор немачког језика, запослен у Савезу слепих Србије, каже да, иако је гласао за ДОС, неке видљиве учинке нове власти ни у својој општини, ни шире, још не види.

- Ја сам и претпостављао да промене неће брзо доћи, али нисам се надао да ће ићи овако споро, односно да их неће ни бити. Оне нису ни примаћи предизборним обећањима, нису ни такле систем. Сви смо се некако надали да ће кривци за ситуацију у коју је дошла наша земља после тринаестогодишње владавине социјалиста и јуловаца, који су се огрешили о закон, одговарати за оно што је учињено, а није се десило ништа, осим медијске халабуке. Да су кренули одатле, досовци би народу вратили његово и он би добио полазну тачку да достојанствено крене у рад и живот, а не да проси милостињу од оних који су га до јуче кажњавали и чак бомбардовали!

Хајка је завршена срамним испоруцањем на тацни дојучерашњег председника Југославије, Слободана Милошевића, који је симбол једне државе, чиме је актуелна власт показала спремност на безграничну сервилност свету за шаку долара. Мислим да смо ускраћени за дуг да своме вођи пресудимо сами и да смо овим чином себи, као народу, снизили цену.

ДОС је на овом плану демонстрирао и на какве ниске гране је пало наше правосуђе.

Што се неких других помака тиче, не бих ни спомињао оно што раде скупштине. Народ на сваком кораку показује шта мисли о приватизацији у досовој режiji. Измене и допуне закона о којима се искључиво изјашњавају парламенти, показује да су чак и омражени социјалисти боље и више бринули о народу.

И оно што ја мислим да је најважније, наши властодршци из ДОС-а не само што немају појма о демократији, већ, чини ми се, и сам народ смишљено уче погрешним стварима.

Можда живим за длаку боље, али не знам колико је то реално, а не из донација за уступке са дугорочним последицама. Плате воде мртву трку са ценама.

А што се тиче земунске општине, више се бави трицама и кучинама, него неким битним стварима. Замислите, општинари учествују у расправама скупштина станара, а не виде проблеме из својих надлежности у чијем су решавању, очигледно, затајили!

Да се којим случајем понове избори, мислим да би имали дебеле разлоге за забринутост - закључује наш саговорник Горан Пећанац.

Чист промашај!

Милан Миливојевић (41), ожењен, подстанар, отац два ђака, званично запослен у "Змају", враћао се из поподневне смене са додатног посла, али је

био расположен за коментар.

- За ових годину дана владавине ДОС-а ништа се није променило, ако није и горе. Народ више не осећа никакву егзистенцијалну сигурност. Још је теже доћи до посла, све је поскупело, нема човека који не мора да ради у више смена да би преживео.

Ситуација у нашој фирми је катастрофална, наговештено нам је да се предузеће распада и да ће отићи у приватне руке. Ништа нам се не говори, али по понашању руководства, које је, наравно, промењено, јасно је да ће се "Змај" приватизовати.

Прича се да ће радницима бити уделено по 250 марака по години стажа, а ко остане - остаће. По нашој рачуници, запослени који је у "Змају" радио 30 година, добиће 7.500 марака, а шта може с тим?

Просечна југословенска породица мора да се довија да преживи. Ради се приватно, код газда. Од државних фирми нема хлеба, али ће, по новој политици, неке друге газде да их "довеу у ред".

У односу на ово, колико јуче, господски смо живели.

Ништа се не зна, све је неизвесно. Човек нема наде да ће дочекати пензију, зарадити свој стан, ишколовати децу.

Ја за ДОС нисам гласао, а тек сада не бих. Досовци нису испунили ништа од онога што су обећавали.

Ево, на пример, републички премијер је човек филозоф, па може да прича и објашњава, али га нико ништа не разуме.

Не видим нигде њихову шансу да још једном преваре народ - прича Миливојевић док жури ка изнајмљеном стану, за који месечно мора да заради великих 150 марака.

Из шушљег у празно...

Љиљана Живадиновић (58), пензионерка: Народ не интересује политика, него бољи живот. И ја, као и, вероватно многи људи око мене, не разумем зашто и око чега се политичари стално свађају. Међутим, чини ми се да су сви они који нам кроје капу исти, или сувише слични. Пре би се два проста човека договорили како да воде земљу, него ови школовани, који као да су само побегли од рада и одговорности.

Пензије јесу редовне, али су, брате, у односу на цене чиста социјала. Док се намире дажбине, једва да остане за хлеб. Што поштар донесе, то и покупи.

Сви људи које познајем су болесни. Требају им лекови, посебна исхрана. Али, од чега да приуште себи такав луксуз? Испада да су здравље и живот привилегија. Некада сам лекове, додуше тешко, ипак могла да набавим. Данас могу да их имам само ако платим. Невероватно је да за новац сви могу да се купе. Мислим да ми не можемо у толикој мери, скоро стопостотно, да издржавамо здравство. Није у реду, нема везе са хуманошћу. Ако им је то реформа, онда је стварно брза, али колико ће нас преживети, то као да никога није брига.

Многи лекови, које сам до јуче добијала на рецепт, ових дана су скинути са некакве обавезне листе и могу искључиво да се купе. Како за старе и болесне, тако и за децу. Не знам зашто смо толико година издвајали за здравство, ако сваки преглед, снимање или тест морамо да платимо.

Не видим да је боља ни снабдевеност намирницама. Трговци се жале да народ купује само најнеопходније. За многе од нас, како сада ствари стоје, нема наде да се надамо бољем. Ово је заиста црна година. А оних који су на

власти је безброј, па човек више не зна ко је крив за ову ситуацију.

Нико нормалан не може да жели да му буде горе, а ови су га зацрнили, да горе бити не може - каже са великом забринутости наша суграђанка Љиљана.

Црна година

Рајко Камбер (52), сменовађа у "ICN Галеници": "Ово је црна година за Србију, а наговештавају се још тежа времена.

Живим сто пута горе него раније. Веровали или не, када су нашу фирму водили јуловци, које очима нисам могао да видим, примали смо око 8.000 динара. А сада, годињу дана касније, је два да сам прешао девет хиљада.

Притом, нема артикла који није поскупео, и то више пута, само кирија за стан. На пример, за триста одсто.

И опет смо у фирми дошли на исто: код Слободана Милошевића је већински власник "ICN Галенике" била држава, а опозиција, која је данас на власти, подигла ларму. Кад су дошли на његово место, њихово правосуђе је само потврдило ову одлуку - и ником ништа.

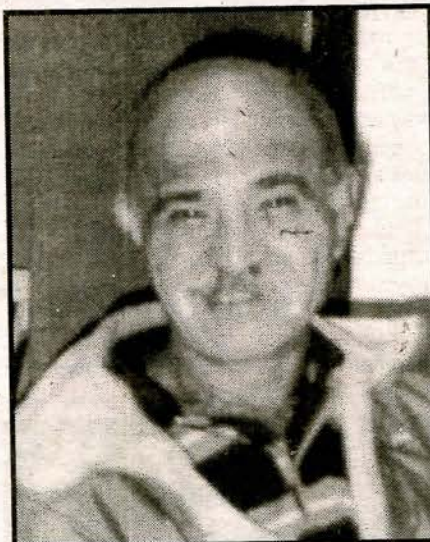
Пет дана после 5. октобра, будући министар правде Србије, Владан Батић, са својим момцима ушао је у "Галенику" да разјури руководство. У једној цивилизованог, а да не помињем демократској земљи, за тако нешто би завршио иза решетака. За ово своје "велико дело" он је почашћен високом државном функцијом.

Сада се по фабрици прича да Ђинђић с Панићем кроји план како да што више упропасте фирму, да би је лакше продали. То је срамота! А тако је у целој држави. На крају ће продати и народ, кад му све отму.

У ситуацији сам да жену и кћерку не могу да прехраним платом. После посла радим приватно, као и слободним викендима, али се купује само најнеопходније.

Не знам куда ово води и од овакве власти не очекујем ништа боље. Нису ови наши ни чули за демократију. Радници се "општре" да им покажу шта мисле о нацрту новог Закона о раду. Нема закона који, ако су га уопште срочили, није неки патрон са Запада одобрио и они то не крију. Верујем да је тако и са овим. Ово је банда удружена да уништи нашу земљу. Монгомери влада Србијом!

Недавно, ту у центру Земуна, исто овако као ви, пресретне ме нека ТВ екипа. Питају шта мислим о протеклих годину дана са ДОС-ом и пусте ме да причам, нешто слично што и ва-

ма сада говорим. Кад, увече, видим себе само као пролазника, ни реч од онога што сам рекао нису објавили, сигурно им није било по вољи.

Задесио сам се на терену у Новом Саду кад су српски радикали држали митинг. Поред себе сам чуо двојицу новинара, запамтио сам да је један дописник "Вечерњих новости". Изражавали су неверицу и чуђење да нека опозициона странка још увек може да окупи толику масу. Пријем међу грађанима Новог Сада био је изванредан, и то ми даје наду да Србија није сасвим поспрула.

Да се вратим на оне новинаре. Кад је Томислав Николић пребројао присутне и рекао: "Има нас 40 хиљада", они су међу собом прокоментарисали да "није без 50". Међутим, сутрадан су "Новости" објавиле да се у Новом Саду, на митингу Српске радикалне странке, окупило између 10 и 15 хиљада грађана! Треба ли нешто да додамо?

Бранислав Лечић, министар културе, који ми лично није симпатичан, пре неку ноћ на телевизији на питање шта сада мисли о Слободану Милошевићу, рече: "Да је био диктатор, нико од ових не би био на данашњим функцијама".

Све је јасно, зар не? Не верујем да ће им народ све ово отрпети.

Питате ме за Земун. Видите и сами око себе. Све оно што су други изградиле, ови руше. Све исправке, све интервенције, само су на штету овог напавеног народа".

Више рада, мање пара

Игор Миленковић (21), тренутно ради ноћу у приватном киоску, завршио Саобраћајну школу: "Како живим? Срећа да сам млад и имам времена, иначе од приватника до приватника, за цепарац. Моји се муче, страхују, нешто петљају, раде, па не раде. Нити

су да седе кући, нити ће, изгледа, дочекати пензије. Очајавају. Срећа је и то да сам јединац.

Моја генерација се учила на примеру својих родитеља. Не прима се лако на политичке мамце, али није ни за то да се много трпи. Не знам како ће бити кад стигне породица, али немам намеру да дозволим да ми неко кроји каплу.

За ових годину дана приметио сам неку нову врсту безнађа, а то је да много више радимо, а мање зарадимо. Новац је изгубио сваку вредност. И млађи људи су забринути за egzистенцију. Опет се најбоље живи од прљавих постова. Дилери имају пуне руке посла, сви које познајем троше нешто, или пиће или дрогу. Чини ми се да је тога било мање.

Мислим да наде у нешто боље, које смо пре годину дана полагали у ДОС, копне. Није то оно што се хтело; последице су нешто друго у односу на оно што су обећавали. Не видим ни да је нешто учињено.

Земун је страшно прљав, као по казни. Знаш да су раније моји познаници одлазили у општину, тражили локације, тезге. Сад - ништа, све је стало. Не знам коме одговара та инертност. Нема акције, општине нема нигде, не ради ништа" - прича наш суграђанин Игор.

Неправда из освете

Александра Томић (56), пензионерка: "Живи се много горе. Неупоредиво горе. И то не би било ни битно, да после нечега што је тешко, има наде да ће бити боље.

Само се распродаје - фабрике, земља, достојанство. Ова власт је доказала да за новац продаје и људе, а то Србија још није доживела. Не знам само куда ће нас то одвести.

Народ једва преживљава, напатио се, а они би и да нас подаве. Чини ми се да су нешто друго обећали.

Нема посла, живот као да замире.

Била сам скоро у бањи. Не знам ко то себи може да приушти. скоро хиљадарка за дан. Свугде тамо где би требало да су људи, аветињски је празно, то је туга једна.

У Земуну се ништа није десило, као да се смрзло; нема ничег новог, осим оног што је урађено пре њих. Колико до јуче, овде се зидало, радило, градило, народ се борио.

А сада видим понегде међу новим објектима само рушевине. Неко је одвајао од уста да нешто сагради, да остави деци, да од нечега живи. Што је најтужније, често чујем да то раде својим политичким неистомишљеницима. А нешто су друго обећали".

БОГ И ШЕШИРЦИЈА

Збој њошничких страси, до данас није прорадио примарни водовод у сремским селима. Бесконачна радикалска "радна листа". Годињу дана владавине ДОС-а обележио - бајер

Са незапамћеним полетом српски радикали су се, децембра 1996. године, пре готово пет година, после кристално чисте изборне победе у Земуну, прихватили управљања овом општином. Док су колоне шетача демонстрирале улицама Београда и градова Србије, протестујући против изборне крађе, Земун је мирно и са пуно наде поздрављао своју нову скупштину и градоначелника, свог суграђанина и врсног политичара, др Војислава Шешеља.

Контакт општинске власти са народом, који је колико до јуче био бирократски ушгављен и отуђен, сада је био директан, чеон. Из сусрета општинских функционера са грађанима сеоских, приградских и земунских насеља, рађале су се нове идеје за стварање ефикасног сервиса, не шалтгерског типа, већ отвореног и за заборављену конкретну помоћ у виду инвестиција.

Обишавши сва села, сваку месну заједницу ове општине, ново општинско руководство је на зборовима грађана пописало најургентније потребе средина у које је зашло. Следећи потез било је укидање једног непотребног баласта из Кардељевог "самоуправног" наслеђа, које је годинама важило за легло паравласти, чиме је сувишно оптерећивало и општински буџет, на штету интереса грађана. Злоупотреба "власти" на најлокалнијем нивоу, заузимање драгоценог простора, као и директно и индиректно завлачење руке у џепове грађана преко чувених самодоприноса за "инфраструктуру" (канал, телефони, асфалт...) - били су главни мотив да се сви путеви усмере право на, иначе дотада слабо упослена, општинска одељења.

Имајући огромну веру житеља Земуну као тапију да су изабрали праву од понуђених политичких опција, тадашње ново руководство лако се изборило са "сепаратистичком" идејом о издвајању Општине Сурчин, чак и у Градској скупштини, у којој су српски

радикали имали само 16 одборника! Следбеници визија др Војислава Шешеља поразили су ову опструкцију непоречивим аргументима - уместо да се изборе за повратак сурчинске општине, противници земунског руководства добили су на руке захтев мештана Деча, Купинова и сеоских насеља Пећиначке комуне да се припоје Земуну!

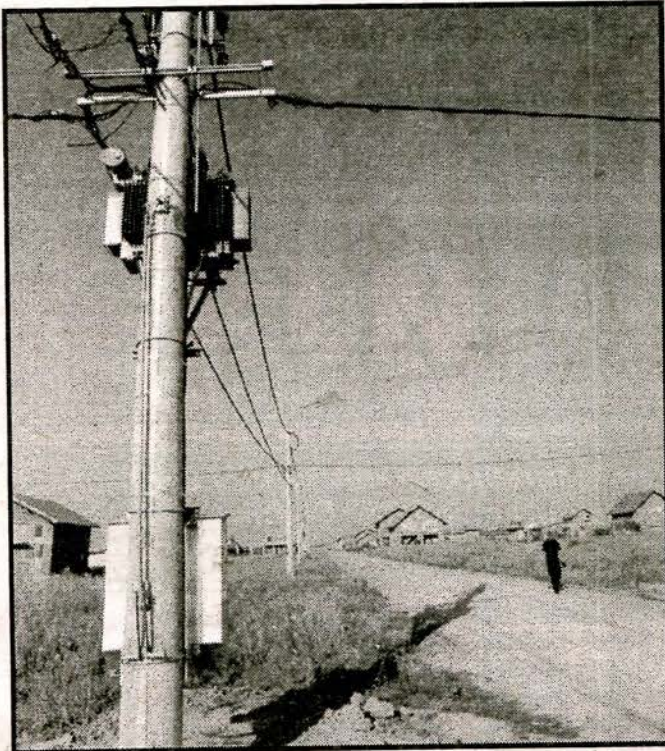
Стекли су се сви предуслови да српски радикали пуним једрима крену у реализацију својих идеја. Општински одбор Српске радикалне странке Земун, који се изборио за апсолутну власт у Скупштини општине са 33 одборника, тада није бројао ни седам стотина чланова!

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- ◆ НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ◆ ИДЕАЛНА САОБРАЌАНА ВЕЗА
- ◆ ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

Јавно до пара: један од конкурса у "Земунским новинама"

Капиталне инвестиције српских радикала: Бусије и водовод

Обећано - испуњено

Чак ни они затечени функционери и службеници ове локалне самоуправе који су јавно показали нерасположење према смени власти, нису макнути са својих положаја и послова. Управо онако како су се српски радикали заклињали својим бирачима у предизборној кампањи.

Власт је преузета само на највишем нивоу и у општинским предузећима, због другачијег политичког уверења нико није кажњен, прогонен, нити смењен.

Сви затечени кадровски и стручни потенцијали стављени су у службу потпуно новог, модерног и ефикасног сервиса грађана.

За реализацију бројних пројеката упошљени су врхунски стручњаци, а средства су почела да пристижу продајом главног ресурса ове општине која је, са површином од 200.000 метара квадратних, најпространија у земљи. Сваки комад општинског земљишта приведен је намени, грађевински техничари и геометри уредно су пописали ове богомдане ресурсе, претворене најчешће у парлог, утрине и мртвило. Грађанима су понуђене баште уз надокнаду, пољопривредне и грађевинске парцеле, као и локације за пословне објекте. Свака понуда јавно је оглашавана у "Земунским новинама".

Земун се полако, али сигурно, претварао у најживље градилиште у земљи!

"Радикалско чудо", а оно то јесте више него икад са ове временске дистанце од пет година, није значило хаос и неимарство без смисла, како су га у изборним кампањама сатанизовали политички ривали. Напротив. Најпре, како су и обећали, српски радикали нису дозволили да у плодној сремској равници никне нова градска депонија. На познатој локацији "Бусије", продајом плацева по изузетно повољним ценама, стимулисали су углавном избеглице да започну темеље својих нових огњишта. Урађена је и примарна пра-

тећа инфраструктура.

Ново насеље на месту планираном за сметлиште, дало је идеју да се по ободу Земуна на свим слободним површинама парцелише и гради низ нових сателитских приградских насеља. У овом послу, општински функционери су показали изузетан слух за куповну моћ просечног грађанина, те су плацеви били вишеструко јефтинији од цена приватника.

Новац од продаје једног локалитета инвестиран је у инфраструктуру, тако да је неимарски полет обичног

Где је ДОС, ту су
рушевине
- призор са Трга победе

смртника да се у тешким временима скући, добио невиђен замах.

Тако је почело да ниче још једно ново насеље, Грмовац. Истовремено је поједностављен поступак за откуп општинског стана, тако да је свој стамбени статус легализовало више од хиљаду породица.

Синула и општина

Врло брзо, због равнотеже између сеоског и градског подручја, општинско руководство је почело да инвестира у централне делове: канализацију су добили станари улице Сибињанин Јанка и Новоградске, као и многољудно насеље Бачки Иловник, које је и асфалтирано.

Улице у Батајници, њих 26, добиле су нови асфалтни слој. Уређена је пијаца у насељу "Сава Ковачевић".

Издавањем пословног простора у Творничкој улици, закупац "Таурунума" је обавезан да обезбеди опрему за земунско породилиште, у којем се, после 11 година, огласила прва беба!

Сцена Народног позоришта у Земуну је преуређена и дата на коришћење Камерној опери "Мадленијанум".

Синагога у улици Рабина Алкалаја претворена у магацин, убрзо после доласка српских радикала на власт, постала је омиљено стедиште младих.

Проширена је и поправљена једна од најдужих и најпрометнијих градских улица, Првوماјска.

Мимо и изнад својих надлежности, нова општинска власт је уредила центар Земуна: рестауриране су и окречене фасаде многих градских здања.

Синула је и зграда земунске управе на Тргу победе 1. Најпре је трајно решен проблем централног грејања, при чему су откривени археолошки вредни предмети, сачувани од заборавља.

Уређено је двориште, рашчишћено и претворено у паркинг за службена возила. Обновљен је возни парк.

Службе су опремљене најсавременијим компјутерима.

У општинску зграду уселиле се пекара и банка.

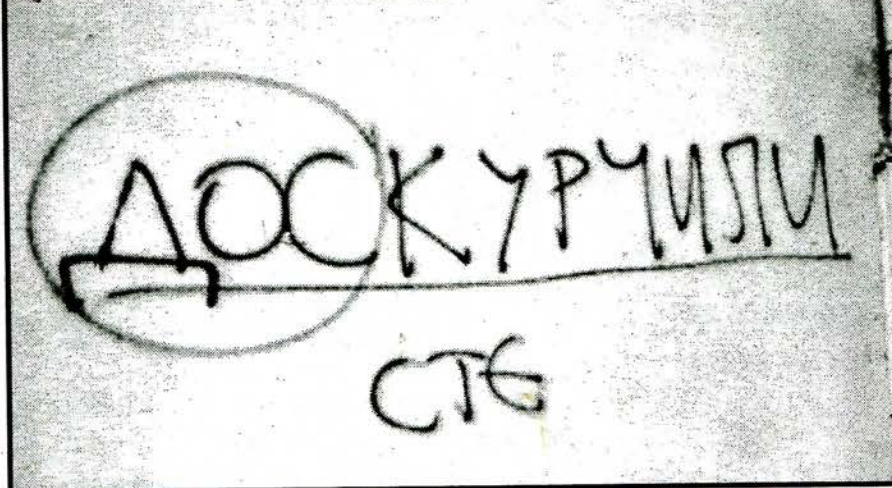
Замена је столарија. Нове прозоре, врата, подове, мокре чворове и опрему за наставу добили су сви предшколски и школски објекти.

На крају је реновирана фасада зграде Скупштине општине.

У овај бесконачан опис најкрупнијих и најочигледнијих инвестиција улази и уређење нових пешачких зона, које су поплочане и украшене канделабрима на Тргу победе и Господској улици.

Стара зграда некадашњег суда, Магистрат, реновирана је изнутра и споља и данас је репрезентативно здање најужег земунског језгра. У дворишту,

Грађани Земуна поручују

одакле је иселен женски рукометни клуб на повољнију локацију, изграђен је тржни центар.

Решен је и проблем библиотеке "Јован Поповић", која се из неусловних просторија у Главној преселила у некадашњи клуб "Црна маца" у улици Петра Зрињског.

Све градске и сеоске цркве добиле су знатну помоћ. И тако даље, и тако даље...

Да нови живот добије покриће, српски радикали су вратили у посед грађана квадрате и квадрате пословног простора, и почели да, јавним конкурсима и лицитацијама, дају на коришћење локације за привремене пословне објекте. Хиљаде и хиљаде породица, за пристојан новац, решило је питање опстанка.

Вода насушна

Међутим, капитална, вишемилionска инвестиција земунске општине за мандата српских радикала јесте изградња примарног водовода од Сурчина до Прогара, дугог 26 километара.

Наиме, проблем водоснабдевања, најалост до дана данашњег, најкрупнији је и најважнији у овом сремском делу Земуна.

Локални сеоски водоводи "производе" пијаћу воду бактериолошки и хемијски лошег квалитета, с евидентним последицама по здравље мештана.

Најтрајније радикалско завештање остаје примарни вод од Сурчина до Јакова и од Јакова до Бољеваца и Прогара, на једној, и Бечмена и Петровчића, на другој страни.

Урађени су сви неопходни објекти, црпне и станица за дохлорисавање воде. Политички инат градских власти, пре три године, а и сада када се устоличио ДОС, осудио је житеље овог дела Срема у трећем миленијуму на бунаре.

Знатна помоћ у опреми дата је свим здравственим станицама Земунског дома здравља, било градским, било на сеоском подручју.

Земунска радикалска власт демонтирала је стару и саградила потпуно нову, модерну зграду Одељења за реуматологију Клиничко-болничког центра Земун.

И још много, много ствари које живот значе, а нису поменуте у овом календару. Притом је рачуница била толико чиста, да су приходи и расходи Општине јавно публиковани у "Земунским новинама".

Парола: рушење

После септембарских избора, сав у чуду, прича један Бољевчанин, иначе социјалиста:

"Ништа ми није јасно. Да будем искрен, пига год погледам, урадили су радикали: и овај пут, и ону капелу на словачком гробљу, и станове од старог шаина, у којима безбрижно расту толика дечица, и опет да изгубе!?"

Питањем је и одговорио на сопствену и туђе забуне.

За ових годину и нешто дана, ДОС је на власти у земунској општини показао другу крајност. Погазио је сопствено обећање да неће прибећи одмазди, јер с острашћеношћу прогања политичке противнике. Осим "рвања" с наслеђеним проблемима, ДОС је успео да руши и не сагради ништа. Руши, наравно, легалне поседе својих политичких противника.

Врхунац свега - досови челници у Земуну, после виšekратних мерења и премеривања пословних квадрата, обећавају нова рушења и уклањања привремених објеката. Багер је, дефинитивно, био и остао њихово основно средство, синоним једне нехајне, готванске власти.

РЕКЕТ ЗА "ЗЕМУНИКУМ"

"Пукла тиква" међу коалиционим партнерима око деобе мита од 150.000 марака. Двоструки аршин за 17 локала Зорана Марчетића на Тргу победе

Почетком 1999. године, Извршни одбор СО Земун је упутио позив за јавну лицитацију за локацију намењену изградњи пословно-тржног центра између Главне улице и Трга победе. До истека мандата, српски радикали су инвеститору издали грађевинску дозволу за близу 1.800, од укупно 2.400 квадрата, на колико се прострла ова скривита трговачка оаза у срцу града.

Нови, досов Извршни одбор, иако се на ову инвестицију у предизборној кампањи бацао дрвљем и камењем, крајем октобра легализовао је преосталу квадратуру изграђених локала. Ова чувена седница општинске владе потрајала је до дубоко у ноћ и, како се чини, дефинитивно посвађала главне коалиционе ортаке: из редова Демократске, Демократске странке Србије и Грађанског савеза. Пале су речи које

не личе на "фине демократе", како су се препоручивали својим бирачима у предизборној агитацији.

Необичан догађај под кровом здања на Тргу победе 1. због буке и свађе, хтели то или не, морали су да пропрате недужни сведоци из комшилука.

Лош глас о овој бурној ноћи, у којој се, како незванично сазнајемо, "тврдио пазар" о висини ковертиране суме коју је инвеститор дужан за услугу и деоби 150.000 марака, депонованих члановима Извршног одбора, брзо се потврдио знатнијем чиновницима Општине. Наиме, кажу они најупућенији, од конституисања нових органа земунске управе често је "пукла тиква" међу коалиционим партнерима, али да нико ни са ким не говори, као сада, није бивало.

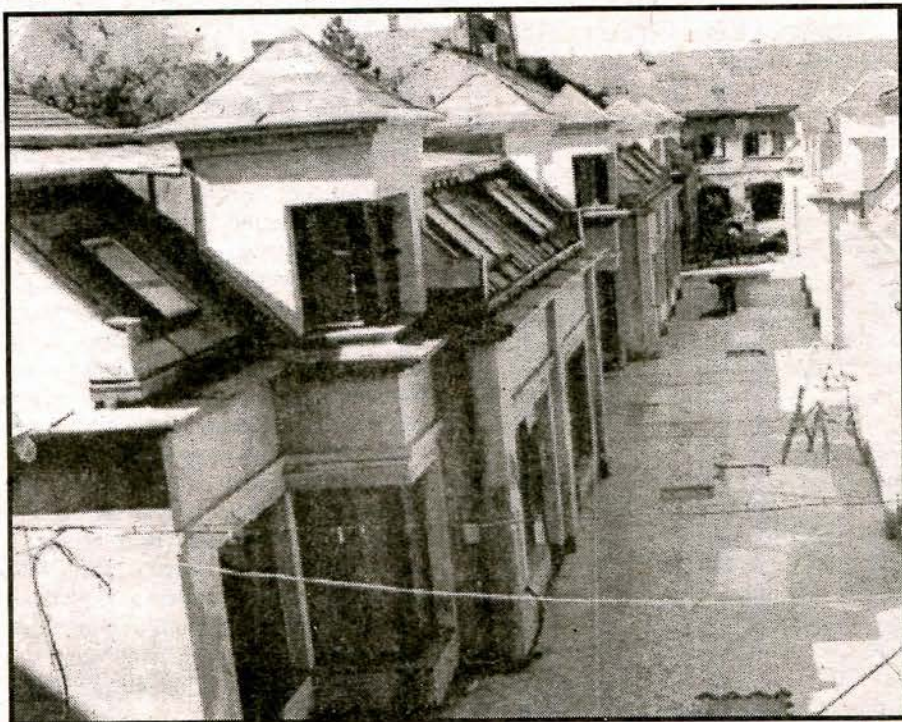
"Кумови" ојадили кумче

На јавној лицитацији за локацију будућег пословно-тржног центра, највише среће имао је Дејан Обрадовић из Београда, који је знатно надмашио остале понуђаче сумом од три и по милиона динара.

Тржни центар од 57 локала почео је брзо да ниче. У плаћеном огласу Скупштина општине Земун тражила је кума за овај љупки центар, уз обећану надокнаду за "маштовитост". Локали су крштени "Земуникум".

Осим "кумства", нова власт је инвеститора Обрадовића месецима оставила да се пече на тихој ватри, ставила га је "ад акта", да "спорне" пословне квадрате нити може да да у закуп, нити да прода. Све док није попустио и схватио шта се од њега очекује.

Тада је већ Извршни одбор засео да

ово питање коначно реши. Власник "Земуникума" добио је привремену грађевинску дозволу за 600 преосталих квадрата што, у пракси која важи у граду, значи да је од 26. октобра легализован у потпуности.

Закон (ни)је исти за све

— Овога пута, демократе на гомили нису мудровале као док су опозиционо

деловале: сви они аргументи које су налазили против овог радикалног посла, какви су дозволе Републичког завода за заштиту културе; те ресорног министарства, једноставно су постали небитни и пређугани. О некаквом археолошком локалитету под темељима "Земуникума" или заштити градског језгра, више није било помена, а решења надлежних о забрани градње, који-

ма су досовци махали у предизборној кампањи, једноставно су нестала из општинске архиве.

Грађани који памте харангу покренуту из ондашњег такозваног Форума грађана Земуна против издавања ове локације, из чијих су редова и регрутовани неки будући општински функционери, требало би да двапут размисле о томе коме су поклонили своје поверење септембра 2000. године, на последњим локалним изборима. Утолико пре што је СО Земун немилосрдно, на очиглед пролазника, пролетос порушила 17 локала које је на уређеном Тргу победе изградио Зоран Марчегић. У овом случају су важили сви закони о које се Општина оглушила када је реч о "Земуникуму".

Марчегић, вероватно, није био довољно "кооперативан", а, осим тога, и политичка вера му је била сасвим довољна "препурака" за багер.

Међутим, ни Обрадовић нема много среће са својим локалима. Цена ква-

драта креће се од 2.200 до 4.000 марака. Ем је Дирекцији за градско грађевинско земљиште платио 16 и по милиона, што је тек половина суме за легализацију, ем је општинаре "частиио" са четири и по милиона динара за привремену грађевинску дозволу. Тако се завршавају послови са "кумовима". Заценио човек, да надокнади силне трошкове!

Транспарентно, па на ћоше!

За потребе легализације "дивљих" објеката на својој територији, Скупштина општине Земун је, мимо конкурса, ексклузивно, потписала Уговор о поверавању посла број 400-20/2001, 16. маја 2001. године, са предузећем за пројектовање, промет и услуге "Перпетуо" д.о.о. Београд. Ангажовање ове фирме временски се поклапа са избором новог начелника Одељења за грађевинске и комуналне послове, Милета Томића.

Заступник извођача радова предузећа "Перпетуо", са седиштем у улици 16. октобра 32, је Зоран Милетић, чији је потпис, после кампање о рушењу и уклањању објеката без дозвола, на више хиљада уговора склопљених са застрашеним грађанима.

Бисер овог досовог "транспарентног" дила је несумњиво чињеница да је својој фирми обезбедио дугорочни посао управо општински начелник Зоран Томић! Онај исти који, на једној страни, приходује као њен власник, као функционер Општине и као човек који потписује решења о рушењу!

БУЛДОЖЕР ПРЕДУХИТРИО ДОЗВОЛУ

Незаконито рушење објекта, за који је Општина примила захтев за легализацију, чин је политичке и националне одмазде према бившем радикалском министру, почасном грађанину Земуну и председнику друштва "Ром", тврди Јован Дамјановић

На мети досове рушилачке оперативе у земуној општини нису само објекти "некооперативних" грађана, који не пристају на ковертиране нагодбе, нити само политичких неистомишљеника, углавном чланова Српске радикалне странке. Посебан "специјалитет" куће на Тргу победе 1 су потпуно незаконита

рушења грађевина некадашњих високих државних функционера из редова ове странке.

Један од последњих случајева демонстрације силе изнад права догодио се 14. новембра у Словенској улици број 42. Шлеп служба је својим возилима, опремљеним дизалицама и мацолама, уз

асистенцију органа реда који су удаљили све знатижељнике с лица места, разбила носеће зидове покривене породичне куће Јована Дамјановића-Јоје, бившег радикалског министра без портфеља у Влади Србије и председника друштва "Ром".

Овај острашћени чин земуних "демократских" власти, поред јасне политичке поруке упућене неистомишљеницима, по тумачењу првог ромског министра у историји Србије, показао је и сву досовску нетрпеливост и нетолеранцију према суграђанима ове етничке групе. Утолико пре, што је породична кућа саграђена на легално купљеној грађевинској парцели порушена без милости, иако је надлежни општински орган примио захтев за њену легализацију!

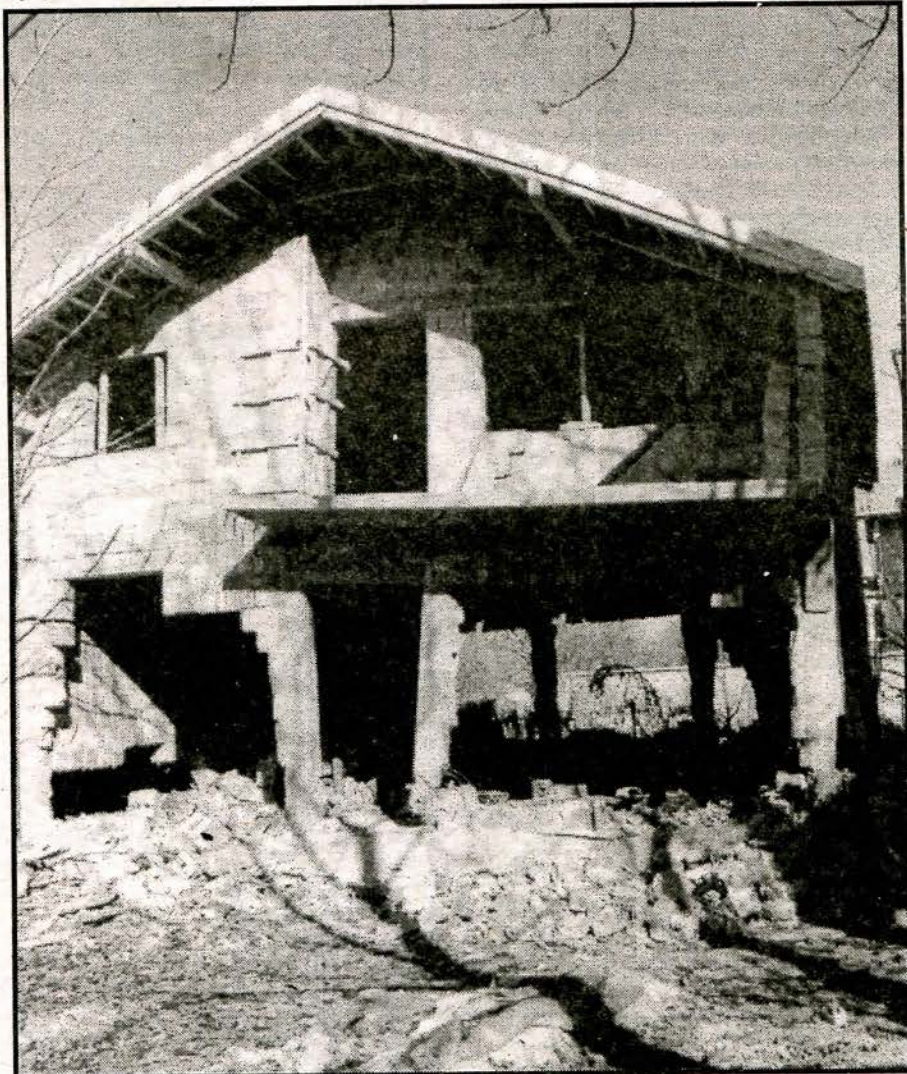
ХДЗ и ДОС на истом послу

После селидбе у Србију из Хрватске, у којој му је владајући ХДЗ само због православног имена и презимена отео ланац ресторана и породичну имовину вредну пет милиона марака, Јован Дамјановић се настанио у Земуну.

Те ратне, 1990. године, купио је и плац у Славонској улици број 42, на катастарским парцелама 11674 и 11675 општине Земун, у грађевинској зони. Тада је успео да изгради и покрије велелепни хотел, и због помањкања пара одлучио да чека боља времена. За овај објекат је добио дозволу 2. новембра 1990. године

Међутим, пре две године, Дамјановић је излио темељ породичне куће у истом дворишту, на парцели број 356-918/20001-III, на којој је, према претходно прибављеном извештају о Генералном урбанистичком плану, дозвољена градња стамбених објеката.

Пролетос је озидео приземље и спрат и ставио кућу под кров.

"Политичко" решење

Општинска грађевинска инспекција је 20. августа 2001. године Јовану Дамјановићу, решењем број 356-918/2001, наложила да озидани и покривени објекат, величине 10,70x,70 метара, поруши о свом трошку, јер нема одговарајућу грађевинску дозволу.

За месец дана, Дамјановић је, преко Скупштине општине Земун, Градској управи поднео захтев за легализацију, а 11. октобра закључио уговор број 22/241/2001 са фирмом "Перпетуо" о попису и архитектонском снимању бесправног објекта у Славонској улици број 42, у поступку легализације.

Одељењу за инспекцијске послове Скупштине општине Земун је благовремено поднео и жалбу на решење о рушењу и доставио документацију којом потврђује спремност да "дивљи" објекат, уз прописане услове и надокнаду, легализује.

Истог дана, 12. новембра, надлежни општински орган му је издао и уверење да је спорни објекат у процедури за издавање грађевинске дозволе!

Рушење уз надзор "главнокомандујућих"

Поступак легализације је и сложен и дуготрајан, али, по провереном рецепту, док се конкретно не реши, штити инвеститора од булдожера. У овом случају, из очигледних разлога, направљен је преседан.

Одељење за инспекцијске послове Општине Земун 1. новембра доноси зак-

ључак о дозволи извршења решења о рушењу стамбеног објекта, заказаног за 13 дана.

Рођеног брата Јована Дамјановића, Жики, који је дочекао возила шлеп службе, али и самог потпредседника Скупштине општине Земун, полиција је удаљила из дворишта у Славонској 42. Ипак, успео је да види део овог рушилачког пира. Огромним мацолама, приземље започетог објекта претворено је у гомилу шута.

Чудовишни прогон

Јован Дамјановић је огорчен. Екс-министар, председник друштва "Ром", које окупља 800.000 његових сународника, и почасни грађанин земунске општине, доживео је, како тврди, да му на пријему код председника општинске владе, овај затражи да свој апел, изречен на чистом српском језику - преведе! Али и да рушењу његовог објекта асистира лично потпредседник Општине!

Јоја је упућен и у ситуацију широм Србије. Невероватно је, узима у заштитгу припаднике ромске етничке групе да, после 15 година уредног легалног рада, досовска општинска власт у Соко бањи отера забавни парк, само зато што га воде Роми.

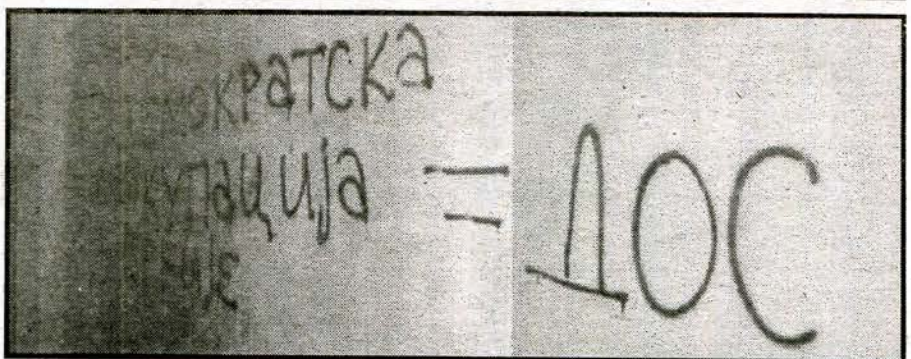
Даље наводи пример Куршумлије, којој је немачка влада понудила средства и план за привремено ромско насеље, а помоћ одбио председник те општине, уз образложење да ће се пореметити национална структура становништва!

Недавно је на Бежанијској коси срушено ромско насеље уз батинање Рома, сведочи Јоја.

- Пошто је мој објекат у Славонској 42 срушен само зато што сам члан Српске радикалне странке, и што сам био радикалски министар у Влади Србије и што сам Ром, захтевам да се у року од месец дана формира комисија која ће непристрасно пресудити о овом случају и надокнадити ми причињену штету. У противном, обратићу се свим савезним и републичким органима и интернационализовати овај драстичан пример кршења грађанских слобода и људских права - обећава Јован Дамјановић.

Земунски графити

Не јењава одмазда земунске општинске власти
према неистомишљеницима

МЕТЛА ЗА НЕПОДОБНЕ

У арсеналу ДОС-а: шиканирања, прогони, понижавајућа решења. Одстрањена комплетна постава "Земунских новина". И породиље технолошки вишкови. Из ЈП "ЗИПС" ("Пословни простор") отпуштено 100 запослених. Директорске плате 1.000 марака

Према проценама стручњака, од увођења вишестраначја (90-их година), у политичком животу наше земље, у најширем смислу те речи, не учествује више од 10 одсто грађана. С обзиром на чињеницу да закон забрањује странкама да чланске књижице издају особама млађим од 18 година, а према одређеним статистичким параметрима, у овој држави некаква "политичка популација" чини завидан број грађана, близу милион.

Неславни рекорд има своју социолошку позадину, које је, на овим просто-

рима, свестан свако ко ступа у живот, прелази праг пунолетства и рачуна на сопствену будућност. Уздати се у своје знање, способности, стручност, недовољно је за пробу, уколико се човек страначки не ангажује и своју судбину прагматично не веже за рејтинг одређене политичке опције.

За протеклих 12 година вишестраначја, ни на савезном, ни на републичком нивоу нису заживеле идеје о формирању експертске владе, јер је ризик да ће професионални морал (стручност) бити тврд орах за уходани механизам

Огледало ДОС-а:
полуписмени синдикалац
за министра

партијске дисциплине, био превелик.

Са 18 странака које је увела у власт, Демократска опозиција Србије, шиканирајући да су учешћем у коалицији "обрани" и сви стручни потенцијали које има ова земља, елиминисала је евентуални проблем "експерата". У пракси, кабинет премијера Ђинђића има и једног заиста провереног и доказаног "стручњака", дојучерашњег назовисиндикалца, министра за рад, Драгана Миловановића!

ДОС је ову погубну праксу заострио до крајности. На свим нивоима власти.

Одмазда - начело кадрирања

Откако је 13. октобра 2000. године конституисана нова Скупштина општине Земун, у којој су апсолутну већину освојили одборници странака удружених у коалицију ДОС, у правом смислу

У земунској општини посао само за
истомишљенике и послушнике

Заврбовани доктор

Своју главну испоставу у Земуну, Ђинђић је нашао у сурчинском месном одбору. Одатле су дували најјачи ветрови за одвајање Сурчина у посебну општину.

Ђинђићу је, после распада коалиције "Заједно", пошло за руком да заврбује данашњег досовог председника Скупштине општине Земун, доктора Владана Јанићијевића, који је из редова Српског покрета обнове прешао у Демократску странку.

У функционерском распореду у Земуну, најмање расправа међу чланицама ДОС-а било је око будућег градоначелника. Времешни Јанићијевић, за кога се и због његове наклоности доброј капљици, знало да ће се најмање бавити својим послом, а више дремком и одмором, био је идеално решење.

У јаловој агитацији за Општину Сурчин, дежмекасти доктор је потрошио сав свој радни елан, тако да ДОС може мирно да обавља своје послове

те речи су показале како изгледа и шта значи одмазда према политичким неистомишљеницима. Прогоном, отказима, свим врстама притисака у радној средини, (не)сложна браћа су погазила своје прво предизборно обећање да неће прибећи освети, чиме су придобили и гласове многих који су били у до тада владајућим странкама.

Тумбање у Општини је почело одмах. Параноично су печењена начелства, а затечени шефови општинских одељења, само под сумњом и без икаквих доказа (осим вечитих удворица, "лојалних" на исти начин недавно радикалима, сада "демократима") држани под "истрагом". У неким случајевима, она је, уз обавезно тркељсање по актима, потрајала и пола месеца! На мети "главни осумњичени", тачније а приори "кривци и лопови", били су радикалски кадрови.

Службеници су пролазили кроз страшну тортуру. У недостатку доказа, они су шиканирани искључиво због свог другачијег политичког опредељења. У усијаној атмосфери чиновничке осредности и малограђанштине, на правди бога, прошли су "топлого зеца" од својих подређених службеника, који су или у њих упирали простом, или уместо поздрава, окретали главе, страхујући за сопствени посао и судбину.

Лукава "чистка"

Већ 14. октобра, првог радног дана нове власти, председник Општине, потпредседници, секретар, сви чланови Извршног одбора, комплетна досовска булумента која је на конститутивној седници аутоматски разрешила дужности начелнике свих одељења, по-

стројила их је и на некултуран, груб и некоректан начин осула ватру и претње некаквим кривичним пријавама.

Од старих начелника, на свом месту је остао само вечити Миле Ђурић, шеф Одељења за скупштинске и заједничке послове. Сва кооперативност на коју је био максимално спреман, која је неодољиво подсећала на снисходљив дочек радикала пре четири године, није одложила његову смену.

Челници Скупштине општине су, из ината својим претходницима, именovali за начелника Одељења за имовинско-правне послове Бранислава Хрњака, а Одељења за општу управу, Милену Кукић, и за грађевинске послове Радета Аризановића, службенике које су радикали, због повреда радне дужности, једно време чак и суспендовали с посла. Вратили су их, на кратко, у великом стилу, као мученике.

Овај пропагандни трик ДОС-а кратко је трајао: поменуто четворо начелника је врло брзо премештено на помоћничка или заменичка места, а на њихове упражњење функције именовани су нови, из редова "демократа", доведени по партијској линији са стране.

Узгред буди написано, и Миле Ђурић, и Бранислав Хрњак, и Милену Кукић били су начелници ових општинских одељења и у време владавине социјалиста и у време трајања мандата српских радикала (једино је Хрњак због малверзација око општинских станова био распоређен као референт за радне односе).

Из кабинета у - трап

Досова осветничка парада, 14. октобра ујутру, била је само почетак хај-

ке на два начелника - Жељка Бајата, привреде и финансија, и Жељке Радета, Одељења за општу управу, за које се поуздано знало да су били блиски сарадници бившег председника Скупштине општине Стеве Драгишића, високог функционера Српске радикалне странке.

И једно и друго Скупштина их је на начелничка места изабрала неколико месеци пре септембарских избора.

- Било је свакојаким инсинуација и претњи на мој рачун, а да за то нису до дана данашњег, нашли ни један једини доказ. Морам да кажем да "демократе" нису бирале речи. Било је тешко поднети некакву кривицу коју су, како се и испоставило, хтели да ми наговаре, на правди бога - прича бивши на-

челник Одељења за привреду и финансије.

Челници ДОС-а су непрестано малтретирали недужне службенике неуморно тркељушући по актима, распитујући да ли је где ставио неки незаконити параф, да би добили адуг за отказе.

Са друге стране, игнорисали су закон, јер су ово двоје смењених начелника оставили нераспоређене, без икаквог решења, у "правном вакууму".

Бајат је касније пребачен на послове повереника Општинског комесаријата за избеглице, да би завршио на пословина осигурања. Иако је плата одговарајућа његовој школској спреми, симболично сељакање будућег магистра економије, буквално са спрата на спрат, окончано је у собичку, тик до општинског улаза, или излаза, како се узме.

Доскора је ова "кажњеничка канцеларија" (следећа је, шалили су се општинари, клупа у парку), у ствари узани, преграђени ходник, укопан тако да се виде пролазници са улице (једина

повољност - телефон), била одмористге возача, који су у њој пушили, до ручковали, испијали кафе и препричавали догоровштине или играли шах, чекајући на возњу!

Допуњени "вишкови"

Сналажљивији су брзо намирисали опасност, спаковали своје фијоке и потражили хлеб с мање кора да избегну обавезна досовска шиканирања.

Без "поправног рока", из органа локалне управе решења о отказу подељена су неколицини службеника који нису имали положен државни испит. Радикали су, у минут, били под присмотром; за најмању ситницу чекала их је радна књижица.

Отпуштени су чак и "радикалски" портيري с образложењем да их је превише, отказе је добило њих деветоро. На упражњена места "вишкова" примљено је једанаесторо нових досоваца!

Откази и због родбинских веза

Кадровска политика ДОС-а у Јав-

ном предузећу "Земунски информативно-пословни систем" унапред је искреирана као истребљење свих "радикалских" службеника.

Сваки радни дан 137-оро затечених радника био је испуњен трпљењем и стрепњом. "Престројавање" у ДОС постало је услов за продужење агоније, а цена "добрих услуга" био је опстанак на послу.

Жигосани "радикалски" кадар чак је изолован у посебне канцеларије, осуђен на неизвесност у погледу свог будућег статуса.

За њих су, као једна од перфидних мера притисака, била резервисана некаква привремена, понижавајућа решења на послове са нижом стручном спремом и платом. И то ултимативно да се или приме или добију отказ.

О амтосфери при примопредаји власти сведочи бивши директор ЈП "ЗИПС", Момир Марковић:

- Сменили су ме већ на првој скупштинској седници. Исте вечери, 13. октобра, позвали су ме на кућу да им одмах донесем кључ. Инсистирао сам да при-

Сурчин - база ДОС-а

У свом политичком походу на Србију, данашњи премијер, др Зоран Ђинђић, меку је нашао у Сурчину и Сурчинцима. Јавна је тајна да је, док је био у опозицији, имао материјалну, али, богме, и физичку "подршку" (у обрачуну са страначком конкуренцијом) такозваног "сурчинског клана".

Блиске везе са Сурчинцима челници ДОС-а више и не могу да сакрију, јер мештани овог приградског места сваке вечери виђају конвој луксузних службених возила под пратњом. Код Ђинђићевог кума, Драгољуба Марковића, власника ПП "Крмиво-продукт", свакодневно се окупљају Чеда Јовановић, Владан Батић и премијер лично.

Јовановић је, својевремено, захваљујући Ђинђићевој вези у врху ПКБ-а, Милошу Бугарину, за багателних 1.000 марака по јутру, откупио хектаре и хектаре најбоље сремске

оранице, дупло јефтине од економске цене. Бугарин је постао Ђинђићева сенка у свакој прилици.

Део ове земље, причају Сурчинци, већ се уређује за "газдин" хиподром. Ето тајне Чедо Јовановића, Ђинђићевог главног чокеја.

Апетити Драгољуба Марковића порасли су са заслугама, те је бацио око на успешни "Центро-производ". Да ли ће овај прехрамбено-производни гигант прећи у руке Ђинђићевог кума, који свакодневно долази у дирекцију фирме, показате време. Али, места изненађењима нема. Кад су "промене" у питању, све је могуће.

мопредају деловодника и печата обавимо записнички, сутрадан ујутру, и је-два сам то издејствовао. Све запослене радикале прогнали су као звери, да би их отерали. Врхунац досовске самовоље је отказ који су као раднику за чим је радом престала потреба ових дана уручили самохраној мајци двоје деце, Ради Васић, уз то и оболелој. Из једног јединог разлога - што је била жена бившег председника Извршног одбора.

До истека мандата Републичке скупштине, где му је мировао стаж због обављања функције општинског јавног предузећа, Момир Марковић је примао посланичку плату.

"Транспарентна" опомена

Милан Микић, управник пијаца и локалног водовода у ЈП "ЗИПС", нашао се први на тапету својих нових шефова:

- Одмах су кренули са "чистком". Већ првога дана, директор предузећа, Небојша Симоновић, позвао ме је у своју канцеларију. Није имао никаквих примедби на мој рад, барем ја ништа од тога нисам чуо. Али ми је саопштио да је упознат да сам ја главни пропагатор идеја Српске радикалне странке и један од потпредседника Општинског одбора. Одговорио сам му да сам поносан на то - прича Микић.

Бивши управник распоређен је на "административне и послове екологије" на Батајничком гробљу.

Шиканирања, прозивке у предузећу су се наставиле и Микић је подигао своју радну књижицу.

Војин Милошевић, радник обезбеђења, распоређен је на посао ноћног чувара пијаце у насељу "Сава Ковачевић", тек пошто су се директори уверили да нема намеру да прихвати отказ,

јер је уредно долазио на своје радно место. Оно је било само пауза док не премости стаж у некој повољнијој прилици коју Милошевић, наравно, није пропустио.

Одстрел новинара

Помоћник уредника "Земунских новина", Јасна Олујић-Радовановић, распоређена је по досовој новој систематизацији на место чистачице на Батајничком гробљу!

Драгани Глушац, Весни Арсић, Добрици Гајићу, новинарима са високом стручном спремом, подељена су решења о привременом распореду на послове мерења локација и квадратуре привремених објеката! Притом, без икаквог упутства или могућности обуке, нове радне обавезе су ултимативно могли да потпишу или оду из предузећа!

Дејан Анђус, такође новинар "Земунских новина", и то спортске рубрике, за коју су у време владавине српских радикала чак и одборници опозиције били пуни хвале и штедели је ватре коју су осипали по осталом садржају и члановима редакције, сам је дао отказ, не дозволивши себи да доживи судбину колега.

Пребези на поштеди

Два изузетка су само потврдила практично правило ДОС-а у одстрелу "непожељних". Вечити земунски фоторепортер, Крсто Голубовић, и у време владавине социјалиста, главни и одговорни, а за трајање мандата српских радикала, заменик уредника, Маринко Марић, једини су "преживели" из новинарског јата!

Наиме, на волшебан начин, после жучних свађа између интересних група владајућег ДОС-а, земунска општина

Камелеон:
Маринко Марић

на је вратила некадашњу Службу за информисање. И, уместо да преузме барем неког од већ запослених посленика седме сила, којима је напаковала сасвим леве послове, без икакве везе са струком и квалификацијом, она отвара радно место за једног новинара извршиоца! Сувишно је рећи да је из редова ДОС-а.

И задржава, др Војислав Шешел, "неутралног" фоторепортера, недирљивог од времена председниковања Ненада Рибара, и сада Владана Јањиђевића.

Пред почетак предизборне кампање, заменик главног и одговорног уредника "Земунских новина", Маринко Марић, рационално је распоредио своје снаге, те је почео да "побољева" од кичме. Појављивао се на послу на три месеца, да му се не би окрњило боловања, а онда му је и компјутер био тежак, па је могао само да чита, и то стручну правну литературу.

Тако је на свом радном месту привео крају студије права и издејствовао да се извуче из посла, који је за његову будућност могао да буде непоправљива мрља.

Пребачен је у реферат за радне одnose ЈП "ЗИПС", да учи посао, где је шегртовао код референта Славице Јовановић.

Тако се социјалистички, па радикалски (први је у редакцији "Земунских новина" примио плаву књижицу) кадар у ходу престројио у досовог главног генсека! Као добро упућен у биографије и минути рад својих старих и новијих колега, пустио је машти на вољу у писању решења и новој систематизацији предузећа.

Вечити Марић узнапредовао је до места члана Управног одбора "ЗИПС"-а из редова запослених. Како га је напрасно заболела, тако га је кичма и прошла.

А Славица Јовановић, чији је посао у надлежности преузео, чека и броји дане...

Торгура и за породиље

Врхунац безочног досовог кадровског пира у СО Земун и ЈП "ЗИПС" је судбина неколико "радикалских" породиља. Ови примери могу да служе на част наталитетној политици владајуће коалиције!

По налогу директора, новац за боловања је редовно каснио за платама, како би се, вероватно, казиле мајке и њихова деца. Чињеница да им је на овај начин ускраћиван дозвољен минус, саблажњавала је чак и службенике банке!

Међутим, ова незаконита шиканирања су ситница у односу на покушај да им се, пре истека боловања, укину

**Трн у оку општинских челника,
седиште Српске радикалне странке**

принадлежности. Наиме, у пакету са тридесеторо радника који су у "ЗИПС"-у проглашени за технолошки вишак и списак прослеђен на параф Републичком заводу за тржиште рада, нашла су се и имена "неподобних" породиља! Овај срамни списак враћен је предузећу без потписа, са законским тумачењем које је мајке недужне деце, до даљег, спасило отказа!

Напред уназад

Опсесија челника земунске општине постали су "вишкови" и како их се отарасити. Предузеће "Земунски информативно-пословни систем" вероватно неће запамтити амбициозније време од онога док су њиме управљали српски радикали, који су, иначе, његови оснивачи. У складу са материјалним могућностима и потребама локалне управе 220.000 грађана, оно је дорегистровано за информативну и издавачку делатност. Отварана су нова радна места, а предузеће је, поред техничких и кадровских предуслова за "Земунску телевизију" (у заметку су пробно два пута недељно на ТВ "Палми" емитоване емисије "Радикалски таласи" и "Земунска хроника"), издало и капитално, недовољно познато дело српске баштине "Емигрантски опус др Лазе Костића" у 10 томова!

Из дневно-политичких интереса, да рашири терен за ухлебље својих партијских другова, ДОС је ишао уназад и рушио амбициозни план српских радикала за трајно добро житеља Зему-

на. Изненада је избила у први план рационализација запослених и то по рецепту социјалиста до 1996. године, који су у ондашњем ЈП "Пословни простор" имали свега деветоро радника!

Новом регистрацијом "ЗИПС"-а у "Пословни простор" избрисане су информативна и издавачка делатност, и у корист сопствене штете осветничка коалиција је добила алиби за нова отпуштања, јер престаје потреба за радницима одређених струка које су "форсирали" радикали.

Шићарџијска превара

Од доласка на власт, ДОС је из општинског јавног предузећа отпустио или их приморао да га напусте - тачно 100 радника, три четвртине од укупног броја запослених које је затекао.

У међувремену, иако баук "вишкова" злокобно прети, било је, за дивно чудо, и "дефицитарних" занимања, углавном у правној служби, где "мозгови" траже рупе у закону за покриће својих недеља. Тако је у стални радни однос примљено деветоро нових службеника, по мери владајуће већине. Посла имају преко главе да избистре "реорганизацију", односно последњи талас отпуштања.

Осим тога, треба да збрину главног, извршног, финансијског и можда још неког директора. Не указује се функција сваки дан, па да се од народа заграби што се може. Прилика да такви опет дођу на власт тешко ће се поновити.

Са "законским покрићем", које ће тешко неком непристрасном правнику бити икада транспарентно, челници ЈП

"Пословни простор" имају коефицијенте за 5-6 пута јаче од обичних смртника, запослених у овом предузећу.

По девизи "док једном не смркне...", њима је заиста свануло - са по хиљаду марака месечно, колико себи деле по њефу, као да су у дедовини, а не на грбачи грађана Земунца.

Пут до овога циља био је више него "транспарентан", поплочан бедом десетина и десетина породица које су из осиноности, политичке мржње и бешчашћа, а без мандата својих преварених бирача за то, оставили без хлеба.

**Подобан за сваку власт:
Миле Ђурић**

ОТКАЗ ПО ДИРЕКТИВИ

Иако расиоређена на радно место за које није обавезана стручним искуством, Жељка Радета, и са пошвргом да га је положила, остала без посла. Медијски фалсификацији истине. Суд кочи правду. На место "технолошких вишкова" у земунској општини неконтролисана иривив "политички погодних"

Ових дана, тачније 17. новембра, навршило се годину дана откако је (само)вољом ДОС-а добила отказ Жељка Радета, бивши начелник Одељења за општу управу Скупштине општине Земун. Због овог нечувеног безакоња, праћеног тешко подношљивим шиканирањем у четири ока, Жељка Радета креће у правнички рат на два фронта: против доносиоца решења о отказу и, неочекивано, против једног српског правосуђа, упрегнутог у кола досове политике.

Чист рачун

Извршни одбор Скупштине општине Земун, на седници одржаној 23. августа 1999. године, донео је решење број 06 323/99-1 о постављењу Жељке Радете, дипломираног правника из Београда, на радно место начелника Одељења за општу управу за период од четири године.

Пред изборе 24. септембра 2000. године, сада бивша начелница, именована је за председника Општинске изборне комисије. Извештај Општинске изборне комисије Земун о утврђивању укупних резултата избора за одборнике Скупштине општине, као и о њеном финансијском пословању, закључком број 06 499/2000-1, који је поднела одборницима Скупштине општине на првој конститутивној седници, одржаној 13. октобра, једногласно је усвојен.

Уосталом, при свакој примопредаји власти ово је уобичајена процедура. Међутим, она понекад не иде као по лоју.

Због доказаних финансијских малверзација секретара Општинске изборне комисије током локалних избора 1996. године, на пример, српски радикали су 26. децембра, на првој конститутивној седници новог сазива Скупштине општине Земун суспендовали начелника Одељења за општу управу, Радмилу Шакић.

Жељка Радета није имала никаквих проблема те врсте, осим зебње која се граничила с интуицијом.

Бланко разрешење

Одмах после конституисања нове, "демократске" власти у Земуну, почела је хајка.

У суботу (нерадни дан), 14. октобра, сутрадан после скупштинске седнице, челници ДОС-а телефоном су позвали све начелнике на састанак без икаквог дневног реда, са унапред спрењеним закључцима. Дочекао их је "страшни суд" на челу са градоначелником и познатим первертитима, Олгицом Свирачевић, Вером Гверо, Миленом Кукић и Милетом Ђурићем, присталицама свих бивших, садашњих и будућих власти. На поздрав с врата, уследило је питање: "Да ли сте свесни своје кривичне одговорности"? На брзину склепани преки суд за изнуђивање некаквих а приори признања, тога дана се развио необављеног посла.

За недељу дана, кафејанска работа се наставља. Наиме, како се присећа Жељка Радета, 20. октобра је позвана у општинску владу, где је дочекао њен члан Иван Аксентијевић, с решењем о разрешењу са места начелника Одељења за општу управу. Без објашњења, без права увида у разлоге за такву одлуку, Аксентијевић је инсистирао да прими документ, јер "није у ситуацији да бира". Оваквом разговору присуствовали су и Жељкин колега, Жељко Бајат, бивши начелник Одељења за привреду и финансије, нови заменик секретара Олгица Свирачевић и Ђорђе Недељковић, Аксентијевићев саветник, најлабавија карица у досовом општинском ланцу.

Политика изнад права

После три дана мира, огласио се и секретар Општине, Горан Радовановић, с траживиш извештај о стању у Одељењу за општу управу. Иако га је оценио као

Извршни одбор СО Земун, на седмичној седници 19. октобра 2000. године, након разматрања Предлога решења о разрешењу Желје Радета са радног места начелника Одељења за општу управу у складу са чл. 17. Закона о радним односима у државним органима ("Сл. гласник РС", бр. 48/91 и 66/91), а на основу члана 17. и чл. 21. став 2. Одлуке о органима општине Земун ("Сл. лист града Београда", бр. 3/97, 16/97 и 5/98), донео је

РЕШЕЊЕ

Разрешава се Жељка Радета, дипл. правник, са радног места Начелника Одељења за општу управу.

Образложење

Жељка Радета, дипл. правник, постављена је на радно место Начелника Одељења за општу управу Везовним Извршном одбором Скупштине општине Земун бр. 06-554/2000 од 23. августа 1999. године.

Дана 13. октобра 2000. године извршено је конституисање општине под Скупштине општине Земун, на основу верификованих резултата избора за извршно Скупштинско одделение 24. септембра 2000. године. Након конституисања новоназваним органима извршено је и члан органа Скупштине општине Земун у старом сазиву.

Чланом 17. Одлуке о органима општине Земун ("Сл. лист града Београда", бр. 3/97, 16/97 и 5/98), предвиђено је да "Начелник одељења и начелника Службе за скупштинско и извршенско пословање поставља и разрешава Извршни одбор на предлог секретара на период од четири године, а по истеку тог рока могу бити поново постављени. За свој рад и рад одељења којим руководи, начелник одељења и начелник Службе одговарају Извршном одбору и секретару."

Секретар Скупштине општине извршио је увид у рад Општинског органа управе и обавио разговоре са руководиоцима одељења и Службе и утврдио да Жељка Радета не испуњава услове за обављање послова начелника Одељења прописаних Правилником о организацији и систематизацији радних места у органу управе општине Земун, јер нема положио стручни испит за рад у органима државне управе.

На основу изнетих чињеница, а у складу са чланом 17. Закона о радним односима у државним органима ("Сл. гласник РС", бр. 48/91 и 66/91) и чл. 17. и чл. 21. став 2. Одлуке о органима општине Земун ("Сл. лист града Београда", бр. 3/97, 16/97 и 5/98), Извршни одбор СО Земун донео је решење као у диспозитиву.

"одличан", без икаквих примедби, Жељки Радети је уручио решење Извршног одбора број 06-554/2000, од 19. октобра, о разрешењу са послова начелника, као "израз политичке воље нове власти, који лично не подржава". За утеху, Радовано-вић је обавестио да се припрема нови правилник о систематизацији и да ће бити распоређена на радно место које одговара њеном искуству и стручној спреми.

Међутим, у образложењу решења о разрешењу, осим да су конституисањем нових, разрешени сви органи СО Земун у старом сазиву, писало је и то да Жељка Радета не испуњава услове за обављање послова начелника одељења, зато што није положила стручни испит за рад у органима управе.

Секретару је било тешко да отвори персонални досије. Из њега би јасно ви-

Број: 112-1-11/2000-IV

Секретар органа управе општине Земун, разматрајући предлог члана 2. и 17. Закона о радним односима у државним органима ("Сл. гласник РС", бр. 48/91 и 66/91), донео је следеће

РЕШЕЊЕ

Жељка Радета, дипломирани правник, разрешавајући се са радног места у општинској управи општине Земун, распоређује се на радно место

Начелника одељења за извршенско пословање у Општинској Служби за скупштинско и извршенско пословање у складу са Одлуком о организацији и систематизацији радних места у органу управе општине Земун бр. 06-554/2000.

Радно место добиће у складу са чл. 17. и чл. 21. став 2. Одлуке о органима општине Земун бр. 06-554/2000 од 23. августа 1999. године.

Донео решење разрешујући се са радног места начелника одељења за општу управу општине Земун бр. 06-554/2000 од 23. августа 1999. године.

Образложење

Секретар органа управе општине Земун, након разматрања Предлога разрешавајући Жељку Радету са радног места начелника одељења за општу управу општине Земун, разматрајући предлог члана 2. и 17. Закона о радним односима у државним органима ("Сл. гласник РС", бр. 48/91 и 66/91), донео је следеће

У складу са одлуком из наведеног Предлога, секретару органа управе општине Земун распоређује се на радно место начелника одељења за извршенско пословање у складу са чл. 17. и чл. 21. став 2. Одлуке о органима општине Земун бр. 06-554/2000 од 23. августа 1999. године.

На основу изнетог, одлучено је као у диспозитиву решења.

Решење овог решења може се издати приговором секретару органа управе општине Земун у року од 15 дана од дана издавања решења.

Решење доставити: Жељка Радета, Општинској Служби за скупштинско и извршенско пословање.

Решење је у органу управе општине Земун, дано 19. октобра 2000. године, под бројем 112-1-11/2000-IV.

Број: 118-12/2000-IV

Секретар органа управе општине Земун, разматрајући на основу чл. 2. Закона о радним односима у државним органима ("Сл. гласник РС", бр. 48/91 и 66/91), чл. 17. и чл. 21. став 2. Одлуке о органима општине Земун ("Сл. лист града Београда", бр. 3/97, 16/97 и 5/98), донео је

РЕШЕЊЕ

Заповедној Радети Жељки, на пословима места Начелника одељења за извршенско пословање, ПРЕСТАЈЕ РАДНО МЕСТО у органу управе општине Земун зато што у састављеном року од годину држила је положила стручни испит запосланик у органима државне управе.

Заповедној Радети Жељки, на пословима места Начелника одељења за извршенско пословање, ПРЕСТАЈЕ РАДНО МЕСТО у органу управе општине Земун зато што у састављеном року од годину држила је положила стручни испит запосланик у органима државне управе.

Образложење

Жељка Радета, дипломирани правник, разрешавајући се са радног места начелника одељења за извршенско пословање у Општинској Служби за скупштинско и извршенско пословање у складу са Одлуком о организацији и систематизацији радних места у органу управе општине Земун бр. 06-554/2000 од 23. августа 1999. године, донео је решење као у диспозитиву.

Помте извршено је и члан органа Скупштине општине Земун у старом сазиву. Чланом 17. Одлуке о органима општине Земун ("Сл. лист града Београда", бр. 3/97, 16/97 и 5/98), предвиђено је да "Начелник одељења и начелника Службе за скупштинско и извршенско пословање поставља и разрешава Извршни одбор на предлог секретара на период од четири године, а по истеку тог рока могу бити поново постављени. За свој рад и рад одељења којим руководи, начелник одељења и начелник Службе одговарају Извршном одбору и секретару."

Секретар Скупштине општине извршио је увид у рад Општинског органа управе и обавио разговоре са руководиоцима одељења и Службе и утврдио да Жељка Радета не испуњава услове за обављање послова начелника Одељења прописаних Правилником о организацији и систематизацији радних места у органу управе општине Земун, јер нема положио стручни испит за рад у органима државне управе.

На основу изнетих чињеница, а у складу са чланом 17. Закона о радним односима у државним органима ("Сл. гласник РС", бр. 48/91 и 66/91) и чл. 17. и чл. 21. став 2. Одлуке о органима општине Земун ("Сл. лист града Београда", бр. 3/97, 16/97 и 5/98), Извршни одбор СО Земун донео је решење као у диспозитиву.

Решење овог решења може се издати приговором секретару органа управе општине Земун у року од 15 дана од дана издавања решења.

Решење доставити: Жељка Радета, Општинској Служби за скупштинско и извршенско пословање.

Решење је у органу управе општине Земун, дано 14.11.2000. године под бројем 118-12/2000-IV.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
- ИСПИТНА КОМИСИЈА -

УВЕРЕЊЕ

О ПОЛОЖЕНОМ СТРУЧНОМ ИСПИТУ

ЖЕЉКА РАДЕТА

ЗАВРШНО-ЛА Правни факултет

Пословни записника Одељења за општу управу Општинске управе Земун

ПОЛОЖИО-ЛА је стручни испит по Правилнику о програму грађанског општег дела стручног испита за раднике са високом и веома високом стручном образовањем у органима државне управе ("Службени гласник РС", бр. 42/93) пред ИСПИТНОМ КОМИСИЈОМ ЗА РАДНИКЕ СА ВИСОКОМ И ВИШОМ ШКОЛСКОМ СПРЕМОМ дана 16. септембра 2000. године, и испит је ПОЛОЖИО-ЛА.

Уверено се издаје на основу члана 18. Уређења о стручном испиту запосланик у органима државне управе ("Службени гласник РС", бр. 60/92).

Број 118-02-2593/2000-13
Београд, 20.12.2000. године

Председник
Испитне комисије
Борис Цветковић

У тој намери је тражила и годишњи одмор, но планове је осујетило расписивање избора за 24. септембар, па су и редовни послови померени због овог новог ангажовања на њиховој организацији.

"Законит" распоред

Наиме, Скупштина општине је Желјку Радету 1. августа 2000. године именовала за председника Општинске изборне комисије. Од дана расписивања избора, Општа управа, у чијој је надлежности ажурирање бирачких спискова, омогућила је грађанима Земун увид у евиденцију гласача 24 часа дневно, а Општинска изборна комисија је била у сталном

16. новембра.

Она је, пре него што јој је уручено решење о распоређивању на ново радно место, поднела секретару Општине захтев за коришћење плаћеног одсуства за полагање стручног испита и одобрење накнаде од хиљаду динара Министарству правде на име трошкова.

Горану Радовановићу, очигледно, тада још није био на уму "последњи чин", отказ, јер је одобрио и одсуство и тражену накнаду. "Спонтаност" у спровођењу закона га је, изгледа, коштала партијских "пацки". У четири ока, 13. новембра, телефоном зове Желјку Радету са одсуства и саопштава јој фрапантне и невероват-

без датума почетка и краја тога рока. И даље, да "запосленој радни однос престане даном достављања решења", иако радни однос као Уставом загарантовано економско и социјално право не може престати овако самовољно, како се некеме ћефнуло. Престанак радног односа који везују за рок од годину дана, не може важити од дана достављања, јер, да ме нису пронашли до данас, ја бих и даље била у радном односу - тумачи досеве правничке бисере Желјка Радета.

Ипак, свесни свог безакоња, досовци потпирују овога пута медијску халабуку поводом "случаја" Радета. Отказ јој је уручен на месту шефа Одсека за зајед-

Република Србија
Град Београд - Градска општина Земун
Општинска изборна комисија
Број: 013-565/2000-IV
Дана, 22.10.2000. године
Земун, Трг победа 1

На основу члана 131. Закона о локалној самоуправи, у складу са Упутством о извршењу Закона о избору народних посланика и Закона о избору председника Републике Србије, Општинска изборна комисија донела је следећу

ОДЛУКУ

ОДБЕРАВА СЕ исплата средстава са рачуна СО Земун - Спровођење избора 2000., Број 40805-789-0-3733 у износу од 52.440,00 динара (словима: педесетдвадехмиледамстотинчетридесет динара), за извршене услуге штампе листића и заложници за потребе спровођења избора за општинске одборнике у СО Земун, а по рачуну бр. 8/2000 од 30.09.2000. године Предузећа "СТЕРА", Нови Београд.

ПРЕДСЕДНИК
ОПШТИНСКЕ ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ
Желјка Радета

Република Србија
Град Београд - Градска општина Земун
Општинска изборна комисија
Број: 013-567/2000-IV
Дана, 27.09.2000. године
Земун, Трг победа 1

Општинска изборна комисија општине Земун је на седници одржаној 27.09.2000. године, донела следећу

ОДЛУКУ

Општинска изборна комисија општине Земун уступа уз накнаду Скупштини општине Земун финансијске болове у износу од 7.300,00 динара.

Скупштина општине Земун дужна је да на рачун Општинске изборне комисије општине Земун бр. 40805-789-0-3733, уплати износ од 7.300,00 динара за уступане финансијске болове.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
Желјка Радета

заседању. Све друге активности су пале у засенак.

Одмах после избора, а пре примопредаје власти, Желјка Радета је, 12. октобра, пријавила стручни испит.

Уместо да после седам дана добије решење о разрешењу са положаја начелника, и уколико је сматрао да државни испит није положила из субјективних разлога, секретар је, мирне душе, могао да јој да отказ. Међутим, Радовановић је распоређује на послове шефа одсека за заједничке послове у Служби за скупштинске и заједничке послове, у звању самосталног стручног сарадника. Разврстана је у другу платну групу, а овим решењем се не обавезује на полагање стручног испита.

Отказ после испита

У међувремену, из Министарства правде стиже допис којим се Желјки Радети одобрава да на стручни испит изађе

не ствари: да је политички став општинске гарнитуре, изузев председников (Владана Јанићијевића) и његов, "Кошћуничин кредо да се откази не смеју давати без основа", и да зато треба да сама оде из Општине, на пример, на неплаћено одсуство - "док се не стишају страсти"! Желјка Радета одбија понуђену нагодбу.

Референту Божи Милисављевићу, 17. новембра, кад јој је истекло плаћено одсуство, доноси потврду број 02-2593/2000 о положеном стручном испиту. Он узвраћа решењем о престанку радног односа. Други примерак кроз три дана стиже поштом.

"Случај" разглашен

- Примила сам правно ништавно, да не кажем смешно решење - прича бивша начелница. - Непрецизно и неодређено. У њему се као разлог отказа наводи до словце: "што у остављеном року од годину дана није положила стручни испит",

ничке послове, без обавезе на стручан испит, а без посла је остала онога дана када га је већ положила! И тада ДОС доноси одлуку да је напад најбоља одбрана.

У решењу једно, у "Гласу" друго

Неименовани члан Извршног одбора Скупштине општине Земун, који вероватно из страха од кривичне одговорности крије идентитет, изјављује 20. новембра у дневном листу "Глас" да је Желјка Радета, председнику Општинске изборне комисије, ових дана престао радни однос због основане сумње да је злоупотребила службени положај!

Непуна два месеца касније, 2. фебруара 2001. године, опет у "Гласу", под насловом "Радикали хоће публицитет", чланови Извршног одбора, Иван Аксентијевић и Ђорђе Недељковић, кажу "да је једини радник коме је престао радни однос у СО Земун Желјка Радета, про-

Република Србија
Град Београд - Градска Општина Земун
Општинска Изборна Комисија
Број: 013-571/2000-IV
Датум: 17.09.2000. године
Земун, Трг Победе 1

На основу члана 131. Закона о локалној самоуправи ("Сл. гласник РС", бр. 49/99), Општинска изборна комисија општине Земун, на седници одржаној 17.09.2000. године, доноси следећу

ОДЛУКУ

ОПОВРАТА СЕ исплата средстава са рачуна СО Земун - Спроводиоца избора 2000., бр. 40805-789-0-3733 у износу од 15.000,00 динара (словима: петнаест хиљада динара) у зуповану банкарски основ на исплату за рад Комисије, а по рачуну Буџететрон Београд бр. 790 Но 02188 од 22.09.2000. године.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
Жељка Радета

тив које је покренут кривични поступак".

Иако им је у руци и нож и погача, иако су и кадије и судије, до дана данашњег против бившег начелника нису покренули никакав поступак.

Неком отказ - неком посао

- Мој отказ је јединствен, јер је, наводно, донет због тога што нисам имала положен стручни испит, а ја сам га положила. Радни однос не може престати ни за последном који не положи стручни испит у остављеном року, већ управна инспекција налаже секретару да за два месеца обавезе радника на полагање. И, што се тиче тога да сам, како лажу у "Гласу", једини радник коме је престао радни однос, а да не наводе назовиразлог из сопственог решења - у време кад мени, без икаквог законског основа дају отказ, нове власти запошљавају 70 нових службеника, од којих нико нема положен стручни испит - демантује своје бивше послодавце Жељка Радета.

Суд "на нивоу"

Онда је, децембра 2000. године, преса-вила табак и поднела тужбу суду ради заштите својих права из радног односа. У спору хитне природе, рочишта се заказују у великим размацима, петом тек 18. децембра 2001. године! Супротно начелу економичности и ажурности, суд дозвољава туженом да у року од осам месеци приложи доставницу о уручењу решења о одбијању приговора, што је услов за утврђивање благовремености подношења тужбе! Доставница сигурно не би стигла ни 11. јула у предмет, да Жељка Радета својим примерком није изненадила

"професионални, непристрасни" суд!

И, конач дело краси, као у давна мастиљава времена, од писарнице до судије губе се поједини примерци доказне документације коју је тужиља уредно достављала. Транспарентно, зар не!?

Писац решења о престанку радног односа, Горан Радовановић, као кључни сведок избегава долазак на суд. Треба и да се суочи са сведоцима. Заступници тужене, СО Земун, правобранилац и његов заменик, Милош Ковачевић и Александар Илијевски, тврди Жељка Радета, по ходницима суда траже од ње да повуче тужбу и дође на договор, али нагодба са правом и истином, после свега, не долази у обзир.

Уместо демантија

Иако су одборници новог сазива Скупштине општине Земун већ на првој седници усвојили Извештај о раду Општинске изборне комисије, као и о њеном финансијском пословању, за дневно-политичке потребе челника ДОС-а у обрачу-ну са затеченим радикалским кадровима, извучен је недоказани аргумент о наводној крађи 54.000 динара. Он је, наравно, обелодањен само у штампи, и стављен на душу председнику Општинске изборне комисије и бившем општинском начелнику за општу управу, Жељки Радети.

Логично би било очекивати кривичну пријаву и истражне радње, али, уобичајено за ДОС, и овога пута "тресла се гора, родио се мип"! Воде су протекле од ове хајке, окончане незаконитим отказом, а докази су преживели. И верификовао их је и кривотворио врх коалиције из земунске општине!

DEKOR KOMERC
INZENJERING

Београд, Алојасићева бр. 14 ТЕЛЕФОН 011 48 207 211 FAX 4085-0017-00180
Јединица бр. 643994 регистрациони бр. 0119434944 Е-пошта: alodan@yugoslav.net

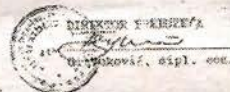
100 ЗЕМУН У Земуну, 17.09.2000.г.
Трг Победе
Земун

РЕКО-РАЧУН БРОЈ 05/03

1. Издати и исплатити износ од клирита дебјине 4 мм, димензије
75 x 75 x 60 cm 175 kom x 5.000,00 = 875.000,00

Укупно: тристотинаседамстотинапетнаест хиљада динара

Срок исплате: 1 дан
Рок исплате: 8 дана по извршењу уплате
Наčin плаћања: аванс исплате

Жељка Радета
Председник општинске изборне комисије
17.09.2000.

Извештај о финансијском пословању Општинске изборне комисије општине Земун

Општинска изборна комисија општине Земун је на седници одржаној 1. новембра 2000. године, а у складу са закључком Извршног одбора број 06-577/2000-1, од 26. октобра 2000. године, допунила извештај о финансијском пословању Општинске изборне комисије општине Земун број 013-578/2000-IV, од 13. октобра 2000. године, на начин што је уз Извештај приложена документација на основу које је сачињен.

Решењем Скупштине општине Земун број 06-314/2000-1, од 1. августа 2000. године, именована је Општинска изборна комисија општине Земун за избор одборника у Скупштину општине Земун, заказану за 24. септембар 2000. године. Општинска изборна комисија општине Земун је активирала рачун Скупштине општине Земун - спровођење избора, број рачуна 40805-789-0-3733. На дан расписивања избора на рачуну се располагало са износом од 30.712,00 динара.

Овлашћеном секретара органа општинске управе број 06.334/2000-1, од 18. августа 2000. године, овлашћени су Жељка Радета и Вера Гверо да могу располагати новчаним средствима на рачуну Скупштине општине Земун - спровођење избора, број рачуна 40805-789-0-3733.

У буџету Скупштине општине Земун за спровођење локалних избора предвиђен је износ од 300.000,00 динара. Пошто су истовремено одржани локални избори (избор општинских и одборника гра-

да Београда), савезни за избор посланика у оба већа савезне скупштине Савезне Републике Југославије и председнички избори за избор председника Савезне Републике Југославије, Општинска изборна комисија општине Земун поднела је захтев за доделу средстава за спровођење избора, и то Градској изборној комисији на 800.000,00 динара, а Савезној изборној комисији и изборној комисији изборне јединице три, Нови Београд, на 750.000,00 динара.

Градска изборна комисија је одобрила средства у износу од 384.000,00 динара. Савезна изборна комисија до дана доношења извештаја није уопште одобрила средства.

За спровођење поновљених избора за одборнике у Скупштину града у једној изборној јединици, Градска изборна комисија је одобрила 1.166,00 динара, а накнадно уплатила 92,74 динара. Са рачуна Скупштине општине Земун - извршење буџета број 40805-630-1-107 Општинској изборној комисији је пренесено 795.000,00 динара.

У Општинској изборној комисији је на располагању било укупно 1.210.970,74 динара за рад Општинске изборне комисије на спровођењу избора, за накнаде за рад лица у органима за спровођење избора, припрему изборног материјала и подмирење других трошкова неопходних за спровођење изборних радњи.

По одлукама Општинске изборне комисије одобрене су следеће исплате:

1. 375.000,00 динара за израду и испоруку 125 бирачких кутија од клирите предузећу "Декор комерц инжењеринг" по предрачуну број 05/33, Одлука број 013-381/2000-IV, од 12. септембра 2000. године;

2. 1.183,50 динара за канцеларијски и материјал по рачунима Компанија „Савремена“ и предузећа „Рома компани“, а по Одлуци број 013-570/2000-IV, од 15. септембра 2000. године;

3. 17.501,60 динара за набавку картонских кутија и паравана по рачуну 105/1 предузећа ДД "Авала Ада" Београд, Одлуком број 013.478-1/2000-IV, од 20. септембра 2000. године;

4. 5.185,00 динара за канцеларијски и други материјал по рачуну предузећа "Савремена Београд", број рачуна 5207-5031343, Одлука број 013-478-2/2000-IV, од 21. септембра 2000. године;

5. 4.800,00 динара за канцеларијски и други материјал по предрачуну број 0103/11, од предузећа "Нова просвета", Одлука број 013.478-3/2000-IV;

6. 15.000,00 динара за куповину бензинских бонова по рачуну "Југопетрол Београд", број 790, Одлука број 013-571/2000-IV, од 17. септембра 2000. године;

7. 2.860,00 динара за канцеларијски материјал по рачунима "Дунав инжењеринг", број 25 и СТР "Анђелка" број 6,

Одлука број 013.573/2000-IV, од 17. септембра 2000. године;

8. 79.881,76 динара по Одлуци број 013.572/2000-IV, а за услуге израде бирачких спискова и обавештавања о гласању по допису Савезном заводу за информатику и статистику, број VII 208-Службено-2000-01, од 30. августа 2000. године, и дописан број 013.380/2000-IV, за канцеларијски материјал предузећу "Ново београдско књижаство" и за свеће предузећу "Погребне услуге", рачун број 05.1720/5-22;

9. 668,00 динара по рачуну СЗР "Бразил" за куповину кафе, Одлука број 013.577/2000-IV, од 17. септембра 2000. године;

10. 840,00 динара по рачуну СЗР "Бразил" за куповину кафе, Одлука број 013.578/2000-IV, од 26. августа 2000. године;

11. 600,00 динара за поправку возила "застава", регистарски број БГ 278-802 (куповина и намештање разводне капе) по рачунима СЗР аутомеханичарске радње Зоре Ивановић, Сурчин бр. 8 и број 19, а по Одлуци број 013-576/2000-IV;

12. 2.278,88 динара за канцеларијски материјал по рачуну број 05-0000679-00 предузећу "НБН", а по Одлуци број 013-485/2000-IV, од 24. септембра 2000. године;

13. 1.030,30 динара за канцеларијски и

други материјал по рачуну "Савремена Београд" број 5207-5031367, Одлука број 013-484/2000-IV;

14. 52.440,00 динара за извођење услуге штампања листића и записника по рачуну број 8/2000, од 30. септембра 2000. године, предузећа "Стебра" Нови Београд, Одлука број 013-565/2000-IV, од 2. октобра 2000. године;

15. 468.000,00 динара ради исплате накнаде за рад чланова, и заменика чланова бирачких одбора у проширеном саставу према Одлуци број 013-568/2000-IV, од 3. октобра 2000. године, донесена на основу решења Извршног одбора Скупштине општине Земун број 06-419/2000-1, од 2. октобра 2000. године;

18. 180.000,00 динара за накнаду за све чланове и заменике чланова Општинске изборне комисије у сталном и проширеном саставу, Одлука број 013-574/2000-IV, од 7. октобра 2000. године.

Комисија је констатовала да је остало неутрошено 7.300,00 динара бензинских бонова, а које је Одлуком број 013.567/200-1, од 27. септембра 2000. године, уступила органу општинске управе.

На дан подношења извештаја, 13. октобра 2000. године, на рачуну Скупштине општине Земун - спровођење избора број 40805.789-0-3722 (извод бр. 16) располаже са 3.703,16 динара.

РАДИКАЛИ ОСТАВИЛИ ЧИСТЕ РАЧУНЕ

У општинској каси, после примопредаје власти, остало скоро милион динара, а дан пре конститутивне скупштинске седнице запосленима, за сваки случај, подељене плате. Докази су и дан данас доступни, "црно на бело", у општинском рачуноводству. Ноторна је и злонамерна лаж нових челника ДОС-а да је на општинским рачунима затечено само десет динара

"Булдожер револуција", која је задела овај народ пре нешто више од годину дана, стартовала је грубо, рушилачки, без пардона. Превратници су у презимању власти посегли за арсеналом анархиста: бацали су се дрвљем и камењем на све затечене институције и људе. И да дочекају крај мандата, мало им је времена да се извину својим бирачима за све клевете и лажи којима су их нештедимце чашћавали. Уништили су све што је могло да се докрајчи, и то је једина новотарија коју нам је петоктобарски пуч донео.

"Демократе" нису ни конституисале нову земуноску скупштину, фактички нису ни преузеле власт, а покренуле су усмену и медијску антирадикалску харангу, дотад невиђених размера. У свом "булдожер" стилу, никада у нарученим текстовима нису документовали доказе за своје оптужбе, већ су их (криво)творили на измишљотинама, клеветама и, у најбољем случају, на пуким претпоставкама.

Десна рука досове медијске хајке на српске радикале била је "Земунска хроника", која се својим "професионализмом и непристрасношћу" ставила раме уз раме са најзвиканијим режимским гласилима претходне епохе.

Плата пре смене власти

Прва, ударна и, можда, најкрупнија досовска лаж о испражњеним општинским рачунима и наводним дуговима које су за собом оставили српски радикали, пада у воду пред чињеницама, познатим сваком запосленом у овој локалној самоуправи. Дан пре прве, конститутивне седнице Скупштине општине Земун, одржане 13. октобра 2000. године, три дана пре рока, свим службеницима исплаћене су плате, у укупном износу од

НА ЛЕПОМ ПЛАВОМ ДУНАВУ

Хроника

ДРУШТВЕНОГ И КУЛТУРНОГ ЖИВОТА
ЗА ЗЕМУН

Година III/број 43 /24. новембар 2001.
излази сваке друге суботе

15 ДИНАРА

1.124.549,62 динара. То је учињено да радници, због примопредаје власти, не остану дуже без личних доходака. Да је ова сума затекла досовце, склоне лажима, могли би да је употребе за нове измишљотине на рачун својих претходника, свакако и као оправдање за кашњење плата.

У сваком случају, ноторна је и злонамерна прва од досовских лажи, да је на општинским рачунима, после одласка српских радикала, остало само седам, десет или четрнаест динара. Чак ни у томе нису могли да се договоре.

Истине ради, а она је остала записана у папирима рачуноводства, са износом употребљеним за исплату запослених и оним што је затечено на другим рачунима општине, досовцима је остављено на располагање готово два милиона динара! Можда им сума није била довољ-

но инспиративна за почетак.

Српске радикале су, по примопредаји власти, децембра 1996. године, заиста дочекале све саме нуле на рачунима. Али су се досетили да, не помињући ову отежавајућу околност, на коју су, уосталом, и рачунали, и не кукумавчећи, од расположивих општинских ресурса направе паре.

Истина у претпоставкама

Овај "мали, случајни превид" служи на част свим оним посленицима такозване "седме силе", који су досовске лажи и паралажи примили "здрово за готово" и раструбили неистину, по диктату неких нових властодржаца. Заборавили су свето правило професије да питају другу страну и тако затворили рђави круг.

Први су медијску праšину подигли

Шта се заправо крије иза „домаћинског пословања“ бивше општинске власти

Паре делили бабу и стричевима

2 ■ ХРОНИКА

ДОГАЂАЈИ

ЗЕМУН, 14. октобар 2000. год

Шта се заправо крије иза „домаћинског пословања“ бивше општинске власти

Геде из нашег сокака „Земунске новине“ огледало власти

У својој 151. години дугој историји штампе град Земун је имао на десетине разних новина, и за све њих се слободно може рећи да су биле Земунске, само су се различито звале. Само у два наврата су постојале и новине које су се и звале „Земунске новине“. Први пут је то било у периоду 1963-1966. године. Када су у време тадашњих друштвених реформи почеле да објављују репортаже из живота, па чак и да се баве локалним аферцама, дошле су на улар свог оснивача, тадашњег Социјалистичког савеза, и биле уташене. Иако је Служба Културне општине Земун од 1975 до 1989. године издавала Билтен, који је по свим грађичким и новинарским стандардима могао да носи новинарски назив, у чиновничкој свести Билтен Службе је био много безбеднија позиција. Идеја „Земунских новина“ обновљена је 1989. и трајала је све до 1999. године. У дугој историји земунског новинарства биле су то једине да тако кажемо „држале новине“, настале у контрбулету из Билтена који је издавала служба за информисање. Иако нису доживеле славу претходника из шездесетих ове новине су опстале на општинском буџету, да би пре крај биле

скоро заирале. И онда, почетком 1997. године, доласком СРС на алустрну власт у Земуну, ове новине оваплћавају у новом руку, са новим когитивом и новом уређивачком концепцијом.

Шта је одликовало ову, последњу серију „Земунских новина“? Пре свега то да су оне најмање биле Земунске, а да су постале пропагандно средство једне политичке партије. И претходна серија „Земунских новина“ била је, иако, под контролом Општинског комитета СК који се после преоблино у Општински одбор СПС. Али, Радикална партијска контрола новина је вероватно премашила све друге, нама познате. Због тога, ове новине ће сигурно ући у историју српског новинарства и као такве бити неопходно ипиво студентима журналистике, историје, политике, права и морала.

Грађанима Земунa појам оваквих „Земунских новина“ је после три године безочних лажи и клевета, бескрупулозне пропаганде, изазивања мржње и душњања грађанима једних против других, остварио синергију за владину која је осиромашени и газдини члговинама бесплатно домина десетине хиљада новина са миком вође партије на свакој другој страни. Те новине су биле толико „Зе-

мунске, да су зграле - културно историјске споменике који имају своја имена, називале „уловима, улица, а да су своје суграђане некажњено клеветале и вређале. Остале упамћене по томе да су се финансирали од пријављивања јавне конкуренције и проבלанских такси, да су вероватно служиле и за прање новца у финансијским малверзацијама.

Када су довољно ожалели и потрошили Земунске новине, стојим су их у заједничка издања са „Великом Србијом“, јавно гласило, које треба да буде својина свих грађана без обзира на њихово политичко опредељење, спојено је са јединим партијским гласилом! Општина је, дакле, финансирали новине партије на власти! То је био коначан крај „Земунских новина“. Тако нешто није пало на памет ни комунистима.

После свега, грађанима ће бити потребно јнеко време да искомпромитовани назив „Земунских новина“ престану да вежу уз име једне странке и њеног лидера.

А праве „Земунске новине“ ће се сигурно једног дана поново појавити, издано се као стварна потреба грађана а не као жели да власт информира народ. ДС

„независни грађани Земунa“ у свом гласилу „Земунска хроника“, а слепо је ис-преписивала сва дневна штампа, дајући досовским лажима размере „антидржавне удурме“.

У сасвим „врџем“ броју од 14. октобра, који је чекао само извештај са конститутивне скупштинске седнице да озваничи сва своја „открића“, „Хроника“ преноси прву изјаву новог градоначелника Земунa, Владана Јанићијевића: „Према неким сазнањима, претходне власти ће нам оставити само десет динара на рачуну Општине...“

Нормалном човеку оно што ће бити не значи ништа док не буде. Али, власт је власт, и одмах је (зло)употребљива чисту претпоставку. Што би Дучић рекао: „Ствари имају онакав изглед, какав им дадне наша душа“. Чађаве им душе, могао би да на основу шупљих оптужби суди новим владарима рехабилитовани песник. Али, и последњи лаик.

Расадник лажи

„Земунска хроника“ у истом броју, на ударним странама, увредљиво жигосе своје жртве већ у наслову „Геде из нашег сокака“, тобож откривајући читаоцима „Шта се заправо крије иза „домаћинског пословања“ бивше општинске власти“. „Независни“ грађанин, уредник оваквог шттива, сада са позиције силе коју даје власт и свести да нема казне за непрофесионалност, претходнице ДОС-а крсти као „циркус са главном тачком“

„радикалско чудо“.

Прво перо „Хронике“ у наставку текста, умишљајући да је Шерлок Холмс лично, открива „велику радикалску заверу“, победнички сабирајући суме којима су се „бивши овајдили“, док сваку ставку своје „истраге“ прати коментаром у стилу „што ме мајка бистрог роди“! Земунски прототип универзалног човека, Архимеда и „независног“ хроничара, по свој прилици Драган Стојковић, познатији шириј, а посебно ужој јавности по оригиналном надимку Пикси, у еуфорији што му је пала у део част да се писаљком позабави таквим „комадом“ какав је др Војислав Шешел, толико се губи у „својој“ материји да у основним стварима брка бабе и жабе. Он брижљиво рачуна и израчуна да су српски радикали својим пословима инкасирали триста милиона, као од шале.

У свом приземном, плувачком памфлету, руглу сачињеном од општих места, јер његов скучени ум не допире даље од „распродаје“, „крађе“ и томе сличног, некадашњи први критичар „Земунских новина“ микса страшних, убојити коктел. Срећа је неопходна конзументима ове алхемije.

Пошто му је слава сасвим ударила у главу, ингениозни земунски гастроном својој публици сервира нове ђаконије. У тексту под насловом „Празна каса после узорног домаћина“ (ко о чему, Пикси о каси) следи „пикантерија“, читај нагађање (за шта би, да има закона, одлегао у пругастој униформи): „Какво

је стварно стање у буџету земунске општине моћи ћемо да информисамо читаоце „Хронике“ тек када се нова власт конституише и у служби рачуноводства“. „Хроничаре“ писмене вести преносимо и пре „информација“ и без лекторских исправки, нека се убије сам. Тужно је у свему овоме да је главни избор бројних текстова који су на ову тему осванули на страницама дневне штампе овакав човек и оваква новина.

Дојацио и „својима“

Владање Драгана Стојковића-Пиксија, општинског одборника и члана Извршног одбора, власника и писца „Земунске хронике“, дојацио је и његовим колегама из ДОС-а. Одокативне процене, којима се свезналачки хвата и шепури на страницама своје сурогат новине, почеле су, најзад, да боду очи и општинским челницима.

Служба за информисање и протокол Скупштине општине Земун, чији се рад свео на „Преглед дневне штампе“ умножен на шапирографу (тако нас ДОС води у трећи миленијум!), преноси текст из „Гласа“, под насловом „Крај идиле у коалицији“. Откуд идила у браку из интереса, то зна само Бог? Али, Катарина Влаховић пише како Савез независних грађана Земунa до даљег не жели да учествује у раду ДОС-а.

Са друге странке, ДОС (пукла тиква) узвраћа, те неки чланови Извршног одбора јавно негодују што „Драган Стој-

ковић дозвољава себи право да у својим приватним новинама пише и говори све и свашта. Зато треба да буде спреман да ће неко, примерено свом карактеру, и одговорити на те провокације. Стојковић је хиљаду пута мењао тезе и бомбастичним насловима подизао тираж својим новинама".

Идиличну атмосферу под кровом здања на Тргу победе 1, на страницама "Гласа" описује и адвокат Ђорђе Недељковић, члан земунске владе: "Кад је реч о увредама, Драган Стојковић је заменио тезе. Он је само био упозорен да пази шта пише и говори. Његове псовке и вређања одборника који не мисле као он, одиграло се у кабинету председника Општине, одакле је због истих морао бити удаљен. На моју молбу, председник га је упозорио да то више не чини. Убудуће нека Стојковић своје неваспитање или обузда, или покаже на неком другом месту".

Ако и није идилично, барем је, најзад, транспарентно. "Заклела се земља Рају..."

Незванично и непроверено

Стојковићеве аргументи су "најтранспарентнији" из онога што пише, а то,

најчешће, звучи овако: "Према незваничним и непровереним информацијама од запослених у Општини ових дана смо сазнали да радикали приликом евакуације власти празне широ рачуне Општине и ЗИПС-а тако што пребацују милионе динара на рачуне својих коминтената под фирмом разних обавеза и, што представља посебну опасност, издају акцептне налоге са доспећем у наредна три месеца".

Ко разуме, схватиће!

Откако је почео да брка програме, информативни пункт звани "Земунска хроника", требало би да забрине "ресавце" других редакција. Ако им "незваничне" и "непроверене" информације нису довољна опомена, "демократији" у Србији је са таквима стварно одзвонило.

Упућенијим и поштенијим посленицима "седме силе" Стојковић није ни био потребан. Радикалски извори би им све поштено изнели на тацни.

Управо онако како су за време своје владавине, информисали грађане, јавно и истинито, до у бројку. Та пракса је уредно негована у "Земунским новинама"; са њених стубаца могло се прочитати шта се ради, с ким се склапају уговори и за-

што (јавни конкурси, лицитације), колико који пројекат кошта и из којих се извора финансира. Од посла до посла, конци су чврсто држани у рукама, ниједан динар није протраћен мимо папира, који су и данас у општинским архивама.

Извештаји к'о на длану

Децембра 1997. године, штампано је специјално издање "Земунских новина" са извештајима свих стручних служби Општине Земун, на 160 страна!

Пресек прве године радикалске власти јавно је изнет на увид грађанима Земуна. Одељење за грађевинске и имовинске послове припремило је списак затечених привремених објеката, са локацијама, именом власника, на терену утврђеном квадратуром и површином по решењу. Штампан је и списак издатих решења, са именом власника, бројем предмета и датумом, локацијом и дозвољеном квадратуром. Затим и извештај о легализацији објеката постављених на јавним површинама, списак откупљених станова, уз износ и начин плаћања нових власника, као и закључених уговора који нису оверени код суда!

За највеће скегике, публикован је и списак уступљених парцела, по свим катастарским општинама, толико прецизан да се наводи и површина и износ и име власника; списак бесправно заузетих парцела које су легализоване. И иначе, у редовним бројевима, сваки посао је рађен путем јавног конкурса, по познатој цени, пред очима грађана.

Овом приликом, у "специјалцу" је објављен и потпун списак додељених парцела без накнаде ратним војним инвалидима, члановима палих бораца рата 1991. до 1995. године, медицинским радницима, радницима Министарства унутрашњих послова, Општине Земун, свештеницима, просветним радницима.

То је била радикалска "страховлада", о којој напамет пише Стојковић!

"Црно на бело" сваки приход и расход

Подсећања ради, у наставку 40.-ог броја нове серије "Земунских новина" тада је одштампан и извештај Одељења за финансије, привреду, друштвене делатности и планирање, са оним ситуацијама које живот значе и највише занимају грађане, затроване предрасудама да "општинари", по обичају, ништа не раде, из којег се види да их је радикалска управа упрегла да се добро озноје и зараде своје плате. У то време, додуше, сигурно највеће у Србији.

Поименце је набројан списак свих запослених, затечене и "нове" зараде, по

ГРАД БЕОГРАД
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ЗЕМУН

ПРЕГЛЕД ДНЕВНЕ ШТАМПЕ
Субота-Недеља, 10-11. новембар
Понедељак, 12. новембар 2001.

платним групама и звањима. Обелодањен је и преглед прихода и расхода органа управе Општине Земун. Буџетска потрошња и приходи, по врстама. Приходи и расходи са хуманитарног рачуна, из чега се најјасније може видети домишљатост једне народне власти да оствари средства за помоћ најугроженијим грађанима. Новац из буџета за овај период није чинио ни половину суме, која је, захваљујући приходима од аукције слика, јавне лицитације општинске заоставштине (књига, ауто делова, старог канцеларијског намештаја и поклона самог председника Општине) подељена деци лошег материјалног стања, палих бораца, хендикепиранима или ратним војним инвалидима!

Оваквом "страховладом" ДОС се сигурно у првој години свог владања Земуну не може подичити.

Наменска потрошња

Како се може видети из новина, а дела су расута свугде по земунској општини, средства за стамбену и комуналну изградњу, приказана кроз врсте прихода у номиналним износима и расходе у виду капиталних и инфраструктурних инвестиција које су биле акутни проблем овога града, до динара су потрошена наменски.

Црно на бело дати су приходи и расходи "Земунских новина", које су обимом и "луксузом" (64 стране, насловна и последња у колору) биле три у оку завидљивцима, посебно одборницима из редова опозиције. Показало се да неки, "демократске" оријентације, могу да их одрже у животу само као фотокопирани "прес клипинг"!

Захваљујући заразно оптимизму и полету који су српски радикали ширили на своје сараднике и партнере, у првој години управљања Земуну само на име спонзорства на рачун "Земунских новина" слило се чак 2.322.288 динара. Закерала су могла да израчунају колико је бројева унапред могло да се одштапа. На страницама општинског гласила рекламираше су се све значајније земунске фирме!

Није било разлога да се истина о било ком послу таји, напротив. Зато ће "радикалска" серија "Земунских новина" остати тешко достижан идеал за неспособњаковиће, спремне да раде само уколико и колико их буџет обезбеђује.

Транспарентне лажи

И, да се на крају вратимо фамозном буџету, тачније стању на општинским рачунима које су досовци после примопредаје власти затекли. За новинаре званична и проверена информација, са једино меродавног места - из општинског рачуноводства.

Малерозног, петка 13. октобра 2000. године, на рачуну општинског органа управе број 40805-637-9-6714 било је 1.170.412,44, и словима милион сто седамдесет хиљада четиристотине дванаест динара и четрдесет четири паре!

Кад су скинуте плате, у износу од 1.124.549,62 динара, и приливом средстава наредног дана, остало је скоро сто хиљада.

На рачуну извршења буџета број 40805-630-1-107, кад је конституисана нова "демократска" власт, било је 125.272,83 динара. Истога дана "легле" су и уплате у вредности од 125.272,83 динара. Стане на дан 14. октобар било је 301.202,95 динара!

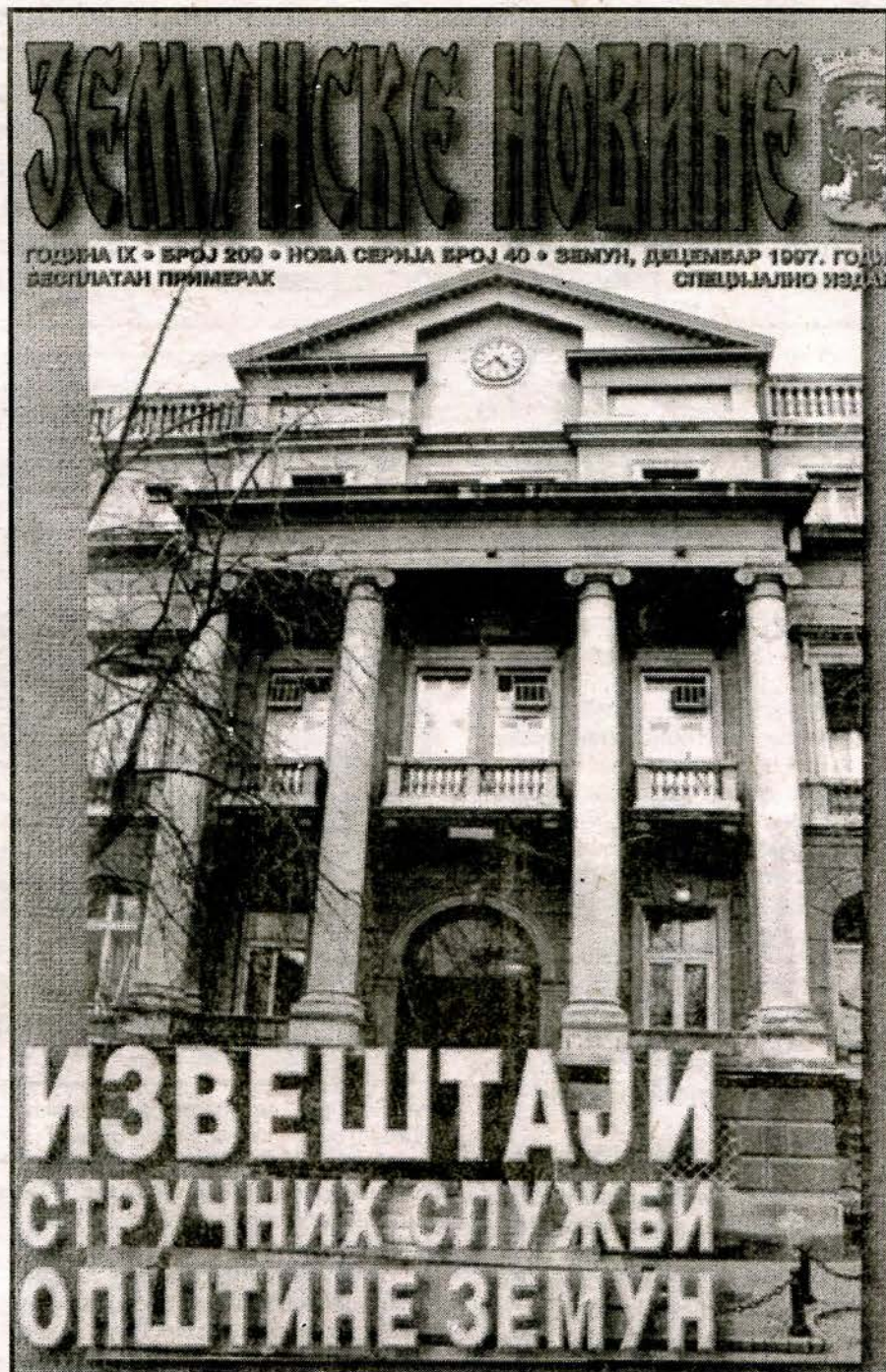
Нова власт је на рачуну Скупштине

општине Земун - средства за стамбено-комуналну изградњу, број 408-05-789-0-3749, затекла близу пола милиона, или у пару, 473.878,23 динара.

А то, чини се, није ни седам, ни десет, ни четрнаест динара!

Што се тиче акцептних налога, који су доспели на наплату ДОС-у, њих су пустиле фирме које су имале закључене уговоре са земунском општином на рачун договорених и окончаних послова. Једна од њих је и "Вујић" из Ваљева, која је у Медицинској школи поставила нову столарију.

Уосталом, рачуни су и испостављени за завршене послове, исто као што ДОС-у још увек стижу средства уговорена за време радикалске власти.

ВРАЋАЈУ ЛИЦЕНЦУ, НЕ ДАЈУ ПАРЕ

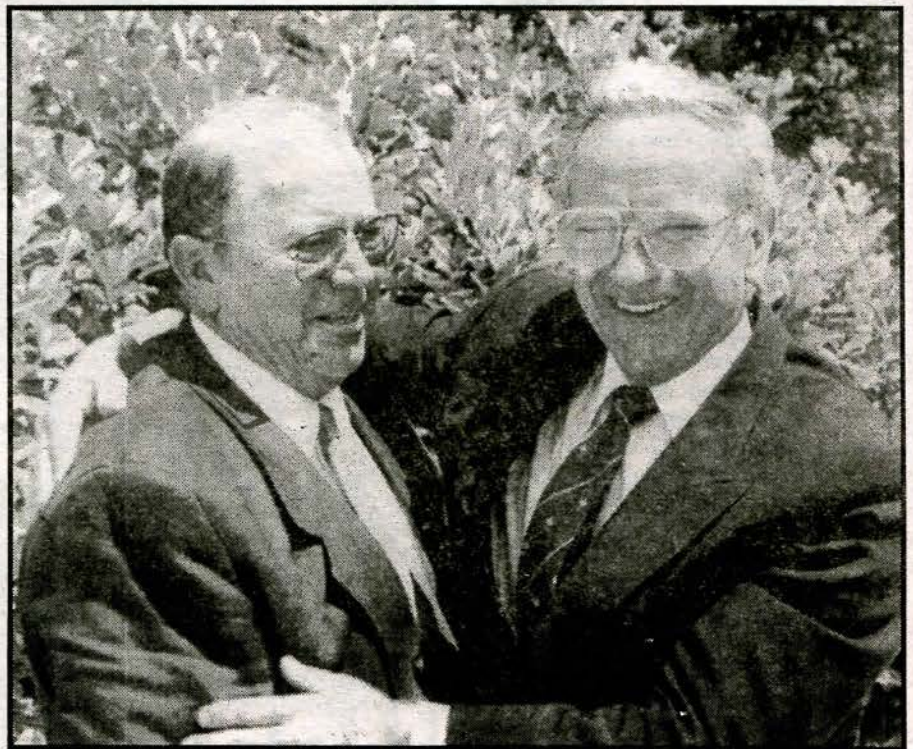
Пуних шест година аутори козметичког препарата "Бимаск", Ивана и Благоје Цакић, покушавају да реше спор са "Галеником" и уз минималну новчану надокнаду поврате лиценцу за производњу поменутог препарата, за који је својевремено био заинтересован цео свет. Али, како су се челници "Галенике" мењали, тако су се мењала и обећања, а Цакићи до дана данашњег нису добили ни динара. Варали су их сви: од Милана Панића, преко Марије Крстајић, до актуелног српског премијера Зорана Ђинђића, који је обећавао куле и градове, а онда постао "недодирљив". Зато ће Цакићи морати да натерају "Галенику" да им преко суда исплати 441.100 ДЕМ

Још се нису стишале страсти око власничких односа у „Галеници“, а овај земунски фармацеутски гигант потре- са нова афера. Толико пута „отимана“ и „ослобађана“ фабрика, уз „несебич- ну помоћ“ челних људи ДОС-а, ускоро ће се наћи на суду. Потпуно беспотреб- но, јер се скандал „тежак“ 441.100 ДЕМ могао решити на миран начин, и уз мало мудрости (која досовцима очиг- гледно мањка) претворити у добротчи- нитељски гест државног врха.

После пуних шест година малтре- тирања са челницима „Галенике“, ауто- рима козметичког препарата „Бимаск“, Ивану и Благоју Цакићу, није преоста- ло ништа друго него да задовољење правде потраже код Јустицијских след- беника. Предмет тужбе биће безраз- ложно неисплаћивање новца, који „Га- леника“ дугује Цакићима због непро- изводње „Бимаска“. Да ситуација буде трагикомичнија, у одређивању висине суме, која је Цакићима требало да буде исплаћена у августу 2001, учествовали су, између осталих, и вештаци које је овластила „Галеника“, а чији рад се са- да третира као „луј пике не важи“!

„Бимаск“ и Радомир Стојчевић

После својеврсног „лунолетства“, ко- је је биљно-минерална маска за лице и косу названа „Бимаск“ прославила у коз- метичком салону њених творца Ива- не и Благоја Цакића, у јулу 1990. године „сели се“ из ручне у фабричку произ- водњу. На наговор тадашњег директо-

ра „Галенике“, мр Радомира Стојчевића, Цакићи су потписали уговор са овом ку- бом о преносу права на технологију и трговачки знак „Бимаска“. Препарат су, наравно, пре тога заштитили у Савез- ном заводу за патенте.

Иако је на самом почетку сарадња са „Галеником“ изгледала обећавајуће, догађаји који су уследили, Цакићима су почели да задају главобоље. „Галени-

кине“ стручне службе нису имале по- требну координацију у набавци сировина и производњи препарата, па је про- изводња препуштена црногорској фир- ми „Експорт-биље“ из Рисна. Маркетин- ска кампања за „Бимаск“ била је сило- вита, али препарата на тржишту нигде није било! У „Галеници“ су то образло- жили наводним недостатком једне биљ- ке, без које „Бимаск“ не би био то што

јесте. Поштујући енормно интересовање за препарат, „Галеника“ се „некако снашла“ и „Бимаск“ се појавио у продаји. Али...

Уместо да понуда буде усмерена ка главном делу популације, „Галеника“ је „Бимаск“ нудила углавном козметичким салонима, игноришући чињеницу да је препарат првенствено намењен за кућну употребу. И што је још чудније: у декларацији је стајало да је „Бимаск“ препарат за лице, а не и за косу! Корисници „Бимаска“ поново су реаговали, интересујући се како је могуће да је овај препарат препоручљив само за лице, када је, пре него што је „Галеника“ почела да га производи, показао одличне резултате и у нези и опоравку косе!? Да ли је такав „Галеникин“ потез био случајан или не, Цакићи не знају. Али, чини се да неко објашњење ипак постоји...

У време када се „Бимаск“ појавио на тржишту под капом „Галенике“, ова фабрика је откупила лиценцу за „Фолген“,

IVANA I BLAGOJE CAKIĆ

BILJNI MELEMI

BIMEL

ZA VAŠ LEPŠI IZGLED

Лиценца пропуштена због Панића?

„Бимаск“ је, изгледа, могао да, поред козметичког препарата, добије и сертификат помоћног лековитог средства, али се ни то нечијом немарношћу, или можда вољом, није догодило...

Начелник Института за фармацију, господин Живорад Ницовић, одржао је реферат о „Бимаску“, и како је рекао ауторима препарата, затражио од ICN „Галенике“ потребну документацију, како би Савезно министарство за рад, здравство и социјалну политику могло да „Бимаск“ прогласи помоћним лековитим средством. Господин Ницовић је претходно испитао „Бимаск“ и рекао ауторима да је задовољно све услове, да би могао да буде и помоћно лековито средство. Нажалост, људи из ИЦН „Галенике“ документацију нису послали - из необјашњивих разлога. Због нечије немарности, „Бимаск“ је остао само козметички препарат. А да ли је у питању само немарност или, евентуално, и нешто друго?

Милан Панић је за 250 милиона долара уступио ICN „Галеници“ четири лиценце у повоју, такозване супстанце. То значи да је вредност једне лиценце преко 60 милиона долара. Да је „Бимаск“ добио сертификат помоћног лековитог средства, то значи да би раскидањем уговора ICN „Галеника“ морала да Цакићима исплати толику суму, а не 158.000 ДЕМ, колико су првобитно потраживали!

препарат хемијског порекла за негу и опоравак косе. „Бимаск“ је, за разлику од „Фолгена“, био потпуно природног порекла. Вероватно да сами себи не би правили конкуренцију, челници „Галенике“ су „Бимаск“ рекламирали као препарат за лице, а „Фолген“ као препарат за косу. То се временом одразило и на потражњу „Бимаска“, али не до те мере да се обустави производња.

Поготово не због иностраних уговора, јер је „Бимаск“ освојио тржиште у 150 земаља света, а ICN „Галеника“ потписала уговоре са 38 страних фирми - управо захваљујући „Бимаску“! Производња је обустављена, а онда је „Галенику“ продрмао нови шок у лику и делу Милана Панића...

„Бимаск“ и Милан Панић

Доласком Милана Панића на чело „Галенике“, Цакићеви су поверовали да ће „Бимаск“ напакон добити тргман који заслужује. Имали су и јак разлог: новог власника ICN „Галенике“ упознали су пре него што је овај постао чувени бизнисмен на нашим просторима, а само упознавање одиграло се под

помало чудним околностима. Наиме, Панићева блиска рођака је због употребе лекова имала проблема са косом, па је, по коришћењу „Бимаска“, а пре него што је он почео да се производи у „Галеници“, инсистирала да Цакиће узна-

на са Панићем. Тај сусрет био је веома срдчан, као и онај када је Панић дошао у Београд као власник ICN-а. Тада је уговор Цакићевих са „Галеником“ обновљен, чак су добили дупло већи проценат од дотадашњег. Али, нажалост, само на папиру...

Производња „Бимаска“ је увек каскала за понудом и потражњом, па су Цакићи априла 1995. године, на захтев ICN „Галенике“, произвели 1.800 килограма препарата. Ипак, ни то није помогло. Почетком 1996. године послали су писмо Милану Панићу, али је одговор изостао. Проф. др Љубисав Ракић, тадашњи извршни потпредседник ICN „Галеника“, био је одговорнији и расположен за сарадњу:

„Са своје стране учинићемо све што је могуће да пронађемо нова тржишта за овај производ. Само далеко већим пласманом „Бимаска“ можемо бити обострано задовољни!

Цакићи су се порадовали да ће ICN „Галеника“ ипак покренути производњу „Бимаска“, али узалуд...

„Бимаск“ и Марија Крстајић

Када је на чело „Галенике“ дошла Марија Крстајић, Цакићи су и код ње отишли на разговор, како би сазнали да ли ће фабрика покренути производњу „Бимаска“ или не. На њихово изненађење, госпођа Крстајић је рекла да ICN „Галеника“ неће производити „Бимаск“, и да је спремна да им надокнади штету (Цакићи су израчунали да би цифра од 158.000 ДЕМ била мала за „Галенику“, али довољна да њих двоје започну производњу два нова препарата).

Ипак, Крстајићка је понудила само трећину предложене суме, јер компанија није имала више пара. Десетак дана касније Цакићи су добили предлог споразума за раскид уговора, а о парама

Понуде из иностранства

У тренутку када је „Бимаск“ био на врхунцу, Цакићи су добијали понуде из Шведске, Немачке и САД да се овај препарат производи у тамошњим фабрикама. Цакићи су одабрали ICN „Галенику“, јер је у то време покривала 65 одсто југословенског тржишта, а пре свега због тога што састојци од којих се „Бимаск“ производи потичу са наших простора.

Видевши да „Бимаска“ нема на тржишту, Цакиће су контактирали људи из вршачког „Хемофарма“ и понудили да „Бимаск“ производе у својим погонима. До договора би сигурно дошло, да „Бимаскова“ лиценца не „лежи“ заробљена у „Галеници“. Зато Цакићи не могу да склапају уговоре са фирмама које су заинтересоване за производњу њиховог препарата, док се ситуација са „Галеником“ не реши.

није било ни речи!

По повратку Милана Панића у ICN „Галенику“, Цакићи су неколико пута покушавали да и са њим ступе у контакт. Није им пошло за руком.

„Бимаск“ и Звонко Остојић

Доласком ДОС-а на власт, аутори „Бимаска“ поверовали су да се њиховим мукама лагано назире крај. Нису могли ни да слуте да су претходних година успели да прођу тек први круг Дантеовог пакла, и да их оно најгоре и најбесмисленије тек чека...

Сигурни да су и нови челници „Галенике“ расположени да се разиђу са њима на цивилизован начин, Цакићи су 3. маја 2001. потписали Предлог за споразумни раскид уговора о лиценци и анекса број 1, од 25. марта 1993. године, за препарат „Бимаск“. У Предлогу, који су испред „Галенике“ а.д. потписали Небојша Пешић и Слободан Томић, стоји да се ауторима морају вратити сва права из заштићеног знака, као и производне документације која се односи на „Бимаск“, те да се у циљу процене и евентуалне накнаде штете ауторима одреди заједничка комисија, коју ће чинити по два члана са обе уговорне стране, и један од кога ће се постићи сагласност уговорних страна.

Цакићи су као своје чланове заједничке комисије одредили дипломираног инжењера Зорана Живковића и адвоката Јасну Николић. Ангажован је и судски вештак за економско-финансијску област Милан Мандић. Цифра до које се дошло на крају обрачуна износила је 441.100 ДЕМ, и то 331.100 ДЕМ на име измакле користи за даваоце искључиве лиценце и 110.000 ДЕМ на име нематеријалне штете.

Ивана и Благоје Цакић претходно су успели да дођу до српског премијера Зорана Ђинђића, министра (не)правде

Владана Батића и министра за науку и технологију проф. др Драгана Домазета. Сва тројица су се усагласили да би Цакићи требало да споразумно реше проблем са „Галеником“, никако преко суда. Али, када је заједнички оформљена комисија проценила да би „Галеника“ требало да ауторима „Бимаска“ исплати скоро пола милиона марака, генерални директор „Галенике“ а.д. др Звонко Осто-

јић је, како тврде Цакићи, уступио предмет свом адвокату и решени проблем вратио на почетак!

У званичном писму, које је др Остојић послао Цакићевим члановима комисије и судском вештаку Милану Мандићу, стоји да „ауторима препарата „Бимаск“ није причињена никаква штета“, „да налаз вештака није дат у складу са постављеним задатком, па је као такав неприхватљив“ и да, на крају, „нема никаквог основа да се прихвати постављени захтев за исплату штете на име измакле користи и на име нематеријалне штете“!

Вештак Милан Мандић одговорио је да су примедбе, које је „Галеника“ дала, непрецизне и немају никакав ослонац у документацији коју су му предали ра-

ди обрачуна штете. У писму упућеном руководству „Галенике“, Мандић је навео да „Галеника“ очигледно није желела да му да потребне податке, па је он био принуђен да исте тражи и од носиоца лиценце Благоја Цакића, али да је на подацима добијеним из „Галенике“ определио могућу изгубљену добит.

Ни то није вредело. На жиро-рачуна Иване и Благоја Цакића „Галеника“ а.д. није желела да уплати ни један једини динар!

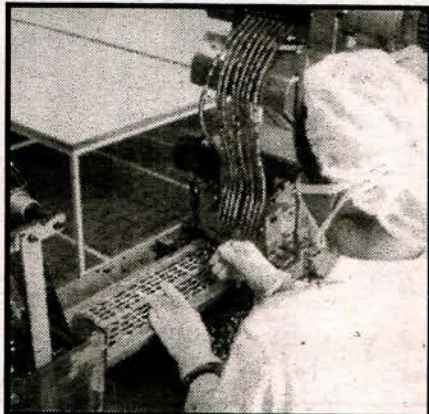
„Бимаск“ и Зоран Ђинђић

Пошто су неколико месеци раније ступили у контакт са српским премијером Зораном Ђинђићем, Цакићи су по одуговлачењу решавања проблема са „Галеником“ желели да закажу сусрет у премијеровом кабинету. Послали су на десетине писама, подсећали га на сусрет у Лесковцу, када су се упознали на отварању прве Агенције за развој малих и средњих предузећа, а доставили су му и комплетну документацију везану за процену штете због непроизводње „Бимаска“.

Навели су да они као аутори „Бимаска“ нису инсистирали да се за процену штете формира комисија, већ да је предлог уследио од привременог органа управе ICN „Галенике“. Демантовали су натпис др Мијата Савића, директора Републичког завода за здравствено осигурање, упућен Влади Србије, у којем је стајало да су Цакићи предложили вештака (коме, услут, „Галеника“ није платила обављени посао!). Навели су да није схватљиво на основу чега је стручна служба „Галенике“ стекла уверење да они, као аутори, нису претрпели штету споразумним раскидом уговора, као што стоји у једном од претходних дописа...

На све наведено, српски премијер остао је глуп, нем и слеп. Транспарентно, нема шта!

Изнурени од дугогодишњег прегарања са „Галеником“, брачни пар Цакић одлучио је да правду потражи на суду. Неколико најугледнијих београдских адвоката заинтересовано је да их заступа, јер су сто посто сигурни да је овај спор добијен и пре уласка у судницу.

РИНФУЗ У БОЧИЦИ

Ниже цене 308 врста лекова објављене су на сва збона, али су оне и даље неушешно високе и за просечни цео српског болесника недостижне. Осим тога, чињеница је да су због наводне несташнице скинути неки лекови са основне (обавезне) листе, што значи да се више не издају на рецепт, већ искључиво кућују

Да ствар са овим изненадним и изненађујућим "свижењима" не буде проста, постарали су се надлежни из Министарства здравља.

Наиме, ову филовану стварност болесни тешко могу да сваре. Али, у апотекама домаћи препарат "ранисан" кошта дупло скупље од "ранитала", лека истог састава, који производи љубљански "Лек".

Ако су неки неопходни лекови и појевтинили, многи ће, како испада, поскупети. Примера ради, како је наговестио саветник директора Завода за здравствено осигурање Србије, дефицитарни препарати, због велике тражње, чекаће вишу тржишну цену. Тренутно се, рецимо, у апотекама може наћи швајцарска замена за "прилазид" - произвођача "Рохе" - "инхибак", јевтинија од оригинала. Симп-

томатично је што су таблете потпуно истоветне.

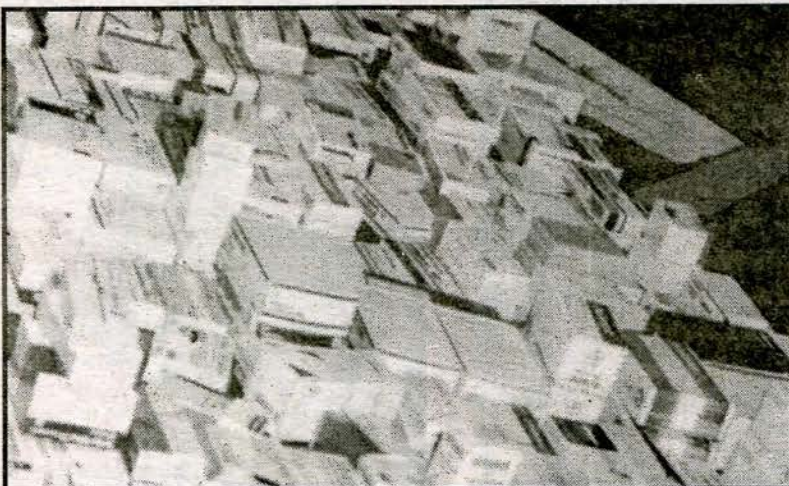
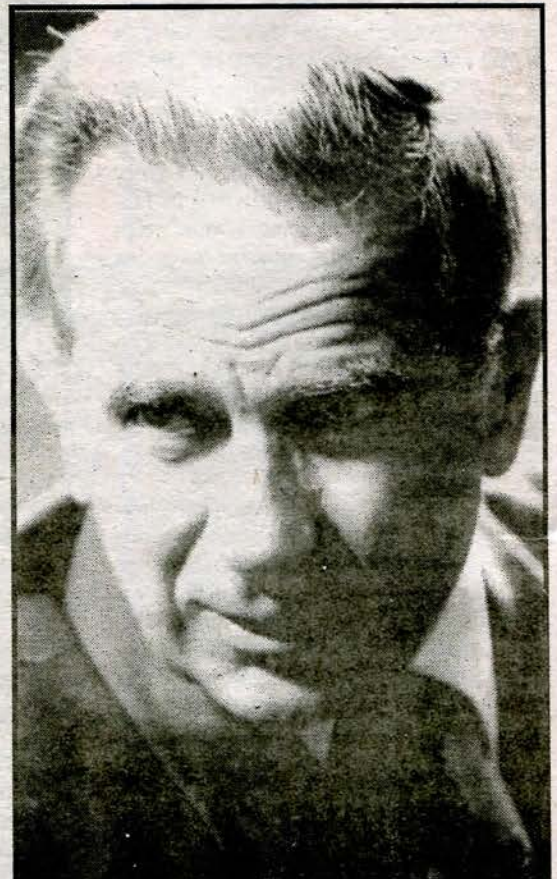
С обзиром на то да нова власт није доказала оптужбе из времена увоза ринфузних лекова из Индије и Кине, само препакованих у домаћим фабрикама, да ли је преузела рецепт ЈУЛ-а?

Зашто републички министар здравља изричито тражи смену директора Завода за здравствено осигурање? Влада се упорно оглушује.

Економски оправдано и једино сврсисходно било би да се у оваквим случајевима, када је цена домаћег лека виша од увозног, снабдевање апотека које га издају на рецепт и здравствених установа, обезбеди из увоза, уместо да се плаћа супстанца ради остваривања профита у ICN "Галеници".

КО
ЈЕ У СРБИЈИ
ОДГОВОРАН
ЗА НЕСТАШИЦУ ЛЕКОВА ?

ДЕВАЛВАЦИЈА ПАТРИОТИЗМА

Борац без ногу, Милан Ристић, преживео захваљујући добрим људима. Милошевић нам је обезбедио барем инвалидине, ДОС специјалце и понижење

Саборци са првих борбених линија дуж Хрватске и Босне звали су га "коридорац", "јапанска буба", "атом-мрав". Зато што је био упоран и, једноставно, незаустављив. Све док, у више рањавања, није остао прво без једне, а онда и без друге ноге.

Хендикеп који би обесхрабрио многе, Милану Ристићу, ратном војном инвалиду најтеже категорије, није убио вољу за животом. Потпуно самом и немоћном у непознатом граду, у коме му је најсигурнији био болнички смештај, морал су му одржали добри људи, својом спремношћу да, без омаловажавања, несебично помогну.

Слике ратног ужаса

Милан је са оцем, мајком и сестром живео на ушћу Уне у Саву, близу јасеновачког ромског логора у селу Ушгица, и радио као механичар у ИНИ, када су се злodusи пробудили у комшијама Срба у Хрватској. Није чекао никакав позив, већ се сам, онако како је учен у кући, пријавио "регуларној" војсци и започео војевање у III банијском одреду. Од раних успомена на крвави рат најстрашнија му је тешка смрт двадесетдвојице другова, који су бранили Костајницу, а чији су измасакирани лешеве и данас страшна ноћна мора преживелог. Сличну судбину избегао је пуким случајем.

У једној операцији на пакрачком фронту, од седамнаесторице, смрти су измакли само он и још двојица, данас тешких инвалида. Милан је, 28. новембра 1991. године, нагазио на експлозивну направу, која му је разнела десну ногу, његовог другог преживелог саборца усташки метак је прострелио кроз кичму и оставио га непокретног, а о трећем, Алексићу, свих ових година није успео да сазна ни где је, ни да ли је жив.

Са протезом на фронт

Војним хеликоптером пребачен је на Војно-медицинску академију, па у Војно-медицински центар. Чим је стао на протезу, вратио се на ратиште, у Јасеновац.

У међувремену му је спаљен дом, а стари отац и мајка одведени у усташко ропство. Отац је подлегао мукама, а за мајку зна да се вратила на опустело кућно огњиште.

После много битка у Хрватској и Босни, Милан је капитулирао пред болешћу која му је захватила другу, здраву ногу. Незалечен, добио је сепсу, па тромб и поново враћен у Београд. Данас је то борац са две протезе, инвалид покретан само у колицима.

Награђена племенитост

Цинично звучи, али је истина, да је Милан и у овој крајњој муци имао среће у несрећи. Зрачећи позитивном енергијом и у тренуцима који би оборили јаче од једног "атом-мрава", "јапанска буба" - све ове ратничке надимке добио је од миља због малог раста и слабе грађе у коју је некаквим чудом усађено јуначко срце - Милан Ристић је знао да добије сву пажњу и љубав оних који су бринули о њему.

Нису га заборавили ни другови, ни пријатељи из предратног живота. Кад је био на путу да се преда, сетио би га се неко и увек је било и пара и хране.

Међутим, човек великог и доброг срца, увек би последњи динар поделио с невољницима које је сретао успут, по болницама и опоравилиштима.

Упристојен кров над главом

После две и по године проведене у београдском хотелу "Турист", о тро-

шку Комесаријата за избеглице, потражио је смештај и као подстанар постао члан породице код које је станао.

Једна друга племенита породица, Димитрије и Милка Вигњевевић, помогли су му да, преко новобеоградског одељења за борачку и инвалидску заштиту, регулише свој законски статус, а после неколико година тешких разочарења, из стамбеног фонда Града добио је руинирану гарсоњеру у улици Драгана Ракића у Земуну. Без основних услова, на штакама, са две протезе, Ристић се уселио без иједног комада покућства. Пријатељи, и знани и незнани, још једном су помогли.

Поклоњене плочице сам је заменио у купатилу и кухињи. А глас о храбром ратнику великог срца, на његов праг је довео власнике приватних фирми који су, и не питајући, заменили ролетне и полупане прозоре, трули под и упростојили Ристићеву гарсоњеру.

- Позвао сам сервис за оправку телевизора (наравно, поклоњеног), прича Милан, кад оно, за пар сати момак кога су послали доноси музички стуб.

И тако, ствар по ствар, нешто дале компшије, нешто борци, Милан Ристић данас има пристојан кров над главом. Он никада не би признао да с тешком муком може да оде по хлеб, али се до словце те врсте старатељства прихватила породица Чебечић, Тања и Озрен, иначе лекар. Донесу храну, поспреме,

прозоре коју да борац не буде усамљен. Озрен помаже и кад "прораде" ране.

"Демократска" (рас)продаја слободе

Из Удружења ратних војних инвалида три године нико није нос промало, то боли, али, ето, прича Ристић, дођу му малишани из оближњег вртића под прозор, па се fino испричају. Сам

је себи направио од лима степеник да може да им се придружи у колицима, кад је лепо време.

Пре неки дан, земунски борци и пуковник Ратомир Јанковић, донели су му душек и ћебад.

- Било је тако жалосно кад смо се ономад окупили да протестујемо због инвалиднина. Због хладноће, није нас било више од две стотине. И, што је најгоре, свуда око полиција, као да смо криминалци. Било је дама које су нам се уносиле у лице као просјацима.

У време владавине Милошевића, када смо тражили државу за Републику Српску, одлежао сам, овакав, два дана у затвору.

- Ове госпође, које су вређале борце, ову државу која их понижава са 200 марака инвалиднине, који морају себи да обезбеде и свакодневну негу, док многи са породицама приватно плаћају стан, која их, обогољене, лови и испоручује белосветским хошгашперима, треба да је срамота! Треба да виде како се Хрватска брине о својим херојима: сви имају стан, кола и послугу. Али, они су победили у рату у којем смо их ми потукли оружјем. Они који су то дозволили пљунули су на Отаџбину, патриотизам, нашу крв, наше ране и наше животе. Гледати како демократе на власти продају слободу за коју смо гинули, теже је и од ових протеза и од ових колица - с неизмерном тугом закључује Милан Ристић, борац са фронтова од Уне до Дрине.

Родитељи у земунској Основној школи
"Соња Маринковић" "сменили" учитељицу

"ДЕМОКРАТИЈА" ЈАЧА ОД ЗАКОНА

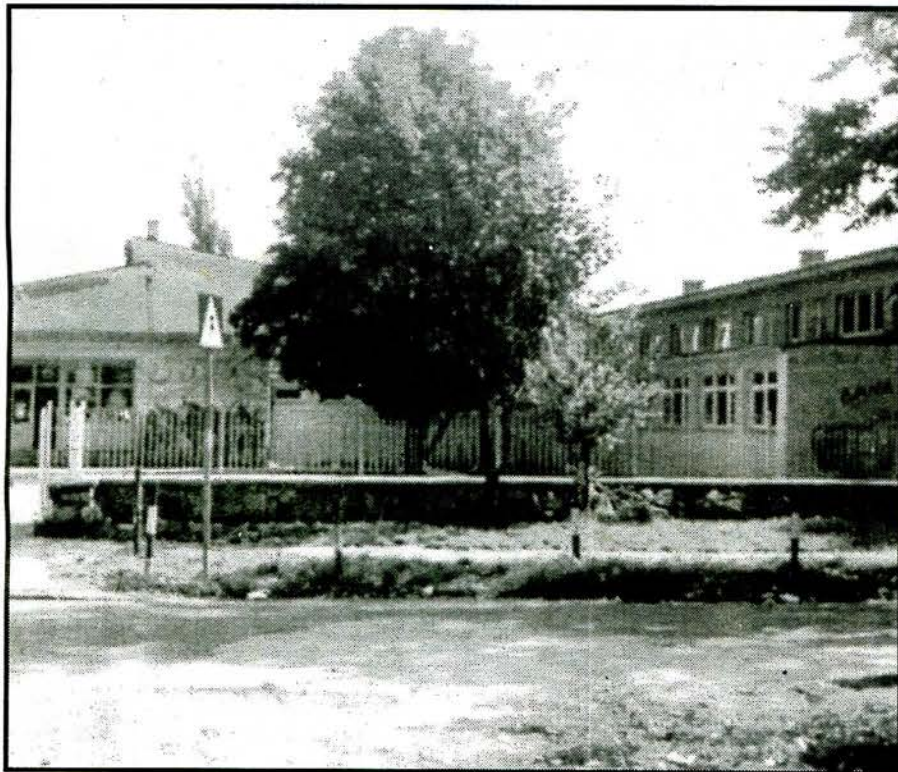
Учитель, примљен у радни однос када конкурсима време није, преко летњег распуста, преузео и старешинство и место радници која се вратила с породилског боловања. Моћ новог "родитељског" лобија, који би да по сопственом хиру бирају учитеље, огорчила и уплашила просветаре. Данак ове необичне "демократије" платила прва жртва наше нове свакодневице, учитељица Бранка Граховац

Када је звоно у земунској Основној школи "Соња Маринковић" означило почетак школске године, учитељица Бранка Граховац кренула је у учионицу другог два разреда, али је дочекао, најблаже речено, чудноват скуп ђака и њихових родитеља, предвођених колегом на замени, Сашом Станојевићем. Деца и њихови старатељи, сем ретких изузетака, примидли су је као да је међу њих бануо неко непознат, потпуно сувишан. Повике "Хоћемо Сашу! Хоћемо Сашу!" спремно су снимиле камере Студија Б и БК те-

левизије. Једини "грех" Бранке Граховац био је што је родила друго дете и користила своје законско једногодишње боловање, а у њеном одсуству деца су, наводно, толико заволела свог новог учитеља, да ни за кога другог нису хтела да чују. Деца или њихови родитељи?

Паметнији попушта

Додуше, актив учитеља и наставно веће школе, као и вршилац дужности директора, Радован Радојковић, ставили су

Какав министар
таква и просвета

се у заштити своје дугогодишње колегице, позивајући се на закон и право. Међутим, превратничка времена у којима су срушене многе таблице некадашњих вредности, дунула су свом снагом у једра такозване народне воље, то јест хтења родитеља деце.

Неколико дана учитељица Бранка је затицала празну учионицу, са само четворо ђака. Остали су, уз подршку родитеља, бојкотовали наставу, и даље захтевајући да их "учи Саша".

Не желећи да од свега овога направи скандал какав не приличи школи, учитељица се повиновала "вољи већине" и повукла у дневни боравак, међу прваке.

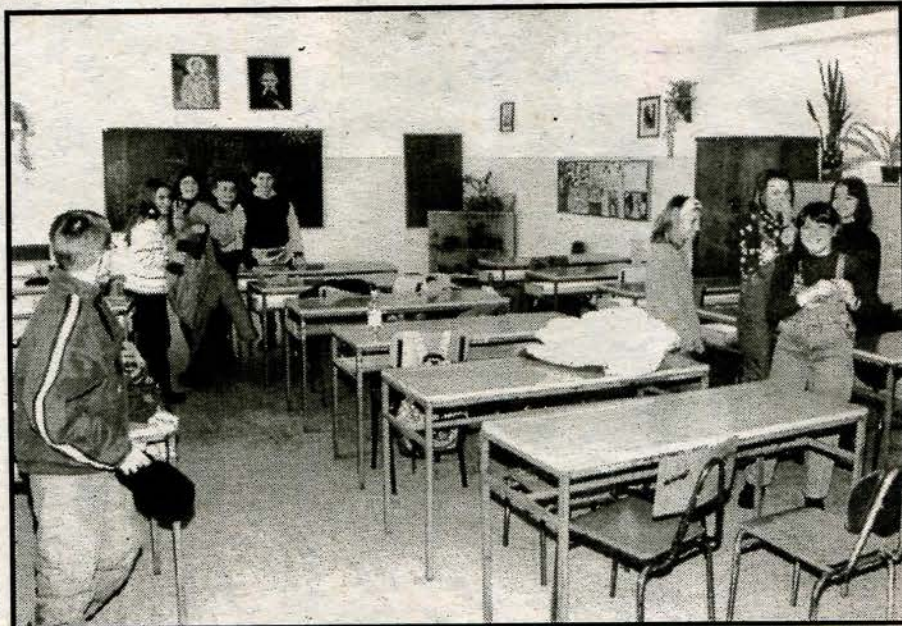
Учитељ Саша Станојевић наставио је да води друго два, као да се ништа није догодило.

Преседан унео узнемирење

У међувремену, нову генерацију првачића увела је у школске клупе и учитељица Данијела Крговић, у поодмаклој трудноћи. Три недеље доцније, отишла је на боловање, а на њено место је, споразумно и прећутно, у редовну наставу, до Данијелиног повратка, дошла Бранка Граховац. Дакле, на неку врсту

замене старешинства.

У ову школу уселило се огорчење и бојазан од сваког одсуства. Законе и прописе, сматрају запослени, победила је некаква фамозна воља деце иза којих, у ствари, стоје родитељи, њихови интереси и жеља за наметањем своје воље у државној установи, а то једно с другим не иде; можда би могло да прође у некој

приватној школи.

Јер, ако би просветари следили пример учитеља Саше Станојевића и манипулисали ђацима и њиховим родитељима, уништили би и оно мало важећег кодекса који је годинама одржавао школство у најнезавиднијим условима. Чињеница је да школе, из свима добро познатих разлога, дуго кубуре са наставним кадром и да су се на овом тешком и често незахваљном послу задржали само најупорнији.

Да ли је потребно да им овакви случајеви помогну да лакше одустану?

Колико су просветни радници свесни овог неочекиваног ризика по свој статус, најбоље илуструје опроштај учитељице Данијеле од колегице, којој је могла да поручи само да се нада да ће се вратити у своје одељење. Дотле ће се, ваљда, и правда овде одомаћити.

Чињенице говоре

Главни адуги Сашиних "бранитеља" и заштитника је, како су истакли, огромно задовољство успехом своје деце. Наводно, од 27 ђака само њих двоје нису одлични. Све то је учитељ Саша, како тврде, постигао својим специфичним педагошким методама: опуштеношћу и присношћу са децом. Она је, према причама неких родитеља, незадовољних пак овом, како кажу, претераном слободом и лежерношћу, ишла чак дотле да је ђаке слао по доручак преко прометне улице, а кажњавао их тако што би непослушни морали да му седну у крило и отрпе пољушце сваког детета супротног пола.

Ову методологију су, међутим, подржали, како тврде неки од родитеља, надлежни из Министарства просвете, исто-времено саветујући Бранки Граховац да попусти и одустане од својих законских права.

Иако је због мира у кући одустала, учи-

тељица Бранка категорички тврди да је оно што је у целом овом случају опасно (а ствар је, ипак, прерасла у случај) - могућност лобирања код родитеља за своје интересе.

"Родитељи су, смем то слободно да кажем, изманипулисани, а тиме и њихова деца. Да ли су добили најбоље, то не знам. Било би нескромно да причам о себи" - говори ова искусна просветна радница, која ужива завидан углед у свом колективу.

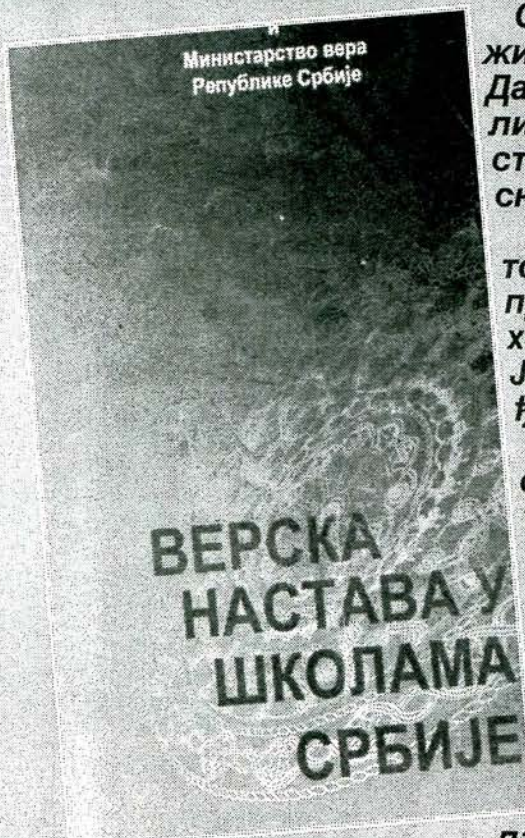
Иза Бранке Граховац је деценија успешног учитељског рада. Тренутно приводи крају Учитељски факултет, чиме ће постати други учитељ у овој школи са високом стручном спремом.

Да је у питању тржиште, цела ова јурмура би можда и имала смисла. Конкурентна је пожељна у свим сегментима друштва. Али, и декларативна начела падају у воду пред чињеницама. Наиме, како сазнајемо, учитељ Саша Станојевић је у стални радни однос примљен у

време летњег распуста мимо конкурса, пре непуних две године (када се иначе не расписују конкурси). Овај позив му дође као новооткривени хоби, јер иначе има своју приватну фирму у Земуну и живи на високој ноzi.

Вреди ли овакав преседан све оне помутње која је на врата Основне школе "Соња Маринковић" ушла у српску просвету, показује Сапшини ђаци кад у вишим разредима добију нове наставнике и професоре.

Веронаука и униформе

Српска просвета је у недавној прошлости преживела и такве министре какви су били чувени Данило Ж. Марковић и Јово Тодоровић, али да ли ће без тежих последица проћи у надлежности актуелног Гаше Кнежевића, остаје неизвесно.

Школска 2001-2002. година је почела, а због тога што се није знало шта и како са изборним предметом, тек крајем септембра ђацима и њиховим родитељима су понуђене две брошуре. Једна о увођењу верске наставе, друга о грађанском васпитању.

ДОС-у није сметало што је заборавио сва своја предизборна обећања, па се, ето, ухватио управо овог, иако за оне који памте оно и није аутентична тековина ниједне од 18 чланица ове коалиције.

Било како било, у школама се није

знало ко је збуњенији - наставници, ђаци или њихови родитељи. И избор између два врло смишљено опречно понуђена предмета, био је у служби идеје да се и од једног и од другог радије одустане, што је збирно доказао млак одзив ђака у Србији. ДОС је тако јевтино и брзо проћердао једну идеју која се дуже од деценије високо рангирала на списку лепих жеља (обећања) опозиције.

Колико је пошаст назовидемократије прерасла у анархију, показује и пример из Основне школе "Милева Косовац" из Шапца, у коме се чаршија поделила за и против враћања школске униформе за ђаке. ДОС-у су, очигледно, игре прече од хлеба.

ТРЕНУТАК ОТРЕЖЊЕЊА

ДОС само пролазна елементарна непогода. Српски народ мора извући науку из историје да брани искључиво своје интересе. Претње отцепљењем, које стижу из Црне Горе, само метод притиска да се у СР Југославији добије што више

Др Бранко Надовеза, виши научни сарадник у Институту за новију историју Србије, заменик је главног и одговорног уредника часописа "Српска слободарска мисао", чији је издавач Српска радикална странка. Овај млади интелектуалац рођен је пре 40 година у једном селу у околини Сомбора. Пореклом је из Далмације.

Др Надовеза је у најранијој младости показао изузетну надареност за професију којом ће се бавити. Наиме, са просеком близу чисте десетке, дипломирао је као студент генерације на смеру за међународну политику Факултета политичких наука. Занет науком, др Надовеза је поштовао завет сваког поштеносца и, пре свега, патриотски оријентисаног интелектуалца. Његова визура историје, којом је прошао наш народ, увек се разликовала од званичне, идеологизоване. Цену љубави према отаџбини и српству платио је нашкобом каријере, која би, да је био склон нагодбама, вероватно у научним круговима била далеко блиставија.

И док му је у једном времену које је иза нас "фалинка" била политичка непогодност, у новоме је историчар с етикетом националисте. У сваком случају, ова друга непожељна карактерна црта учинила је да конкурсна пријава стручњака његовог профила, поднета за место професора на Факултету политичких наука, недавно буде одбачена. Они који одлучују о судбинама, и овога пута су више рекли о себи. Иза др Надовезе остаје "незванична" верзија наше прошлости, са свом заводљивошћу коју има истина и она основна љубав према својој отаџбини и народу, из које се, како верује, рађа и постаје човек.

Овакви примери сведоче да је окриље у коме је наша слобода да ту истину искаже и шири, Српска радикална странка, оаза духа народа који ће преживети све ветрометине времена и заблуделих пролазника, небитних ни за историју ни за вечност.

Грешке које су нас скупо коштале

• **Да ли у српској историји има примера да је страни фактор овако директно довео на власт антинародну политичку групацију, као што је случај са Демократском опозицијом Србије?**

- Све ово што нам се догађа последица је основних грешака које смо учинили у XX веку, а кључна је стварање Југославије уместо Србије, и неконтролисани улазак у Други светски рат. По мом мишљењу, поновили смо историју Првог светског рата. Тада смо, без икакве потребе, а притога стали на страну Антанте, иако за то нисмо имали никакве разлоге као мала држава и мали народ. Требало је да избегнемо те сударе великих сила и сачекамо своју прилику у одређеној ситуацији. Догађај који нас је скупо коштао у нашој новијој историји је и обарање владе Милана Стојадиновића 1939. године,

откада почиње наше неконтролисано срљање.

Када говоримо о актуелној ситуацији у Србији и Југославији, чињеница је да се сценарио Запада и идеологија новог светског поретка, коју спроводи Америка, не може прозрети до краја. Они и у овој фази политичке окупације наше земље могу фаворизовати неке друге факторе за остварење својих циљева. У овом тренутку релативно подржавају такозвани средњи слој, интелектуалце, који су, то тврдим, 90% ту где јесу, на својим положајима и функцијама, захваљујући привилегијама, негативној кадровској селекцији, а не по квалитету, стручном и моралном. Са таквом структуром, какве је ДОС, они који су их довели на власт, могу да раде шта хоће.

Они, као што смо могли да видимо, за некакве ситне интересе мењају странке, не показују спремност да се прикљоне једној одређеној политици и у њој се афирмишу, радије прилазе власти због свих оних привилегија које пружа.

Војничке победе - политички пораз

ДОС је, то је свима јасно, испловио на површину једном стратегијом отпора, а не конкретно понуђених вредности, и народ је гласао за њих против оних других. ДОС није можда ни имао подршку правих политичких фактора у свету, а и ако јесте, јасно је да је губи. Једноставно је искоришћен и биће одбачен кад за то дође време.

ДОС у великој кризи

• Можете ли да прогнозируте судбину владавине назовидемократија?

- Мислим да догађаји не иду ДОС-у на руку, да су им помрсили планове. Наиме, најновијим сукобом САД са делом исламског фактора, наша земља није више у центру пажње, а позната је њихова политика да никад не иду на више фронтова. У ДОС-у је завладала паника, јер нема решење ни за један проблем. Бесмислено је враћати се на сва њихова предизборна обећања, јер земља полако, али сигурно, улази у стање хаоса и безвлашћа.

Једина вредност коју донекле ДОС одржава у животу је одређени квалитет финансијске политике. Слична концепција је својевремено била једна од најачијих упоришта српског радикалног покрета, вођена идејом да се у сиромашној пољопривредној земљи може сачувати монетарна дисциплина.

У оваквом привредном амбијенту,

који је врућ кромпир у рукама, захваљујући чврстом Динкићевом уверењу да се не допштапава новац, контролише се инфлација, одржава се динар, а тиме и политика владајућег ДОС-а. Иако сам лаик у питањима економије, мислим да је стратегија Европске уније за ово подручје југоисточне Европе, како назива део Балкана који припада нашој земљи, само интерес за изградњу саобраћајница и новог тржишта за пласман своје робе и услуга. У том смислу су досада обећања о некаквим великим инвестицијама у привреди чиста обмана и манипулација. Европска унија и светски финансијери руководе са само економским интересом, тако да ДОС није ни свестан колико су му, нарастајућом бедом, пољуљане позиције.

Идућег пролећа им не бих био у кожи.

ДОС не само што не зна шта ће са учмалом и опустошеном привредом, већ не може да реши проблем који више нема ниједна европска држава, а то је уредно снабдевање електричном енергијом, него се вади на десет претходних година. О начинима да се привреда покрене и без лажних обећања о некаквим великим и повољним кредитима из иностранства, ДОС није у стању ни да размишља.

Али, актуелну власт чине некадашња деца тзв. грађанског staleжа, која су у време једнопартијске диктатуре Савеза комуниста уживала све привилегије и окренула се ка Западу. То су

деца која се никада низашта нису борила, деца професора, бивших политичара, генерала. Неки су сада дошли из иностранства, а причају о некаквом патриотизму.

Они не знају, не осећају да је отаџбина божија категорија и ако је истински волиш, увек ћеш бити ту, без обзира какво је стање у њој.

Како стоји ДОС, јасно је и из чињенице да су најопаснији они којима су пуна уста демократије, јер их пракса демантује: они су пример најнезамисливије нетолеранције, у шта сам и лично имао прилику да се уверим. Било који осећај националног за њих је нешто страшно, јерес за ломачу. А без љубави према отаџбини човек не може да формира свој друштвени морал.

Иако су се јавно заклели да неће спроводити одмазду над својим неистомисљеницима, досовци у власти и на функцијама баве се репресијом, док причају управо супротно. Брукајући демократију, која је изворно, од античких времена, владавина коју је народ изабрао, која народ пита, која народ укључује у процес одлучивања о свим токовима друштвеног живота. То се не може замаскирати никаквом демагогијом. Чак су и комунисти у Русији и Србији, на пример, у одређеним историјским периодима објективно били демократе, јер су постојали неки узроци да се народ масовно окрене њима.

Мислим да ДОС-у откуцава сат, судећи по острашћености с којом сатиру

своје неистомишљенике, шиканирању сваке врсте, па чак и убиствима. Њихова је стратегија слугањство и потпуно привредно уништење Србије.

То каже и један Љубомир Маџар, економиста: "Банкарство Србије је пред банкротством". Привреда није економска категорија, а и у свим проблемима које има, остају јој обртна средства. Банкротство је у Маџаровој глави, његова фантазија.

Слуге увек дају више

• Да ли се ДОС са опозицијом обрачунава и у Хагу?

- Они то не крију. Милошевић је изручен дан пре ултиматума који је одредила међународна заједница.

Новим хашким оптужницама против петнаесторице, ДОС је практично прогласио да смо ми били агресори, кривци за рат. То је апсурдно!

На пример, у БиХ је на власт дошао човек који је написао исламску декларацију, Алија Изетбеговић. У њој се каже да ће муслимани, где их буде више од пола од укупног броја становника, демократски, западњачким принципом, применити шеријатско право. Шта је друго преостало Србима и хришћанима него да се бране? А овамо смо ми агресори!

Административне границе југословенских република су 1946. године нерегуларно усвојене. На Версајској конференцији, 1918. године, поштовали су се принципи и чињеница да је заједничку државу створила Краљевина Србија. Кад се нешто распада, враћа се на почетак.

Хрватска и Словенија су биле делови Хабзбуршке монархије и нико их није третирао као неки самостални фактор. Значи, ми те границе нисмо признали, а српски народ је објективно био угрожен када је владајућа ХДЗ донела расистичке законе, да Србин може да буде само позорник органа управне, на пример. И шта је друго преостало српском народу, него да се побуни?

Све оно што се касније десило, ко је кога по градовима и селима убијао, може се решити само на лицу места, сваки је злочин појединачан.

На крају Другог светског рата у Нирнбергу је суђено нацистичкој идеологији. Судио је победник који је, на пример, само у даноноћном бомбардовању Дрездена побио 120.000 недужних цивила! И њима је требало да се суди, а није никада.

За побијене Јевреје у једном пољском градићу оптужени су Немци, а утврђено је да су их поубијали њихови суграђани, Пољаци. Значи, то је конкретан злочин за који прави кривци треба

да одговарају.

У Хагу се, дакле, мора одговорити на питање ко је и зашто изазвао рат, открити узроци, правни, историјски, политички. Да је то правичан суд, сваком би причинило задовољство да оде тамо и помогне да се све ово расправи.

Међутим, ту се а priori ствара фамма око српског народа, зато што ми знамо шта је суверенитет једне земље, а шта су обавезе у међународним организацијама, и то поштујемо. Суверенитет земље се не сме угрозити. Досова слуганска власт чини веће уступке од оних које Хаг тражи: Закон о сарадњи са Хашким трибуналом је беспотребан ако већ постоје обавезе према међународним организацијама чији смо чланови.

План за Косово и Метохију

• У светлу новог америчког рата против тероризма, да ли смо могли бити мудрији у очувању Косова и Метохије?

- Ја у то лично не верујем. То је један разрађен сценарио. Ми јесмо правили грешке, али не супстинске. Кад је ескалација оружана побуна шиптарских сепаратиста, Запад је увек оклевао да њихове вође јавно жигаше као терористе, наша земља се свим легалним средствима сваке државе одупрла. Можда је нешто боље и ефикасније могло да се учини.

Сви одреда деца професора, бивших политичара, генерала

Замена теза: уместо криваца за рат, лове Србе

али као да је све унапред било изрежирано. Један од по нас неповољних фактора била је права инвазија ислама и Америке на Европу. Америка је дуго спроводила ту стратегију, и у случају српског Косова и Метохије она је направила савез са исламом, а има и безброј других примера.

Данас постоји много релевантних чињеница које доказују да је постојао план за уништење моћне европске цивилизације, европских нација као основних полуга светског напретка. Све што је у свету вредно потиче из Европе.

А ми смо, наравно, правили грешке за које је одговорна углавном претходна власт. Ми смо 1991. године, када се Америка практично још није умешала у наше унутрашње ствари, могли да повучемо српске границе и ујединимо српство. То би временом слегло. Међутим, делатност одређених фактора унутар Србије, који су и даље заговарали Југославију као творевину, учинила је своје. Ја сам тих година докторирао баш на тој тези да су на Балкану јачи дезинтеграциони процеси од оних који су важили за остатак Европе и да је то велика опасност.

Ми смо час бранили западне српске земље, час Југославију. Неконтролисано смо ушли у рат против Словеније. Тада смо први пут окренули јавност против себе. Тај рат су, у ствари, испровоцирали хрватски генерали и Анте Марковић.

Словенци су лепо рекли да праве стратегију мирног отцепљења и ми смо на то, као и раније безброј пута, насели. И од тада почиње општи рат против Срба; интернационализација сваког проблема за који је крива наша традиционална неслога скупо нас је коштала, па чак и Косова и Метохије.

Погубно кадрирање

• У духу старе латинске изреке да је историја учитељица живота, шта бисте препоручили некој будућој власти као најбоље решење нагомиланих проблема у земљи, од којих је, чини се, највећи, опстанак СР Југославије?

- Велики проблем српског народа од првих облика стварања његове државности, после ослобођења од турске власти до наших дана, била је кадровска политика. После Првог светског рата, сви они који су били на фронту, који су настрадали, који су остали инвалиди, који су све време провели у диму барута, били су хендикепирани. Сви они који су побегли, склонили се, рецимо у Француску или Швајцарску, током рата стекли сумњиве дипломе и богатство, заузели су јавне службе.

Код нас је увек постојао тај проблем кадровске политике, са ужасним последицама. Тако је и данас. На институтима и факултетима вођена је таква кадровска политика да ретко кад дођу најбољи. Углавном се људи доводе приватним везама, чак и деца оних који ту раде! То се катастрофално одражава на резултате у свим областима привреде, дипломатије, медија.

Долазећи преко привилегија на та радна места, неспособни људи су онемогућавали афирмацију Србије и српског народа.

Када сам августа 1999. године, одмах после рата, боравио на једном конгресу у Букурешту, имао сам запажени реферат, после кога сам у полемици са делегацијом из Тиране истакао да програм шиптарских партија на Косову и Метохији, које заговарају отцепљење, не може имати аргумент о угрожености

за било какав алиби. Рекао сам и да Шиптари не поштују наш политички систем, не желе да учествују у њему, а свету се представљају као жртве, да им ми не дозвољавамо основна грађанска права.

Присутни су били запрепашћени, јер су имали сасвим другу представу. Они су, рецимо, мислили да ми Шиптарима не дамо да изађу на изборе.

После тога су ме многе колеге из иностранства питале: "Па, добро, где је ваша дипломатија да о томе говори, да репрезентује ту истину"?

Отцепљење као уцена

Што се односа између Србије и Црне Горе тиче, њиховог статуса и опстанка федерације, мислим да Југославија није и не може бити од једног, српског народа.

Циљ актуелног црногорског руководства које, у ствари, не жели отцепљење, јесте да у оваквој СР Југославији ушари што више.

Де факто на њиховој политичкој сцени и нема више опозиције. Групација око Мила Ђукановића је на власти у Црној Гори, а она друга на савезном нивоу. Они мисле да ће својом уценом око отцепљења као шеснаест пута многобројнији добити више. Понешто су и успели. На пример, од 77 југословенских амбасадора, 23 су из Црне Горе, што њима одговара.

У Црној Гори се непрестано ствара напетост као да ће се осамосталити, а у ствари то није истинска жеља овог дела српског народа.

Надам се да ће радикали брзо да се врате на власт и поставе ситуацију на ноге и направити федерацију са свим њеним правима и обавезама, ако се народ изјасни за њен опстанак. Црна Гора би онда морала да схвати да је реално 16 пута мања и да прихвати принцип пропорционалног одлучивања у заједници.

Све док се власт у Београду не промени, овај проблем се неће решити.

Америка постепено губи интерес за ово подручје. Њен је циљ да направи конфликт и остави жариште, посебно имајући у виду да су овде изузетно јаки дезинтеграциони фактори, који коче стабилност у региону. Све границе на Балкану су проблематичне.

Ми треба да чекамо своју шансу, идеалну прилику да своје досадашње поразе преокренемо у победу. Српски народ, захваћен белом кугом, не сме себи да дозволи луксуз беспотребног жртвовања за туђе интересе, као што је у Првом светском рату изгинула трећина становништва тадашње Краљевине.

Сада морамо бити сложни да нам не промакне повољна историјска ситуација за интегрисање српског народа на његовим вековним земљама.

ДОСОВСКО ПРОДАВАЊЕ ФИНОЋЕ

Некада давно, у некој далекој земљи, када је једну краљицу пробудила галама под прозором палате, поданици су јој рекли да је то народ гладан и тражи хлеба. "Дајте им колаче", зналачки је саветовала "упућена" господарица живота и смрти. Да је ова истинита, увредљиво цинична анегдота још увек актуелна и свежа, свакодневно и вишекратно нам сведочи ДОС у пропагандном телевизијском скечу "Буди фин".

Идеолози демократије сервирали су свој педагошки колач грађанима Србије осетљивих стомака, тако што примере из наше свакодневице тумаче новоподобне јавне личности, а о реду и финоћи уче нас и актуелни политичари и функционери, па и сам врли министар просвете и спорта, Гашо Кнежевић лично, главом и брадом.

Патишпањ филован агитпропом са аромом Гебелса зачинио је наказна декорација у лику крома-

њонца који, још увек мајмунолик, табана, а онда се оклизне о кору од банане и дефинитивно упрска десерт. Тешко га је и погледати, а неколи окусити.

Шта је писац хтео да каже?

Нема коме; у овој земљи нико не чита, а и даље најбоље пролазе они који продају финоћу и потписују се прстом. Пардон, са два прста.

Народу, наруженом бедом и потпуном неизвесношћу, слатко, филовано, "смућкај па проспи", само изазива горушицу. Овакав интелектуални буботак, какав је "Буди фин", заиста је кап у већ препуној чаши!

Колико су краљицу коштали колачи не знамо, али празне стомаке финоћа не може да засити. За овај шамар и једногодишње принудно испосништво, народ је ДОС већ упутио у место рођења. Али, они су фини. Праве се да не чују.

Сит гладном не верује

КРАДУ ОД НАЈМЛАЂИХ

Преко локалних органа власти огроман новац, намењен реализацији програма "Школама за демократску Србију", завршава у џеповима досових функционера. ОШ "Вук Караџић" у Сремчици, наводно, намењено више од 70, а у реконструкцију утрошено тек пар хиљада марака

Владајућа Демократска опозиција Србије, која је лане попунила клупе већине локалних, Републичке и Савезне скупштине, непрестано крши два громгласно прокламована начела: демократичност и транспарентност у раду. У менталитету нашег народа, поред наивности да лако поверује у оно што жели, без стварног покрића, до дана данашњег остало је и то да скида капу лоповима који се дрзну да украду крупно и много, велику ствар, те је привредни криминал сасвим уобичајена појава, која почињу диже рејтинг. Али, ако неко украде трапаво, искомпромигује се за мало или закине сиротињи, једноставно се упути на погре-

шну адресу, то му дође некако нушићевски, као светогрђе.

Управо такву неподобштину за зграђавање, далеко од очију јавности, али транспарентну, провидну да провиднија бити не може, извела је "демократско-опозициона" власт општине Чукарица. Челници ове вајне локалне самоуправе, за којом се вуку репови још из времена Небојше Човића, тада перспективног, младог, нетипичног социјалистичког градоначелника Београда, достојно су се у два наредна мандата одужили свом славном претходнику, незваничном власнику простране и многољудне чукаричке комуне. Оба пута под фирмом Зорана Алим-

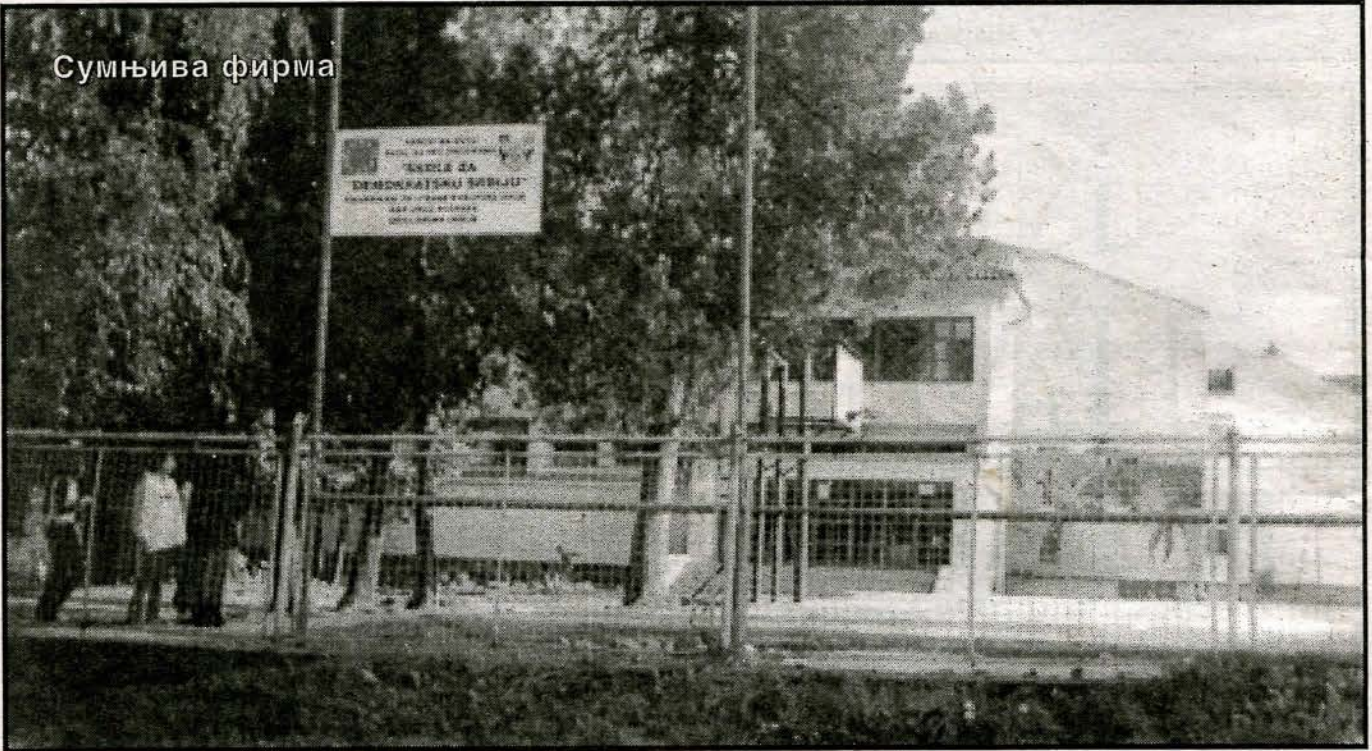
пића, демократе, председника Скупштине општине Чукарица.

Све махинације Алимпићеве рођачке свите, која се укотвила на Бановом брду, морално су наивне у односу на најсвежије завлачење руке у џеп приградских школа. Она показује да се углађени елегантни лопов прешалтовао у џепароша, доктор Цекил у мистер Хајда, и да је погазио сва правила најстаријег заната.

"Помоћ" за пет школа

Наиме, у току летњег распуста, овлашћени представници канцеларије Европске уније у Београду обавестили

Сумњива фирма

су општинско руководство Чукарице да је из фонда програма "Школама за демократску Србију" издвојено близу пола милиона марака за реконструкцију најугроженијих осмолетки на овој територији.

Органи Скупштине општине написали су конкурс и по пријему документације и позитивно решили захтеве пет приградских школа: "Бранко Радичевић" из Велике Моштанице, "Доситеј Обрадовић" из Умке, "Карађорђе" из Остружнице, "Аца Милосаљевић" из Рушња и "Вук Караџић" из Сремчице.

Негде пред почетак школске године, агенција "Интернационал менаџмент груп" ангажовала је опера-

тиву, а извођачи радова кренули су у школска дворишта и зграде. Понегде се толико одоцнило да је било питање хоће ли се 3. септембра уопште огласити школско звоно.

Ујдурма би тешко избила на светло дана и изашла у јавност да, на срећу деце, још увек нема честитих и поштених директора који домаћински воле да двапут окрену пару, и употребе је што боље. Потрефило се да незгодна питања општинском руководству, комисијама, надзорном органу, локалним одборницима, па и представницима канцеларије Европске уније у Београду, постави в.д. директора школе "Вук Караџић" у Сремчици, Миланка Васић. Јавно усамљена, у кругу четворо

својих колега подржана, госпођа Васић је, због претеране надобудности, пала у немилост надређених.

Где је разлика?

Најпре, фирма "Неимар инжењеринг" дошла је у Школску улицу у Сремчици да "отаља" посао, те је, према речима Миланке Васић, на брзину, једним ваљком, дакле никако, офарбана сива цокла у ходнику, окречене учионице збрда-здолу, па онда, накнадно, избијани и мењани рагастови, а врхунац свега је - "поправка" равног крова, посебно изнад трпезарије! Кад је директорка покушала да рекламира последње, мајстори који су, очигледно, дошли само да прођу, покушали су да савесну директорку убеду у "квалитет" обављених редова, речима: "Шта хоћете? Некада вам је цео кров прокишњавао, а сада само на два-три места!?"

Пре него што су спаковали пинкле, радници "Неимар инжењеринга" су, без икаквог плана, оглушујући се о жеље директорке, којој је речено да је за њену школу издвојено нешто више од 73.000 марака, закрпили "рупе" на изрованом школском полигону. Оставили су приде екстеријер који им нико није тражио: бетониране стазе са земљом за цвеће, тачније - каљугу...

Миланка Васић је пала у очајање, а онда почела да окреће телефоне. Било јој је нелогично да се школа уредније одржавала од динара родитеља ђака, него из овако дубоке касе. За ову школу, према ономе што јој је пар пута речено, одвојене су десетине хиљада ма-

Ако коза лаже...

Изгледа да се око ућуткивања в.д. директора ОШ "Вук Караџић" у Сремчици подигла велика прашина, јер се њених четворо колега из осталих чукарничких школа наредних дана нису могли наћи у својим канцеларијама.

Једини траг да је и код њих у школама слична ситуација оној на коју је алармирала Миланка Васић, дала је рачунополагач из остружничке осмолетке "Карађорђе". Она нам је потврдила да се износ средстава намењен реконструкцији ове школе сасвим сигурно не може уклопити у вредност изведених радова. У учионицама су, наиме, замењени подови и, децимично, столарија; окречени ходници, закрпљени кровови. Сувише мало за десетине хиљада марака које су, наводно, "пребачене" школи, а, у ствари, остале досовој братији.

рака, огроман новац за овакве намене. У једном тренутку, вршиоцу дужности директора ОШ "Вук Караџић" било је саопштено да је за школу дато 50.000, а касније чак још више од 20.000 марака, или укупно 2.300.000 динара. Разлика између суме коју је Европска унија одвојила за реконструкцију и вредности радова била је толика да је Миланка Васић донела неописиво разочаравајући закључак.

Кумови кумова

Окренула је број телефона београдске канцеларије ЕУ, и од извесног господина Тмушића сазнала све познате чињенице у које се и лично уверила.

- Дај боже да је све оно што је урађено у нашој школи коштало пар хиљада марака, не више. И у остале четвори, које су ушле у програм за реконструкцију, ситуација је била мање-више слична. Сви смо били збуњени где је завршио силан новац, намењен деци. Међутим, други су били задовољни да је, после толико времена, код њих ишта урађено и није им било до истеривања правде. Притом, директор школе у Великој Моштаници, Славко Оташевић, примљен је на конкурс из Зајечара, остало троје из Умке, Остружнице и Рушња су из старог мандата и

нису мењани, па им није ни до каквог ризика - прича Миланка Васић.

Са друге стране, из Општине, контакт са вршиоцем дужности директора ОШ "Вук Караџић" из Сремчице потпуно је захладнео. Миланка Васић им је ушла у траг.

Наиме, огромна разлика између урађеног и оног зашта су издвојена средства, од можда и 400.000 марака, завршила је у џеповима локалних моћ-

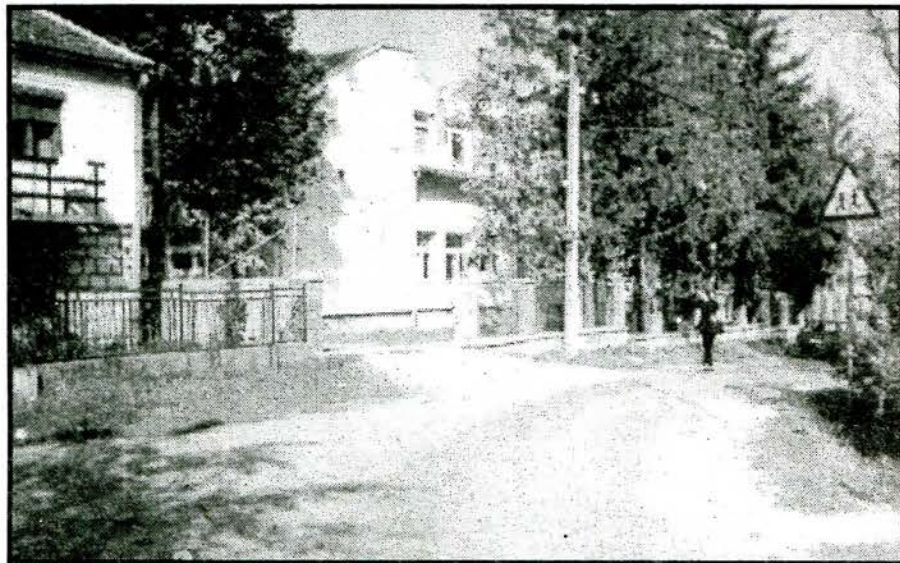
ника. Дакле, послове надзора добио је кум Зорана Алимпића, председника чукаричке општине, иначе члан Извршног одбора - за три одсто добијених средстава, или нешто више од 12.000 марака!

Дара превршила меру

Миланка Васић је у овој школи, пре именовања за вршиоца дужности марта 2001. године, предавала ликовно васпитање. Не припада, како тврди, ниједној политичкој странци. Њеном избору за ову дужност, осим педагошког искуства и рутине, вероватно је кумовао супругов ангажман у Новој Србији.

Почетком године, и не сањајући да ће јој неки досовски форуми указати поверење, она је са својим колегом архитектом сачинила попис најнеопходнијих радова у школи. Иако том приликом није направљен неки финансијски прорачун, неколико хиљада марака би било довољно за несметану наставу, тврди госпођа Васић.

Знајући да ће је обелодањивање ове тајне коштати дужности, Миланка се, ипак, пита: "Какви смо то људи кад можемо да крадемо и оно што је намењено нашој деци?"

Уместо школама, ДОС-у

У овоме тренутку, како ствари стоје, Европска унија, можда и не знајући с ким има посла, али исто тако можда и намерно рачунајући на досову дискрецију у сопственом интересу, чак и генерално, на овај и сличне начине, финансира владајућу номенклатуру.

У јавност је, на кратко, избио сличан скандал и у II. београдској гимназији, у којој је директор "дугачког језика", због извођења рачунице, смењен.

Овакви срамни примери "демократске" помоћи терају на опрез. Свуда где је видно истакнута табла "Школама за демократску Србију", неко је, преко локалних органа власти, допринео досовим рачунима, иако закида на најмлађима, будућности ове земље.

СПЕЦИЈАЛЦИ ОТКАЗАЛИ ПОСЛУШНОСТ

"Црвене беретке" неће учествовати у лову на Србе са хапских иштерница. "Законски основ" - Закон о сарадњи са Хапским трибуналом. Избори за коначно расељавање Срба са Косова и Метохије

На велики српски празник, Митровдан, 8. новембра, у Обреновцу, где су се после завршетка рата склонили са својим породицама, ухапшени су Ненад и Предраг Бановић, за којима је раније била подигнута оптужница Хапског трибунала. У правом лову на људе, по службеном налогу министра унутрашњих послова Душана Михајловића, и начелника Службе државне безбедности Горана Петровића, учествовали су припадници јединица за специјалне операције.

Послушни у свим ранијим акцијама хапшења и изручења, углавном преко дринских Срба, припадници елитних "црвених беретки" шокирали су и домаћу и страну јавност, а, чини се, посебно своје надређене, изјавом да убудуће неће учествовати у сличним операцијама.

Чин који су успешно извели, специјалци су покајнички именовали "срамним", а смену министра Душана Михајловића затражили зато што их је усменим наређењем довео у заблуду да треба да ухапсе "починиоце тешких кривичних дела".

"Припадници ове јединице неће да буду ловци на, као звери, прогоњене Србе без икаквог законског основа. Питамо се да ли су Срби предодређени на издају баш на ове свете српске празнике, Видовдан и Митровдан", у име специјалаца, на првој конференцији за штампу коју су сазвали, у кулском центру за обуку, рекао је мајор Милорад Батић.

Патриотизам постао политика

Народ који је изручењем сваког српског патриоте браниоца тзв. Међународном кривичном трибуналу у Хагу, грех брато и оцубиства, као да је с олакшањем почео да дише после отказивања послушности елитног одреда српске полиције. Овај "пуч" уздрмао је

Данас близанци Предраг и Ненад Бановић, следећи они који су их ухапсили?

Еlegantно спроведен

Свега неколико дана после хапшења и изручења браће Бановић, срамни серијал је настављен тобожњом "добровољном предајом" Миодрага Јокића, једним од четворице оптужених за злочине на дубровачком ратишту.

Пензионисаног вицеадмирала Југословенске војске лично је у Хаг допратио (читај: спровео) министар унутрашњих послова, Душан Михајловић. Између осталог, Јокићев шеф по партијској линији.

Ово хапшење у рукавицама било би сувише упадљиво да је изведено на уобичајен начин. Ем су изручења постала скоро свакодневна, ем би "употреба" државних органа, као што су "црвене беретке", отказале послушност, можда била неизводљива без ризика и бруке, па су Душан и Ђинђић смислили како да се "Власи не досете"...

EKSKLUZIVNO

Spisak Tribunala

Na haškoj listi 362 policajca

државу страшније и од кобног "случаја Гавриловић". Јер, они који су на власт дошли револуцијом без проливане капи крви управо тиме што су на своју страну приволели војску и полицију, сада су доживели да им непосредни извршиоци окрену леђа. А и војсци су све ово време своје владавине забављали прст у око.

Специјалци су овим дубоко патриотским чином први показали да ова држава и њени браниоци нису на продају и одбили да убудуће буду инструмент издаје шарлатана на власти. Најдубље је, коначно, поткопан корен српског министра полиције Душана Михајловића и његовог главног сатрапа, шефа Службе државне безбедности, Горана Петровића.

Из уобичајеног арсенала клевета и подметања, којима се Душан Михајловић у ових десет година наизменичног флертовања час с властима, час с опозицијом, показао јако вичан, одмах је извучен аргумент заведености мајора Батића "политиком". Код оваквих протува, које су Србији показале своје лице и образ, сваки морални чин је "прекорачење дужности", а припадници јединице за специјалне операције оптужени су да су подлегли политици. Влада је љубав према отаџбини, која се овим момцима током школовања усађује и негује као вештина баратања оружјем, јерес патриотизма, за свет навикао на потпуну послушност нове

"Дичне" кадије

Републички премијер, Зоран Ђинђић, преко колена је жртвован "специјални" статус "црвених беретки" за опстанак првог српског полицајца Душана Михајловића. Овом тако очигледно интересном заменом теза, лаконски је јединицу за специјалне операције превео из Ресора државне у јавну безбедност и "великодушно" многе њене припаднике препустио судбини коју је наменио бившем председнику Југославије.

Инсценираном хајком на изворе бањалучког "Репортера", који је објавио наводни списак са именима 362 полицајца из Савезне Републике Југославије, за којима је Хашки трибунал подигао оптужнице због "злочина почињених на Косову и Метохији", Ђинђић је завео тишину.

Али, ту није и крај "ружењу" некадашњих бранилаца Србије од шиптарских терориста. Најтеже понижење приредила им је Влада Србије, која је 14. новембра формирала Комисију за испитивање догађаја везаних за јединицу за специјалне операције Ресора државне безбедности, тиме што је за њене чланове именовала Владана Батића, министра правде, Драгана Миловановића, министра за рад и Драгана Веселинова, министра пољопривреде! "Тим снова" треба да реферише свом налогодавцу (Влади Србије) о разлозима незадовољства "специјалаца" и, ако бог да (да ли им верујемо на реч?) - јавност, о свему ономе што се догађало после 11. новембра.

власти, брука и срамота.

Било како било, специјалци спасоше овом народу образ!

Досова замка

Тек у другом плану, мајор Батић, испред "црвених беретки" (видећемо докад), истиче да су наређења "врховника" за хапшење Срба оптужених за ратне злочине, незаконита и противуставна док се не донесе Закон о сарадњи са Хашким трибуналом. Као по команди, оглашава се председник Југославије изјавом да ово "вруће" питање треба хитно решити и онда бива сасвим "транспарентно" куда двојац Коштуница-Ђинђић весла.

"Емотивну" реакцију специјалаца надлежни ће прогутати да би удовољили позитивном праву, те ће тако, највероватније по хитном поступку, а и да би елиминисали сметњу, "законски основ" ових хапшења и, наводно, избиле адут из руку, великодушно опростити грех "црвеним бригадама", и у Савезној скупштини прогурати Закон о сарадњи са Хашким трибуналом.

Кад се стекну ови услови, показаше они Србима!

Црни хумор

Црнохуморна страна ове српске срамоте је да су браћа Ненад и Предраг Бановић пре две године били неуспешна ловина за припаднике СФОР-а. Том приликом, наочиглед грађана Приједора, премлаћени су погрешни људи, Предраг и Ненад, али

Вучковићи, и спроведени у Хаг, одакле су враћени са тешким телесним повредама!

Како је ђаво однео шалу, близанци Бановићи су се са породицама, под лажним именом, преселили у Србију.

За "правим" Предрагом и Ненадом, хашки тужиоци су подигли јавну оптужницу, пошто на основу изјава сведока нису могли да утврде "кривца" који је, наводно у логору Кератерм, злостављао заробљенике. "Правда" са пратећим нуспојавама, била је, по хашким правилима, резервисана за обојицу!

Шта ће људи кад су рођени као близанци!

Кућа гори, газде путују

Док власти позивају Србе на Косову и Метохију на унапред изгубљене изборе, у условима гета и концлагора и траже од њих саможртвовање, пажњу јавности, синхронизовано, скреће оптужница Хашког трибунала против Алије Изетбеговића.

Мноштво догађаја треба да одвуче пажњу с коначне, "легаллизоване", предаје Косова и Метохије, под "сигурном координацијом" силно ознојеног Небојше Човића. А онда и оно мало преосталих Срба, који су одолели што Шиптарима, што КФОР-у, могу да понесу трумен своје родне земље у завезљај.

Циркусијаду је режирао и фенирани, напудрани председник, Војислав Коштуница, који директно с Борисом Трајковским, првим човеком суседне Македоније, договара заједничку борбу против шиптарских терориста, не шљивећи промрзлу родбину 1.500 киднапованих и несталих Срба, која се несрећно вуче улицама Београда.

Главни босови ове антисрпске работе имају важнија посла: Ђинђић са представницима Црне Горе учествује у заседању Уједињених нација, а мали Буш и Пугин, Коштуница и Трајковски држе самит о балканском тероризму!?

Да није историја у питању, човек би могао да пукне од јада и муке!

Што ДОС-у више народ, радници, полиција, Косово и Метохија окрећу леђа, то се они више у лице гледају са светом.

ХЛАДОВИНА ЗА МАФИЈУ

Све привредне активности у Југославији у паду. Влада Србије ујравља уредбама, савезна администрација осјорава легални системских закона. Сукоби у ДОС-у умножавају криминал сваке врсте

ДОС-у није лако, јер су челници ове разнородне коалиције пре избора обећали грађанима бољи живот у демократској, европској Србији, заснован првенствено на тржишној привреди. Свечано су прокламовали промене и свеопште реформе. Али какве? Испоставило се да је народу, измученом ратовима, хиперинфлацијом и бедом, у пракси сервирано још дубље срљање у немаштину и јад. И најгоре - закинуто је и оно мало наде у некакову будућност и перспективу на сваком плану.

Ни "п" од промена

Привредна активност у Југославији није повећана, посебно у сфери индустријске производње која упорно бележи лоше резултате и наставља рецесиони тренд. Тако је, илустрације ради, а

ови подаци се баш и не слажу са званично објављиваним, производња у августу мања у односу на претходни месец за 1,3 одсто. У односу на август прошле године, текућа производња је мања за скоро осам одсто, што је најнегативнији месечни резултат у 2001. години.

Дакле, и поред обећања да следи преокрет и да ће се зауставити пад индустријске производње, он се наставља несмањеним темпом из месеца у месец. У паду је и производња и извоз основних метала, као последица хаотичног стања у овој области.

Суморне перспективе наше привреде потврђује и опадање производње трајних потрошних добара, као што су аутомобили, намештај, телевизијска, радио и комуникациона опрема.

Погрешне процене

И спољнотрговинска размена наше земље са иностранством последњих месеци евидентно посустаје. Извоз, према показатељима, расте до два одсто, а увоз је, у односу на њега, удесетостручен. Све је извесније да ће трговински дефицит бити за око 500 милиона већи од пројектованог. Идентична је и ситуација у Црној Гори.

Може се извући закључак да Међународни монетарни фонд није реално проценио баланс између увоза и извоза, што је створило додатне проблеме и отворило питања за хитно решавање.

Најпре, шта треба променити у економској политици земље, а онда и како решити проблем политике девизног

Почела "врућа јесен"

У августу је забележен највиши раст цена на мало и, нарочито, широкова животиња. Цене на мало су у просеку порасле за 2,7, а широкови животиња у просеку за 2,8 одсто. Цене на мало услуга су расле за 5,6 одсто, чему су највише кумовали ПТТ широкови, скупили за чак 32,2 одсто. Цене прехрамбених индустријских производа порасле су за 5,5, а највише артикала од животиња, за 17 одсто. Хлеб од пшеничног брашна тип "500" је поскупео за скоро трећину, или невероватних 32,3 одсто. Цена услуга на мало порасла је за 80,4 одсто, а због енормног скока коштања производа од животиња поскупели су и сви остали прехрамбени индустријски производи за 61,4 одсто.

Према статистичкици, за првих осам месеци ове године, малопродатне цене су повећане "само" за трећину, или 2,3 одсто.

курса. Економски и монетарни експерти су пред дилемом да ли да обезвреде динар.

Свако битније померање курса домаће монете угрозило би позитивне ефекте његове досадашње стабилности. Међутим, огроман спољнотрговински дефицит озбиљно прети осетлијем померању курса.

Друго питање је - чиме ће Црна Гора покривати спољнотрговински дефицит? Прилив по основу услуга се не очекује. Од донација још мање. Међународни монетарни фонд је већ утврдио да су у Црној Гори пробијени буџетски оквири. То практично значи да ће испитивање тока стенд-бај аранжмана и одобравање следеће кредитне трансхе ићи знатно теже него раније.

"Танка" статистика

Проблем, посебно у комуникацији са међународним институцијама, јесте лоше стање у нашој статистици, која је пословично штимована за дневно-политичке потребе владајућих олигархија. Ни у овој области ДОС се не понаша другачије од својих претходника, и технички ниво ове области је на државној маргини.

Такво стање повлачи проблем вођења реалне економске и социјалне политике без ваљане статистичке базе. Са сигурношћу се може рећи да је наша статистика непоуздана. Ово може бити озбиљан разлог да међународне финансијске организације, због тачности резултата и стања које наша статистика показује, заоштре свој став према нама.

Странчарење прече од државе

Веома важно питање које власти морају врло брзо да реше јесте реконстру-

кција банкарског система и програм санирања унутрашњих дугова. Процес приватизације незамислив је без институционалне инфраструктуре, која мора да му претходи. Неопходно је што пре донети и Закон о финансијским тржиштима и Закон о инвестиционим фондовима.

Судећи по досадашњој ефикасности Савезне скупштине, надлежног законодавног тела за ову област, кашњење се подразумева, а тиме и подлога за озбиљне реформске захвате у сам друштвени систем.

У том погледу власт је демонстрирала само несугласице и раскол, а без политичког јединства реформе су немогуће и незамисливе. У очима оних који треба да пруже финансијску потпору - неозбиљна работа.

Политичари на власти и то, екстремно, на државном и републичком нивоу, показали су да имају важнија посла од успешног управљања државом и привредом и ефикасног спровођења прокламованих економских реформи. Своје позиције на власти и председник Југославије и премијер Србије користили су пре за јачање сопствених странака или, тачније, груписање у блокове.

Управо највећу опасност за укупан ток реформи долази из сфере политике и од стране неспособних политичара на власти. Ову врсту државничке кратковидости у свом досадашњем "владању" показали су и Војислав Коштуница и Зоран Ђинђић, истовремено кочећи и ометајући обећане промене. И не само они. А овакве политичке

претње економским реформама могу имати погубне последице, уколико изгубе подршку света.

"Буди добра до октобра"

Домаћи индустријски капацитети су израбовани, технолошки одавно превазиђени. Незапосленост је већа од 40 одсто, а социјална ситуација захтева брзу транзицију.

За бржи раст и опоравак привреде неопходне су стабилне системске и институционалне претпоставке. После тога је могућ евентуални долазак страних инвеститора.

Време је веома оскудан ресурс. И неумитно ради против нас. Сва ова економска питања би морала да добију предност у сваком погледу.

Ова јесен је критичан период. Очекиван прилив средстава из донација је изостао, као и повољни кредити. Сукоби у владајућој коалицији се заоштравају, конфронтација са црногорским руководством фронтална, а општа политичка нестабилност огромна.

Међународна кризна група у Бриселу је констатовала да отворени сукоби у српској коалицији могу изнудити потпуно непотребне изборе, који би нанели штету реформама и препоручује очување ДОС-а бар до половине 2002. године и одлагање избора за касну јесен. Не лишни магарче до зелене траве!

Добро само мафији

Дубину разлика и жариште непрестаног сукоба на релацији Југославија-Србија, персонификованих у савезном председнику Војиславу Коштуници, и српском премијеру Зорану Ђинђићу, између легализма и прагматизма, својим учешћем и полемиком која је отворена, врло је јасно показао председнички кандидат ДОС-а на конференцији под називом "Рамене уз раме"

у организацији Центра за либерално-демократске студије, одржаној средном септембра.

Овом приликом, југословенски председник је изнео оцену како су "те назови реформе на економском плану у нашој земљи први пут лансиране шездесетих година, са погубним резултатом".

Са аспекта економских чињеница, овај Коштуничин став је потпуно нетачан. Реформе из 1962. године, којима је укинут централни инвестициони фонд, и из 1964, када је формирано робно тржиште, либерализацијом цена и спољнотрговинске размене, реалан курс, слобода одласка у иностранство - са економским ефектом отварања тржишта рада, биле су, у тадашњем политичком оквиру, значајно достигнуће. Као такве нису имале погубне последице, већ управо супротно. Међутим, реформа из 1965. године је напуштена после студентских демонстрација 1968. године. Уследило је гу-

шење МАСПОКА у Хрватској, слом српских либерала, амандмани 1971. и Устав из 1974. године, низ догађаја са погубним политичким и економским последицама.

У реформи из 1965. године, рестриктивном монетарном политиком и политиком уравнотеженог буџета, инфлација је елиминисана. Раст цена у 1967. години је износио три одсто. Осим тога, многи индустријски производи су крајем шездесетих достигли високе европске стандарде.

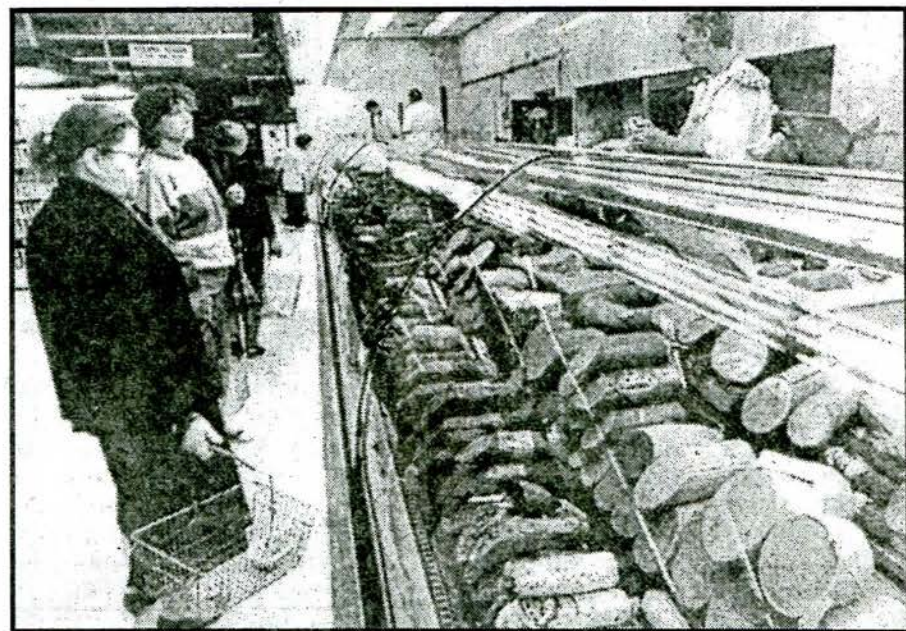
Из оваквог Коштуничиног става јасно је да је алудирао на гласноговорничке реформи, Владу Србије, тачније њеног председника. Циљ "теоретског" обрачуна са Ђинђићем је рашчишћавање политичких односа и потпуно презимање власти. Овај политички дуел води се у очајној социјалној и економској ситуацији у земљи.

На другој страни, у пракси се привредом управља Владиним уредбама.

Проблем односа легалитета и реформи је следеће кључно питање око кога се концентришу трвеза у владајућој коалицији.

Неки кључни реформски пројекти су, легалистички посматрано, или неуставни или незаконити. У скупштинама их је изгласавала досовска већина. Закон о приватизацији је, на пример, неуставан.

У дилеми да ли се одлучити за легализам (законитост) или прагматизам (корист), зависно од потребе, у текућим сукобима у ДОС-у потеже се један или други аргумент. Постојеће законодавство је непрецизно и противречно, а институције блокиране. На тај начин се ствара правни вакуум. Ко је попунио сличан институционални празни ход у Русији, на пример? Попунила га је, са задовољством, мафија. Баук те врсте кружи и Србијом.

"ДЕМАГОШКИ" КИЛОВАТИ

Сходно анексу Б "стенд-бај" аранжмана, Међународни монетарни фонд је ревидирао структурни критеријум извршења, тако да цена електричне енергије није повећана за 40, него "само" за 15 одсто. Са овим повећањем, укупан раст цена на мало ће достићи скоро 40 одсто.

Интересантнија од скока цене струје је ревизија тарифног система: на састанку представника Републичке владе, Удружења потрошача, Института за тржишна истраживања и Електропривреде Србије формирана је радна група са задатком да истражи тачну цену киловата струје. Необично је да овом комисијом руководи полуписмени савезни министар унутрашњих послова, Зоран Живковић. Ваљда у циљу непристрасне истраге!

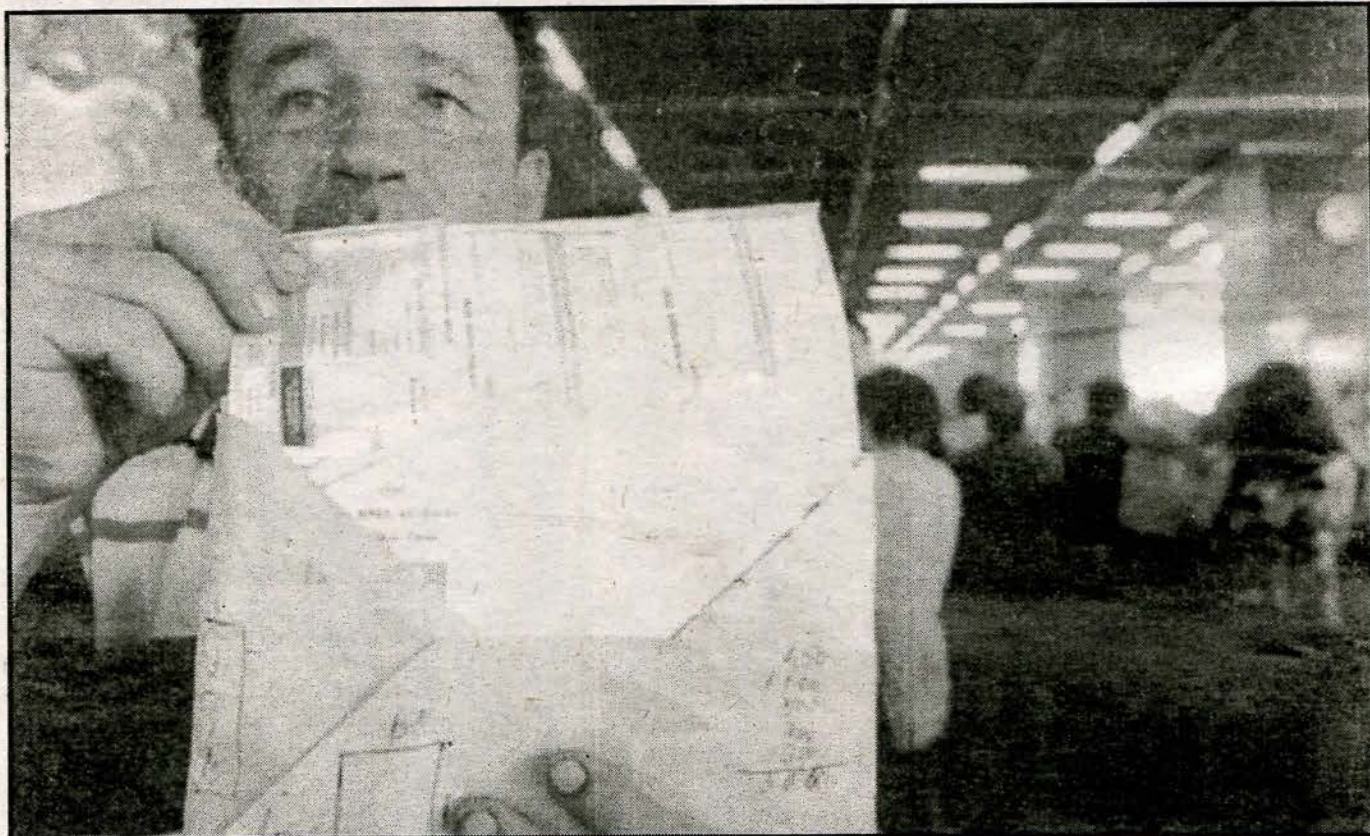
Да ли је цена струје 1,6 или 2,3 цента, "како тврде неки"?

Креатори блок-тарифе су објаснили да је она социјално праведна и економски оправдана, а и једно и друго далеко је од истине. Тачна цена струје се, ипак, не зна, јер је лажиран обрачун ангажоване снаге. Нека домаћинства се задужују већом "ангажованом снагом" него што технички могу да повуку. То значи накнадно опорезивање уредно плаћене потрошње из претходног зимског периода.

Зашто ове компликације у обрачуну? Зашто једноставно, кад може компликовано? Због социјалне демагогије да збуњеног збуне још више. Она фамозна комисија још није утврдила тренутну цену струје. За то време, насушна електрична енергија често технички превазилази "ангажовану снагу" просечног новчаника.

Позивали грађане да не плаћају рачуне

ЦЕНЕ ЗА ПАРЛОГ

Недавно су произвођачи сунцокрета, незадовољни откупном ценом овогодишњег рода, блокирали саобраћајнице у Војводини

"Революционарна" досова власт није разумела елементарно, што је иначе обећала својим бирачима у предизборној кампањи - да заштитна и откупна цена нису једно исто. Или се намерно прави глува за сопствене речи да ће произвођачима исплаћивати профитабилне "заштитне" цене.

Савезна влада је одредила тарифу, а Републичка треба финансијски да покрије разлику између заштитне и тржишне цене. У пракси је држава откупила планиране количине рода, док је вишак продат знатно јефтиније. На тај начин, произвођачима је, као и увек до сада, учинила медвеђу услугу.

Заштитне цене у пољопривреди треба да осигурају редовну и сигурну производњу стратешких сировина. На тај начин произвођаче штити од губитка.

Међутим, наслеђена збрка је настављена, иако је јасно да се штета може сузбити откупом укупне количине рода.

Заштитна цена се формира да покрије трошкове производње, а не доноси профит. Када се на тржишту формира већа цена, понуда се усмерава ка купцима који су спремни да је плате. Јасно је да заштитна цена није и откупна. Цене у откупу слободно се формирају на тржишту.

Држава планира откупне количине за резерву. Кад купује, плаћа тржишну цену. Такође, оно што власт не зна, јесте прост рецепт за стабилизацију цена и снабдевања. У условима повећане тражње, цена превазилази заштитне и држава интервенише залихама из резерви. Тако повећаном понудом обара тржишне цене. Кад оне падну ниже од заштитних, држава пуни залихе свим расположивим количинама, за које у овом случају плаћа по заштитној цени.

По обичају, "скачући самој себи у уста", Савезна влада увек касни са одређивањем заштитне цене. Она би требало да буде позната већ у време сетве, заштићена од инфлације и срачунага тако да покрије трошкове, али не и профит. Управо је овде "демократска", "европска" власт затајила: на оном терену на којем треба да прати тржишне односе, процени домаћи род, и цену на светским берзама.

Учешће Срба на парламентарним изборима за Скупштину
Косова и Метохије само дало легитимитет шиптарској власти

СРБИЈА ПО МЕРИ ВЛАСТИ

ДОС асистирао у политичкој окупацији Србије на Косову и Метохији. Намерна предизборна збрка. Крајњи циљ - шиптарска власт, макар и у границама Београдској пашалука

Чега се паметан стици, тиме се луд поноси! Уосталом, не тако давно (шта је време за вечност?), један умни и учени Србин изрекао је за своје сународнике да су "луд народ".

Али, он се буди и схвата колико је насео што је своје поверење на (релативно) скорашњим изборима покљонио слепим послушницима Запада. Победничка коалиција ДОС није преживела ни "пробни рок", а распарала се по свим шавовима. Поред расколничтва између назовилегалиста, читај ДСС-а, и назовипрагматика, читај ДС-а, два носећа стуба климаве власти, у току је и трећа перестројка - оних политичких групација које су све више опозиција вла-

дајућим "демократама" (Веља Илић је само још формално њен члан, Слободан Вуксановић позива у свој блок све странке које нису задовољне "досадашњим учинком Владе Србије").

У свим проћерданим предизборним обећањима ДОС-а, дара је заиста превршила меру на "решену" косовско-метохијског питања. Избори за Скупштину окупиране српске покрајине показали су да су наши удружени непријатељи у ДОС-у нашли најпоузданијег савезника и идеалног партнера у њеном дефинитивном крају.

Све горе од горег

Подсећања ради, чему смо се могли надати од ДОС-а? Општепозната је чи-

њеница да је актуелни премијер Србије, Зоран Ђинђић, у време агресије НАТО-а на нашу земљу, испод Шредерових скута поздрављао бомбардовање своје отаџбине?!? Уточните и заклон, али и сунцобран, док је Србија пребројавала "коллатералне жртве", нашао је код Мила Ђукановића, с којим је ковао план о распаду преостале заједнице, уз менторство тадашњег америчког изасланика за Балкан, Роберта Гелбарда?!?

Савезна влада је за председника југословенског Координационог центра за Косово и Метохију именовала Небојшу Човића, који се као кадар вичан машинацијама сваке врсте препоручио још као ес-пе-есовац, а "занат" усавршио као назови опозиционар?!? А за потпредседника Човићевог некадашњег пар-

Проста рачуница

Најјачи српски аргумент о тапији над Косовом и Метохијом била је целовитост територије Савезне Републике Југославије и оне Србије у којој су, Уставнима амандманима, покрајинама ограничени конфедерални прерогативи. Ови, нажалост, технички "захвати" анулирали су послератне "тековине" расељавања Срба са Косова и Метохије, које су напустиле стотине хиљада људи.

Откако се у политичком жаргону одомаћила изрека "Кога овце, тога и ливада", било је јасно да идеолози новог светског поретка усађују свој "демократски" принцип на ове просторе.

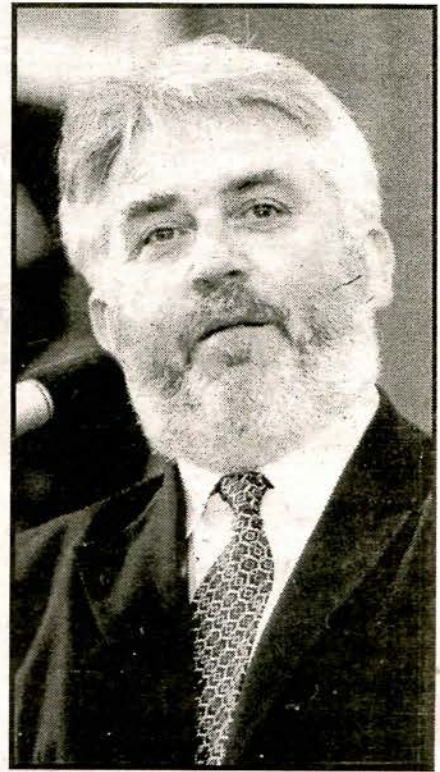
Према евиденцијама, које су непотпуне и неprecизне, Косово и Метохију је од 1945. године напустило и до милион Срба.

Ако је близу 100.000 бирача (или, тачније, 97.734) српској коалицији "Повратак" успело да обезбеди трећину, или 22 мандата, у Скупштини Косова и Метохије, данас би Шиптари политички били маргинализовани да су избори били заиста регуларни. Овако, на своме, они само дају легитимитет уљезима и, према досовим упутствима, копају себи раку саучествујући у пројекту стварања Велике Албаније на Балкану.

тијског друга. Србина, који је сам себи пуцао у ногу, а напали га тобож Шиптари да га отерају из Приштине, исти они којима су такви главна веза за шверц из Србије, и који је, коначно, потрошен и на овој функцији зато што је, по ко зна који пут, и сам себи опозиција - Момчила Трајковића.

Сизиф Човић

Највећи "допринос" убојитог тандема Човић-Трајковић је (понегде и неверног Ризе Халимија) у "одбрани" југа Србије, где су успели да доведу јединице југословенске војске и полиције! Читај: у немилосрдном трошењу нов-

ца на дангубу и приређивање свакодневних конференција за штампу, после прешевског мамурлука. Пола милиона из буџета Србије, и ко зна колико још из савезног, али и од царина и осталих "законских" прихода, није помогло ни да се Риза Прешевски приведе "вери" (сем вечери).

У зноју тела свог, са лица места, Небојша Човић је маниром "тоталног професионалца" свакодневно реферисао својима шта нападају Шиптари, на кога пуцају, а кога гађају баџачима.

У телевизијским студијама Београда, Човић се сналазио као риба у води, упростојен, опуштен, лежеран, обећавао је "мир, ред и сигурност".

А онда су на дневни ред дошли избори за Скупштину Косова.

Дијагноза: шизофренија

Досовска власт се на свим нивоима (до дозвољених граница) скањивала и нећкала, као невеста, против силних смилцилица Ханса Хекерупа, а онда младожењу стискала све чвршће. Политбиро ДОС-а заседао је кад год би "загустило", да би се "принципијелно неслагање" колико сутрадан преобратило у уступке који су редовно превазилазили очекивања друге стране.

Одглумљена шизофренија власти завршила се непрестаним позивима расељених за регистрацију и изборе.

ДОС је Србију довео пред свршен чин да, хтела или не, манипулацијом српским живљем с Косова и Метохије преда своју територију шиптарској политичкој управи. Само је, можда, пораз могао бити блажи.

Приштина несигурна за Србе

Посланици коалиције "Повратак" нису стигли у зграду парламента Косова и Метохије, јер КФОР није гарантовао безбедност групи од 57 чланова српске делегације. Тачније, или су новинари југословенских редакција сувишни, или непожељни, а са њима су се са приштинског аеродрома вратили и српски посланици.

На ову нечувену работу ОЕБС, као организатор недавних избора, још увек није реаговао. Док смисли текст.

Унапред жртвовани

У сваком случају, од најмање 300.000 расељених с Косова и Метохије, регистрацији се одазвало тек нешто више од половине. На биралиштта, која је ОЕБС срамно, без протеста Савезне и србијанске администрације, обележио пропагандним материјалом штампаним најпре на енглеском, шиптарском, па тек српском језику, изашла је само половина регистрованих! Вођене су и кампања и антикампања, подгреване поделама у самој власти.

Породице несталих и киднапованих Срба с Косова и Метохије блокирале су саобраћајнице главног града и, као са страница романа "Сеобе" Милоша Црњанског, тражиле "зорњачу". Узалуд.

Каква власт, толика држава

Хакеруп данас одређује српске мандате у будућој Скупштини Косова и Метохије. Црна Гора избија "српске гаранције" из Резолуције 1244, ОЕБС нема примедби на учешће Демократске партије Хашима Тачија на изборима.

Док "пси лају, каравани пролазе", штампа објављује нови хашки списак са 362 имена полицајаца из Југославије који су, наводно, оптужени за злочине на Косову.

За превремено оглашавање хашко-београдске везе поново је подигнута хајка на новинаре, дошнике и остале. ДОС-у је, изгледа, сметао Милошевић, али не и његов повампирени арсенал у боју против неистомисљеника.

Патриотизам на продају (будзашто), отаџбина на крсту, разапета на окупационом Косову и Метохији (с једне стране КФОР, с друге убедљива, недавно незамислива, победа Албанаца на парламентарним изборима), у Црној Гори предата на милост и немилост Букановићевој олигархији, у Војводини аутономашима - "кукавичје јаје ДОС-а" подметано је у гнездо претходника.

Истинско је питање да ли су они инсталирани да од целокупне Србије владају макар и Београдским пашалуком?

ИМЕ ЈЕЗИКА

Црној Гори се из самог срца чупа корен српског језика и културног памћења

Злослутна прича о расрбљавању у Црној Гори дошла је до имена српског језика. Секира је при корену, и још је потребан потез, два.

Живимо као да то не видимо.

Не привиђа ми се - видим: не могу више да сањам на мом језику. Треба говорити, отворено, прецизно, истинито. Немамо времена ни за црни хумор, ни за бекетовско иронисање које не може да сакрије зјапећу празнину.

Црној Гори се из самог срца чупа корен српског језика и културног памћења.

Пред нашим очима од Црне Горе праве минијатурну Вавилонску кулу на крвавом Балкану. И не граде ту кулу вишејезичници, но се једнојезичници разделили на више градитеља. Од

једног језика, српског, направише још три: црногорски, хрватски и бошњачки. Променили име језику, за њих је нормална ствар, демократски избор, мултикултурална атракција, а пре свега важан политички циљ.

Замислите човека коме у зрелим годинама, поред рођеног имена додају још три - и накнадно их упишу у матичне књиге - замислите ужас новог идентитета. Следећа три имена (црногорски, хрватски, бошњачки) дају му се да се одрекне рођеног, српског, на ком је

одрастао - јер је његов живот накнадно огађен и омрзнут. Покушавају да му га из грла ишчупају, па, стимулишући декларативно мултикултурно изобиље - додају му још три. Нуде му три начина привидног постојања, само да се одрекне стварног. Препоручују му фалсификовану мултикултуралност, да би се одрекао културног источника.

И несрећни човек који је пао у шаке својим разименитељима и раскућитељима има само једну шансу, да би остао жив, и да би се како-тако соција-

лизовао у новим језицима - да заборави своје рођено име и све што је на њему упамтио. Не да заборави, јер заборава имена нема, него да у њему његово рођено име умре, и да мртав живи на новим језицима који су му дали његови преименитељи.

Тај несрећни човек је данашња, српска, његошевска Црна Гора. Речи српски језик, српска култура су фактички проскрибоване, стављене под жиг срамоте етикетама: "митоманска, ретроградна, асимилаторска, византијска, светосавска".

Сви који живе тим језиком (то је буквална стварност ове приче!) губе животни и културни простор у Црној Гори, а конвертити, одушевљени "демократским избором" слободног преименовања језика, задобијају нови животни, културни(?) и пропагандни простор у све слуђенијој и збуњенијој Црној Гори.

Ово су последњи ударци, када зломна политика разбија језик на којем смо живели, мислили, писали. Убијањем једног живог језика, да би створила три вештачка. Убија се његошевска Црна Гора, а ствара се шербовско-брко-збугегинска. Па је српски језик, који смо посисали с мајчиним млеком, демократско-волшебном процедуром брковићке варијанте, постао црногорски, бошњачки, хрватски. И томе неће бити краја док нам га, ако им дозволимо, не ишчупају из грла. И требало би им погледати у очи.

На делу је остварење једне метафоре, једног догађаја, чију вишезначност нисмо ишчитали. То знамење нам је пред очима: растурена Песникова црква на врху Ловћена - камен на камену није остао. То камење је такође ритуално осуђено као "ретроградно, митоманско, косовско, византијско, српско" - ено га сад на депонији на Ивановим коритима. Оно више не може да се подигне и да се сазида у цркву.

Стварна слика је досад била недовољно прочитана метафора - сад видимо да се та метафора оваплоћује у нама. Јер, безочно преименовање српског језика није ништа друго него растурање наше невидљиве цркве, зглобова нашег језика, поретка наше синтаксе на којој смо ткани откад нам памћење сеже, вађење очног живца, тровање живог извора.

Крене ли то тако, као што је кренуло, разгубаће нас мајчино млеко. Језик ће нам се осушити. Десница којом пишемо, усахнуће. Образ којим брата гледамо, поцрнеће. Његош ће с неба бацити анатему на цело српство, за које је сагорио.

Милутин Мићовић

ОДМАЗДА ЗА ОСВЕТУ

Незапамћена поларизација света после терористичких напада на Њу-јорк и Вашингтон. Горка жетва семена зла, које је Америка посејала. Иста терапија за терористе и непокор(е)не. Одисеја са најнеизвеснијим исходом

Баук тероризма већ годинама хара светом, али је, изгледа, требало да то зло на својој кожи осети Америка, па да предузме кораке за његово уништење. Све док се владала по старој народној да по туђим леђима ни хиљаду удараца не боли, најмоћнија сила Запада манипулисала је овом темпираном бомбом у остварењу својих интереса.

Судећи по 11. септембру, зло се отргло с ланца.

Примера у којима је последње деценије Америка била саучесник, сувише је да би себи дозволила ту врсту слепила која није предострожна према бу-меранг ефекту. Бивша СФРЈ, бивши СССР, са својим посебностима, какве су рат у границама некадашње Босне и

Херцеговине или руско-чеченски сукоб, српско-шиптарски или македонско-шиптарски "случај", узалудно су звонили на узбуну због неправде и, у крајњем, самоубилачке политике дво-струких стандарда какву су САД у овом региону демонстрирале. Далековидијима је и на почетку било јасно да ће слон у порцуланској радњи преврнути чаробну лампу. Аладинов дух је ослобођен на балканском и руском ратишту. Било је логично очекивати да ће се на крају устремити и на свог про-рачунатог "заштитника".

У сваком случају, терористи су 11. септембра целом свету приказали спектакл фантастичнији од инвазије ванземаљаца на земљу. Сада смо сведоци како Америка узвраћа ударац. Дали је нови крсташки поход, или глобални рат против тероризма, могао да буде избегнут? Он може и сасвим недужне вући у катаклизму досад невиђених размера.

Медијски диктат

Посленици "седме силе" нашли су тему коју могу да троше унедоглед. На нашим просторима, где су медији потпуно под контролом званичника, ретко се ко усуђује да професионално задре у ткиво феномена, јер, забога, може се увредити Америка, сервилност коју показују може бити мања од пожељне, а од дипломатских пацки до ускраћивања зелених новчаница, сувише је мали корак за онога у чијим је рукама и нож и погача.

Под таквим императивом, аналитика разлога је јерес. Ако "колевка демократије" јавно поручује медијским кућама да "двапут размисле" пре него што објаве неку поруку друге стране у овом рату, јер, наравно, могу бити ко-

диране, шта је тек остало њеним сателитима, какве поруке треба да упуте марионетске владе? На страну то што је оваквом изјавом показала колике су очи у страху.

Кодирано је управо упутство свету који није за глобализацију, ма колико се некоме снило оно што му је мило. Нема империје којој историја није видела краја, али Јенкији су, шта ће, младина и "невина" нација.

И они су "неупућени"

Ако ико има право да суди и трага за разлозима због којих се тероризам тобож тек сада отргао контроли, онда то имамо ми. Када су саборци Бин Ладена вршљали по Босни или Косову и Метохији, чинећи најстрашније зулуме, Америка је бомбама кажњавала жртве.

Док је подстицао нову геостратешку поделу Балкана и бившег Совјетског Савеза, по истом рецепту потпирујући пожар грађанских, верских и националистичких сукоба, светски полицајац је, наводно, бранио демократску вољу народа на, комунистичким жаргоном речено, самоопредељење до отцепљења. За Америку је крв, зарање, страдање народа на овим просторима био само - Холивуд. На страстиште, по овом петпарачком сценарију, који завађене стране прозру кад се лудило стиша и кад је већ касно, стиже лепшар, мировњак. Он сада мири оне које је нахушкао једне на друге и тактиком свршеног чина прави нови "мировни" поредак!

Америка је преко своје обавештајне мреже, инфилтриране међу домаће слуге, морала знати за чињеницу да су овај део хришћанског света напали баш "ратници у име Алаха". И не само они. Геноцид над непокоренима је до-

звољен, јер "чувар светског мира" тако жели.

Данас је позната и чињеница да је "светски терориста број један", почашћен овом ласкавом титулом кад је завршио своју крваву мисију на Балкану, а онда постао опасност за "врли, демократски Запад", лично, главом и брадом, боравио на територији наше земље. Да је на овим просторима распростра своју мрежу, као и то да су његови инструктори у посебним камповима обучавали босанске и косовско-метохијске муслимане за рат до истребљења против Срба.

Америка је, затим, на непослушне Србе повела НАТО.

Амерички неоколонијализам

Било би сувише наивно поверовати да је "праву истину" о Балкану, "светски полицајац" сазнао после крваве епопеје. Уосталом, и после "Кумановског споразума", КФОР није разоружао Шиптаре, већ полудегализовано владавину криминалца Хашима Тачија на светој српској земљи. За подршку коју је пружила Србији у току злочинског бомбардовања, Америка је казнила и Македонију, свог новопеченог партнера, и по цену да идеја Велике Албаније заживи на европском тлу. Успут није заборавила свој интерес: стварни владар Косова и Метохије, експлоататор њених богатстава и војни лидер (база "Бондстил" и нове, у перспективи), без обзира на мултиетнички састав мировних снага је Америка и само Америка.

Политиком силе, она од једног народа, савезника у Другом светском рату, себи ствара трајног непријатеља. Управо онако како је учинила да буде непожељна у земљама арапског света.

Прво је био рат против ортодокса

Рушењем бивше СФРЈ, задирући у мекано ткиво Србије, користећи и Осаму бин Ладена у остварењу свог "светског поретка", Америка је истовремено отворила фронт ка свом главном непријатељу - православној Русији. Према народу, менталитета и структуре сличног Србима, применила је исту тактику. На границама Русије подметнула је националистичке и верске пожаре, пошто је претходно у некадашњим чланицама Совјетског Савеза довела на власт своје слуге. Ослабљена држава на крају је заражена косовско-метохијским вирусом: догодила јој се Чеченија.

Своју потпуну доминацију Америка је закулисно приказала свету онога часа када је материјално Русију. Вековни савезник Срба своју званичну неутралност у Савету безбедности Уједињених нација платио је тиме што је на кратко добио одрешене руке да смири Чечене, иако је овај тињајући рат подстицала Америка, лицемерно избегавајући да правим именом крсти чеченску побуну. Семе тероризма посејано је и на овој граници Русије, како би се изнудила лојалност за рат против ислама, у који ће бити увучени сви зарад одбране части Америке.

Петпарачке приче

Онога часа када су почињени терористички акти на Светски трговински центар у Њујорку и вашингтонски Пентагон, Америка је добила алиби у свим међународним организацијама. Своју освету претворила је у мобилизацију свих држава против најстрашније немани нашег времена. Америка сама не плаћа рачуне. Највећи дужник Уједињених нација ставио се на чело антитерористичког рата. Цена страха, коју је у овом подухвату са несагледивим последицама понудила, чини се да је превелика.

Хитлер је имао тарифу сто за једног. Колика је Бушова, пребројаваће Авганистан. Непто је заиста труло...

А, како се чини, поента је у лову на Осаму бин Ладена и уништењу светске мреже терориста. Или је битно успаниченим Американцима, који љубе и шаљу пред ТВ камерама своје синове, браћу и мужеве у нови Вијетнам, показати да су једноставно свемоћни, најјачи и непобедиви.

Бомбе за непокор(е)не

У светлу актуелних догађаја у Авганистану, даоноћно излагање борбеним дејствима "антитерористичке алијансе", јасније су и друге чињенице. Ова земља је, уз Ирак, данас једини преостали непокорени део планете.

Колатерална одмазда односи стотине цивилних жртава, аршини демо-

кратије за освету не важе. У непрестаним бомбардовањима Авганистана најбројније жртве су жене и деца.

Америка је наоружала и опозициону Северну алијансу да би "заштитницу терориста" увела у грађански рат. Њој нико не сме да пружи отпор, а талибани су се усудили да траже јасне и неоториве доказе о умешаности Осаме бин Ладена у терористичке нападе на Њујорк и Вашингтон.

Следећа мета америчког оруђа је Ирак, који, какве ли дрскости, пркоси "новом светском поретку", "глобализацији", и под незапамћеним санкцијама.

Авганистан је нападнут због талибанског режима који неће да изручи Осаму бин Ладена. Ирак се бомбардује због власти једног човека - Садама Хусеина!

Паралела са непокореном Југославијом, у којој је режим Слободана Милошевића био препрека америчким плановима за Балкан, те је и она доживела бомбардовање, сама се по себи намеће.

Отпор је само алиби за силу "колевке демократије", "спасиоца" свих земаљских народа који сами не могу изаћи на крај са својим режимима. Да није трагично, било би можда и смешно!

План за Балкан

На примеру Авганистана јаснија је и америчка стратегија на југу Балкана.

Америка је, после Титове смрти, у политички живот Србије укључила свог новог играча, Слободана Милошевића. Играјући на карту "буђења народа" из вишедеценијског (комунистичког) сна, она је савршено (зло)употребила националистичку еуфорију насталу после сецесије Словеније као маказе у кројењу нове мапе. Милошевић је тада био гласноговорник већине Срба. Харизматични лидер, рачунајући на историјско право народа ослободиоца да сачува целовитост територија које је у Другом светском рату крвљу, а у поратном периоду знојем и радом одржао, желео је да, по сваку цену, одбрани ову тековину. У ратовима који су вођени у Хрватској и Босни и Херцеговини, Запад и Америка подржали су идеологе осамостаљења. Лакше јој је било да влада и контролише уситњене олигархије нових држава.

Слободана Милошевића је Америка потрошила у Дејтоњу. Постао је сувишан. Нови пулени за наставак распродаје српских земаља и расрбљивање националног корпуса нађени су у опозицији, с једне, и црногорској власти, с друге стране. Први, да "пацификују" Србе, други, да оспоре континуитет некадашње СФРЈ оличен у "крњој" Савезној Републици Југославији.

Тадашњи председник наше државе постао је претња остварењу америчких планова мобилизацијом народа за одбрану Косова и Метохије. У часу у ком је Србија успоставила контролу над свим утврђењима шиптарских терориста, Америка је, преко својих европских сателита, устала у њихову одбрану. Србима је напакован грех за геноцид, а НАТО је бомбама на све делове Југославије издејствовао "мир" у којем су "мировњаци" преузели ингеренције легитимне државе.

За довршење овог посла и пар преосталих "ситница", задужена је Демократска опозиција Србије, опозиција на власти (!?), коју је Запад свих ових година одржавао у животу. Ова испостава страних сила треба да обезвреди преосталу државну имовину, и распрода је странцима, обезбеди амбијент за колонизацију Србије, као нови корак ка поступној, али сигурној страниј окупацији.

У покушају да се направи паралела са новим америчким ратом, немогуће је не видети голе чињенице. Сепаратисти свих боја, који су распарчали бившу СФРЈ по америчком налогу, награђени су самосталним државама. Осведочени терориста, Хашим Тачи, прави Велику Албанију.

Слободана Милошевића су нове југословенске и србијанске власти доложеног рока испоручиле Међународном трибуналу у Хагу.

И ми смо, у јеку злочиначког НАТО бомбардовања, имали своју "северну алијансу". Она се, додуше, није латила оружја, ако у муницију не рачунамо вербалну подршку коју је пружила агресору.

Да не би испало како заговарамо

оправданост тероризма, или, не дај Боже, његову невиност, ипак одлука талибана да не изруче најтраженијег човека данашњице, по цену рата са пола света, због храбрости којом су одговорили на ултиматум силе, заслужује дивљење.

"Жање што је посејала"

Осиона и непринципијелна политичка саможивост на коју Америка покушава да навикне свет после пада гвоздене завесе, најплоднија је земља за настанак Бин Ладена сваке врсте. Остаје нам да се надамо да каубоји и цихад неће пружити поуке које неће имати ко да чује.

Демократија која убија за сопственички интерес личи на обест и, логично, удружује противнике свих боја. Антиамеричко расположење јача чак и у оним земљама чије су се владе без резерве ставиле у службу њених интереса.

Све оне народе с друге стране, с којима се Америка игра мачке и миша, претворила је у своје заклето непријатеље.

Прокламујући начело "или с нама, или против нас", у свом најновијем походу на тероризам Америка је опасно поларизовала свет. Она сада у своје окаснело "отрежњење", са свим ризицима које акција оваквих размера собом носи, увлачи све своје дужнике.

Бин Ладена је сама створила, оклевајући да помогне да се семе зла искорени на време тамо где је ницало. Зато је најлакше прогнозировать да ће и ова хајка бити окончана као и остале америчке одисеје. Вијетнам, Кореја, Камбоџа, Тајван, Пакистан, Арабија, Русија, Балкан, примери су који опомињу.

Рекли су... Рекли су... Рекли су...

Зоран Ђинђић: Ја не одлазим свуда где ме позиву, већ тамо где моје појављивање јесте порука.

("ИД", 24. октобар 2001. године, на промоцији Бајагиног новог пројекта "Змаја од Ноћаја")

Александар Радовић, шеф српске пореске администрације и вођа Комисије за испитивање злоупотреба у привреди бившег режима: Голим оком се види да су неки људи за десет година постали фантастично богати. Они су, не само у Београду, изградиле виле и пословне објекте вредне пет, десет милиона марака. А пореској служби пријавили су месечна примања од 12.000 динара.

("Време", 1. новембар 2001. године)

Слободан Милошевић: Немојте да ми више досађујете да сагима слушавам текстове на интелектуалном нивоу ретардираног седмогодишњег детета.

(Хаг,

31. октобар 2001. године)

Вук Драшковић: Начелник Службе државне безбедности, Горан Петровић, озбиљно је и без остатка, као недавно Душан Михајловић, па затим Зоран Ђинђић, узео у

заштиту Милорада Улемекa Легију, команданта Специјалних јединица, чији су људи починили злочин на Ибарској магистралу, а наше захтеве за истрагом његовог учешћа у злочину назвао - опсесијом.

(НИН,

1. новембар 2001. године)

Војислав Коштуница: Познат сам као један од критичара Хашког трибунала, међу-

тим, управо да бисмо могли да утичемо на то да Трибунал има више везе с правом, него што је то данас случај, ми морамо имати правно решење питања сарадње. То је, уосталом, и једини на-

чин да се заштитимо као држава и да помогнемо своје држављане који се нађу на некој од хашких листа.

("Блиц", 10. новембар 2001. године)

Небојша Човић: Могу да позивају и призивају кога год хоће, али од независности Косова и Метохије нема ништа. Албански лидери на Косову и Метохији, изгледа, спавају у неком зимском сну који нема везе с демократијом и демократским процесима који су започели 5. октобра 2000. године, демократским променама у Србији и Југославији.

("Глас", 19. новембар 2001. године)

Млађан Динкић: Суштина рада господина Каррића у претходном систему била је у томе што је био близак тадашњим властима, а онда је покушао да буде близак садашњим властима. Куповао је људе на све стране, увласти и опозицији, основао је Социјалдемократију, а неким опозиционим лидерима куповао је и куће.

("Сведок", 27. новембар 2001. године)

Дорис Пак, шеф делегације Европског парламента за југоситочну Европу:

- Без сарадње са Хашким трибуналом, пут Југославије до Са-

вета Европе и Европске уније биће знатно дужи него што можете да претпоставите... Данас смо истакли да је потребно нешто урадити по питању тројице саучесника који су починили злодела у Вуковару, Шљиванчанина и његова два сарадника (Милета Мркшића и Мирослава Радића), а који се, мислим, још увек налазе у Југославији. Они морају бити предати Хагу.

("Политика", 4. децембар 2001. године)

Часопис се може набавити у седишту Српске радикалне странке на Тргу победе 3 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке. До сада је изашло десет бројева. Цена једног примерка издатог 2000. године износи 100 динара, а за 2001. годину 300 динара.

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

YU ISSN 1450-8753
UDK 1+3

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

10

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

ГОДИНА II ● БРОЈ 4 ● БЕОГРАД, ЈУЛ-АВГУСТ 2001. ГОДИНЕ ● ЦЕНА 300 ДИНАРА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ИЗЛАЗИ ДВОМЕСЕЧНО

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛ: 316 46 21

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА
ЈЕ 1000 ДИНАРА

**ТВРДИ ПОВЕЗ
ЗЛАТОТИСАК**

Све информације на телефон: 011/316-46-21

Књиге др Војислава Шешеља
могу се купити у седишту
Српске радикалне странке
Трг победе 3, Земун